

Délibáb

20
FILLÉR

151
HÍR- ÉS
KÖZLEKÖZLÉSI
OSZTÁLY

27. SZÁM
A M. H. KÖZLEKÖZLÉSI
OSZTÁLY

151

RÁDIÓMŰSOR
JULIUS 4 - 10-16

László Lola
(Rozgonyi Jela)

VILÁGHÍRŰ REGÉNYEK

A VILÁGIRODALOMBAN EGYEDÜL ÁLL!

Húsz remek díszes félbőr-kötésű regény **BUDAPESTEN 19 pengő 20 fillérért**, tehát kötetenként 96 fillérért, **VIDÉKEN 23 pengő 20 fillérért** bérmentve, vagyis kötetenként **1 pengő 16 fillérért!**

Aki húsz hónapon át egy-egy kötet „Világhírű regény” átvételére kötelezi magát, annak „A tudás forrása” című díszes félbőr-kötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikonalakú 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja

az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 10 kötetének átvétele után küldjük teljesen díjtalanul, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel.

Eddig a következő művek jelentek meg:

Frank Norris: Az örvény.
Maurice Renard: Lerne doktor.
Francis de Croiset: A malakkaí asszony.
Pierre Benoit: Az üldözött.
Flaubert: Salambó.
Kipling: Kim.
Crawford: A bizánci rabszolga.
Turgenyev: Óstala.

Maugham: Színes fátyol.
Dosztojevszkij: Névtelen.
Stefan Zweig: Első élmény.
Axel Munthe: San Michele regénye I—II.
Balzac: Három szerelmes.
Arlen: A zöld kalap.
Maurois: Két asszony között.
Bojer: A tenger fiai.

A sorozatban legközelebb a következő művek jelennek meg:

Benoit: Ferte kisasszony.

Conrad: Félvér.
Haggard: Vörös Éva.

A felsoroltakon kívül a világirodalom következő remekeinek megjelenése van tervbevéve: **CLAUDE FARRERE, KNUT HAMSUN, WALPOLE stb.** Az itt felsorolt írók az olvasók millióit hódították meg szerte a világon.

A művek megrendelhetők Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt, Budapest, VII, Dohány ucca 12—14. Telefón: 1—423—39 és 1—423—50.

KÜLFÖLDI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE! A Világhírű Regények bármelyik kötetét portómentesen küldi meg (ha az újságárusítónál nem volna kapható) Romániában 35 leiert, Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. Csehszlovákiában 9 ke.-ért „NOVITAS” Bratislava, Dlhá ul. 15. Jugoszláviában 15 dinárért Putnik Hírlapiroda, Novi Sad, Kralja Aleksandra 21. (Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető)

Franciaországi eladási ár Frs. 7.— Beszerezhető: Messageries Parisiennes, Paris 10. e. 28 Rue St. Quentin.

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Delibáb” az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő. **ROMÁNIÁBAN** 1/4 évre 100 lei. **FŐELÁRUSÍTÓ:** Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. **CSEHSZLOVÁKIÁBAN** 1/4 évre 18 Ke., **FŐELÁRUSÍTÓ:** „NOVITAS”, Bratislava, Dlhá ul. 15. **JUGOSLAVIÁBAN:** 1/4 évre 32 dinár. Putnik Hírlapiroda, Novisad Kralja Alexandra 21. (Csekszámlaszám: a Beograd-i postatakarékpénztárnál 55.646.) **FRANCIAORSZÁGBAN** 1/4 évre 18 Frs. **Főelárusító:** Messageries Parisiennes, Paris 10. e. 28. Rue St. Quentin. A kiadásunkban megjelenő művek esakis fenti cégünkél szerezhetők be. (Közvetlen nem szállíthatunk)

BRAZILIÁBAN: 1/4 évre 18\$000, Magyar könyvkereskedés: Sao Paulo Av. Sao Joao 247.

20
FILLÉR

Déliibáb

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 12 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hónapra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 30 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 1.50 Kc., Jugoszláviában 2.50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 40 c.antesimo, Franciaországban 1.50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 14-23-39, 14-23-50.

Kaliforniában napsugárral tetováltatják magukat a nők

Kávéház – a költők munkatábor

Írta: BOROSS ELEMÉR

Budapest életében, mint tudjuk, fontos szerepet játszik a kávéház. A kéziratomban előbb döntöt írtam, aztán javítottam ki fontosra. Noha maradhatott volna az eredeti jelző is. Hiszen gondoljunk csak a Pilvax-ra, ahol egy ország, egy nemzet sorsát döntötték el. Vagy gondoljunk a politikai életre, amelyben karrierrek, pártok és pártszakadások alakultak ki egy kávéházi asztal mellett. De a budapesti kávéházak közéleti szerepéről már sokszor írtak. Sőt írtak már és pontos adatokkal riportoztak arról is, hogy egyes írók melyik kávéházban dolgoznak.

Dolgoznak a kávéházban. Erről akarok én írni. Az avatatlant benéz a kávéházi ablakon, ott látja híres íróját kutyanyelvek fölé hajolva. Dolgozik? ... Hiszen, ha ép abban a szerencsés pillanatban néz be az avatatlant, amikor a toll szántja a papírt, még megérti, hogy az, amit az író művel a kávéházban — munka. De igen gyakran, sőt a legtöbbször, a kávéházi ablak pillanatképe úgy ábrázolja az írókat, hogy újságot olvas, feketét iszik, vagy a levegőbe bámul. Ez munka?

Igen, ez munka, sőt ezek azok a pillanatok, amelyek az írókat a legnehezebb munka közepette ábrázolják. De ezek azok a pillanatok, amelyeknek lelki folyamatát nem érti meg az avatatlant. Én például, ha a kávéházi ablakom felé közeledik egy dolgozó ismerősöm, rögtön ráhajolok a papír fölé és tollamat is gyorsan ráteszem a kéziratra. Ugy teszek, mintha dolgoznék. Mert jól tudom, hogy az ismerősök és idegenek az író munkáját is csak úgy tudják fölmérni, mint a bankigazgató, vagy a számvizsgáló munkáját. A bankigazgató, ha dolgozik igazgat, a számvizsgáló vizsgálja a számokat. Az író ír. Ha nem ír — pihen, vagy lopja a napot.

Író társaimtól tudom, hogy még legközelebbi hozzátartozóik között is akad, aki az író fizikális közelsége mellett se tudja megközelíteni azt a bonyolult, de egyszerűen bonyolult szerkezetet, amit úgy hívunk: az író lelki élete. Nem a szerelem, vagy az azonos érdekű élet bonyodalmaira gondolok. Korántsem. Írókollégámat imádják a felesége, minden gondolatát lesi, de néha mégis rászól gyöngéden.

— Két hete nem dolgozol, fiam. Lusta vagy!

Tizenöt éve élnek együtt. Az asszony ideális feleség. Ha író-férje köhint egyet télen, titokban fölhevíti a háziorvost. Ha ebédnél, a leves fölött csak megvillan az író szeme, az asszony már tudja, hogy nem találta el az aranyleveles színt. Minden gondolatát lesi és érti. De arra még nem jött rá, azt még nem sikerült ellesnie, hogy az író akkor is dolgozik, ha egy sort nem ír le. Mi az író? A feje. A fej pedig tud dolgozni akkor is, ha a kéz cipőt húz, újságot tart, tenniszütőt forgat, összekulcsolva pihen a hanyattfekvő író mellén, vagy a kávéházi asztal márványlap-

ján. Sőt éppen ez az igazi, a nagy, nehéz munka. Ekkor alkot az író. Amikor kész van az alkotással, akkor csak ír. Ami nem jelenti azt, hogy minden íróban pontrapontra, vesszőről vesszőre teljesen kész van a mű, mielőtt asztalhoz ül vele. Nem. De ha nem is gondol a készülő mű részleteire, ha nem is tudja mit akar írni, csak azt tudja, hogy írni akar, kedve van hozzá — a kedv maga is, ha dologtalan kézzel hordja magában az író, ihlete alkotó lázzal a fel észrevételül.

Ez a magyarázata annak, hogy az írók és költők miért láthatók a kávéházban többször télen, mint tollforgató kézzel. A télen kéz mellett, vagy felett dolgozik az agy — és a kávéház különösen alkalmas erre a munkára. Az alkotás, a műszerkesztés idegmunka. Ebben az idegállapotban azt mondhatnók, pihen tetőn, megnyugtatóan hat a kávéházi, vagy a kávéház ablakához csapódó uccai lárm. Ugye, ez furcsa? Pedig úgy van.

Kétségtelen, természet és szokás kérdése, hogy ki hol találja meg a csöndet. Mert az íróknak, akik alkot, dolgozik, a kávéház mágalma, lármája is csönd. Ezt nem értik soha Otthon, a dolgozószobájában a legkisebb eszobaneszre fölűti fejét az író. Minden a nesz zavarja. Beül a kávéházba, az ablak mellett hőmpölyög a nagyváros zajos élete — és az író úgy érzi magát, mint az erdő magányában. A szomszéd asztalnál örméricsajjal kötnék üzletet, vagy három kávé néni vitatkozik a drága libáról, sikáloporr egyebekről — és a költő verset ír. Rekedt ordítanak a pincér után a vendégek, az belebámul a zajba — és nyugodtan tőp: vagy írja tovább Almereida forró vallását. Hogyan lehetséges ez? A magyarázat egyszerű. Az otthoni zajban benne van az író — a kávéházi zajhoz semmi köze. Ott csak egy betűt hall a szomszéd szobájában már figyel és vár. Ha az a betű p — le, hogy pénz lesz belőle. És többnyire a pénz, amit kérni fognak tőle és nem hők. Az otthoni gyereksírás vész, intő arra, hogy amit írsz, abból tápszert kell venni és orvosságot. A kávéházi vendégsírások panaszai elhúznak az író füle mellett — és általános emberi problémává emelkednek.

De más oka is van annak, hogy egyes csak kávéházban tudnak dolgozni. Ez a talkori megszokás. Sok íróknak a kávéház — csak volt? — fiatal korában a hajlék melegedője. Akkor megszokta a kávéházi munkát — később a munka természete bszokott a környezetbe. De ha volt is ott a takarítás és a reggeli ajtócsapkodás bemenekült a kávéház csendjébe — és sőbb, mikor már pénze, módja volna a getelt sarkot teremtenie magának odahaz kávéházat akkor se hagyja el. Esetleg előtti kávéházban dolgozik, délután, vagy otthon. De ez a ritkább fajta. Karinth

MULANDÓBÓL - MARADANDO

Irta: BALASSA IMRE

Főadat az volt, hogy idézzem vissza a múltból egy régi színész életét és művészetét. Arcképet kellett festenem arról, aki már sen. Könnyelmű önbizalommal, némi kis t hevelességgel vállalkoztam rá. De már első lépés után megbotlott a lábam, a toll vánszorgatni kezdett a kezemben és rábentem arra a szomorú valóságra, hogy egy emberábrázolóról, akiről oly sokat írtak a lexikonok, valójában semmit sem tudtam. Semmit, ami lényeges. Semmit, ami a utódot igazán érdekelhetné. És legfőképpen semmit, amit a késői portréíró felhasználhatna. Az életrajza, mint minden színléle, szegényes, száraz, semmitmondó. Adadatumok sokasága. Ezt játszotta, ebben ebben a darabban. Azután azt játszotta, ebben és abban a darabban. Sárgult ujságotetekben, foszladozó kalendáriumokban találunk néhány anekdotát is, amiből megtudhatjuk, hogy szellemes ember volt. Az elfelejtett élelapok gondosan megőrzött múzeumi példányokban karikatúrák, a színházi múzeumban fakult fényképek, családi vitrinekben díszegettek ereklyék őrzik az emlékezetét. De több azután semmi.

Mindezek közül talán még az arcképek kerülnek el legtovább. Az ember hosszan nézi a beszédes szemet, a komoly, vagy a vidám, kedélyes, vagy a sötétlő, a derűs, vagy a vénylő tekintetet. Vizsgálja az arc redőit, a homlok formáit, a száját, az állat, a fület. A képzelet játszadozni kezd az avult rézmetszettel, vagy fakult daguerrotípussal. Ilyen lehetett, ha mosolygott... Ilyen volt a szeme, mikor haragos villámokban cikázott... Így mosolyodott el és utóbb így keményedett meg a szája. Így ráncolta a homlokát, így torzult el az arca az othellói szenvedélyben és így húzódtott le az ajkának balszéle a luciferi ironiában... Már a hangját is elképzeljük. Az egyik ajk keménysége, ereje, dús szadtsága öblös baritonról emlékezik, a másikkal finom rajza, elmés mosolya inkább átható, világos tenorhangról árulkodik... De mindez csak a mi képzeletünk játéka és lehet, hogy nagyon is megcsal bennünket.

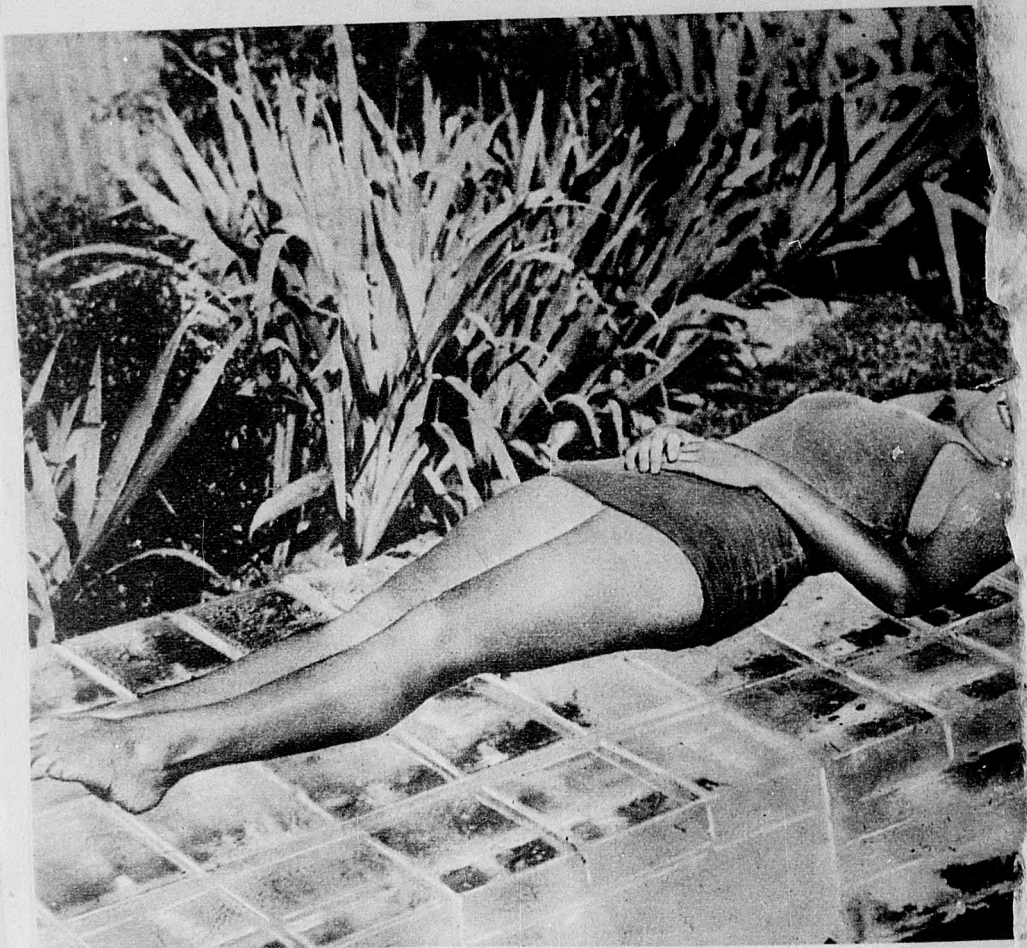
Mindez nem több, mint amit Hamlet királyfi mond a temetőben, mikor fölemeli az agyagos földről a koponyát, amelyet a sírásó közönyös lapátja odahajított a lába elé: az egykori híres színész. Yorick megmaradt földi részét. „E koponyának egykor nyelve volt...”

Munka közben, mialatt az enyészetből igyekeztem visszahívni a rég elmúlt színész arcát, hangját, mosolyát, alakját, kézmozdulatait, a semmiből próbáltam megrajzolni örökre elenyészett arcképet, mélyen elgondolkoztam a színész művészetének mulandóságán. És elgondolkoztam azon is: vajjon mi az oka, hogy éppen a színész olyan forró, annyira emberi, mindennél közvetlenebb hatású művészetét nem tartják érdemesnek egyetlen kor írói sem arra, hogy megörökítsék? Akadnak szép kísérletek, találunk néhány írott színészportrét. Voltak jeles kritikuskok, a mi hazánkban is, akik egy-egy színészi alakítást, egy-egy emlékezetes jellemábrázolást ízekre bontottak, elemeztek, magyaráztak és így aztán meg is örökítették. De nagy általánosságban ki kell mondanom, hogy a kritika világszerte éppen azt hanyagolja el, ami a színpadon a lényeg, a legeslegfőbb és mulandósága miatt legmértöbb a megörökítésre: a színészi ábrázolást. Pedig a színész munkáját számos esetben sokkal bővebben kellene méltatni és a betű anyagából szoborba önteni, mint az íróét. Mert az író műve megmarad, de a színészé futóhomokra épített remekmű. Mert a színpadon mégis a színjáték a lényeg. A színjáték, amely a semmiből csinál valamit, a rossz darabból formál jót és sokszor méltóbb arra, hogy az utódok számára megörökítsék, mint igen sok színdarab. Színészet akkor is volt, mikor a színpadi irodalom évszázadokra elnémult. A Commedia dell'Arte-ban tovább élt a színészi gényus, mikor béna volt az írók tolla. A bohóc megrázta a csörgősapkáját és az ő fintoraiban, az ő ajkán, az ő bakugrásaiban ellenállhatatlanul alkotott és hatott tovább az emberi lélek ellenállhatatlan ösztöne: színházat játszani, kilépni önma-

gunkból és másnak látszani, mint amik vagyunk.

A színész művészetének, a színészi lélek sokszor zseniális föllángolásának éppen ez a tragikus szépsége, a színészi géniust éppen az tartja termékeny nyugtalanságban, mozgatja az alkotó vágy konvulzióiban, hogy a színész idegeiben benne van a rettegés az elmulástól. Ámde mindez a színész dolga, legbensőbb lelki ügye és nem az írókörtársaké, akiknek a hecsvágját is méltán sarkalhatná a vágy, hogy a megfoghatatlant megfoghatóvá tegyék, a mulandót a halhatatlanság sziklatalajához nyugózzék, az elszálló szót, gesztust, pillantást, ajkbiggyesztést ércnél maradandóbb monumentummá

szilárdítsák. Akadnak kortársaink és akakorábbi időkben is a tollnak mesterei, ezt megtették és megteszik. Gyönyörű olvasni egy-egy ilyen tökéletes írásműveletében, amelyben kísérteties fényel lobog, más sugárzásban jelenik meg, vagy a szövegplasztikájával áll elének egy-egy színészi alakítás. Éppen azt retném elérni, hogy az írók ne nézzek ezt a feladatot, hanem vállalkozzanak e nyszerű megfigyelőképességet, formáló fíziát, megjelenítő erőt követelő munkára. Az író művészete szálljon szembe a színészi alakítás mulandóságának balsorsával! A szerű párhaj ez a végzetten pompáskodás, amely méltó a legkülönb tollak vágyára is.

Amerikában jégtáblákon napoznak

akkora
nem lát
Chiggi-b
az írók
kávéház
kijában,
Bár r
aki úgy
tőt a k
rándult
cét. Az
rangra
Az örg
kodik f
bal ket
ember,
össze a
gyilkoss
adásait
már lel
látják.
fölsimer
teli
A ká

akkora íróasztala van — mondják, én még nem láttam, — mint Mussolininek a Palazzo Chiggi-ben, de legfeljebb csak olvasni ül le az íróasztal mellé. Lent ül délelőttönként a kávéházban és mint írta legutóbb is egy kritikájában, ha nézi valaki — szégyeli magát.

Bár ma már egyre ritkább az a típus, aki úgy bámulja az írókat, vagy merengő költőt a kávéházi ablakban, mint a Pestre fölrándult atyafi az Állatkert valamelyik ketrecét. Azelőtt sokan voltak ilyenek. Nemre, rangra és ruházkodásra való tekintet nélkül. Az örgróf a Pannoniában épügy nem ágaszkodik fel, hogy megnézzé mit csinál ott a bal kettes ablakban az a körmölő fiatal ember, mint ahogy a kávémamák se vesznek össze azon, hogy a nagyhajú úriember öngyilkosság előtti búcsúlevelet ír-e, vagy kiadásait számolja össze. A kávémamák ma már lehalkítják a vitát, ha az írókat dolgozni látják. Az írókat a kávéházban ma már épügy fölismeri a közönség, mint a katonát, a postást, vagy a papot. És — állítom — épügy teli is.

A kávéház tele van dolgozó írókkal. Ugy

mennek be hajnalban, deiben, este és ejszaka az írók, mint a tisztviselők a hivatalba. Legnagyobb tisztelők a pincérek. A pesti pincér és az író! Regényt lehetne írni az ő viszonyukról egymáshoz. Regényt lehetne írni? Minden második regényben föl is bukkan a pesti pincér figurája. A pesti pincér lábujjhegyen jár az írók asztala mellett és lepisszegi a hangos vendégeket. Szilárd, az én kiszolgálóm és főuram, már a kutyarendelet előtt se engedett be a kávéházba kutyát. Én nem bántam volna, kutyabarát vagyok, de Szilárd azt mondta, ő még számolni se tud kutyaugatás mellett, hát még — írni. Igaz, eddig csak egyedül dolgoztam ebben a ligetparti csöndes, nyaraló-kávéházban. Ujában egyik író társammal kora hajnalban megyünk be mindketten. De ha késünk, vagy elmaradunk egy nap, Szilárd haragosan szolgál ki. Ha pedig munka közben átszólunk valamit egymáshoz — Szilárd fölkel, odalép mellénk és összehűzött szemöldökkel zavar vissza a munkába.

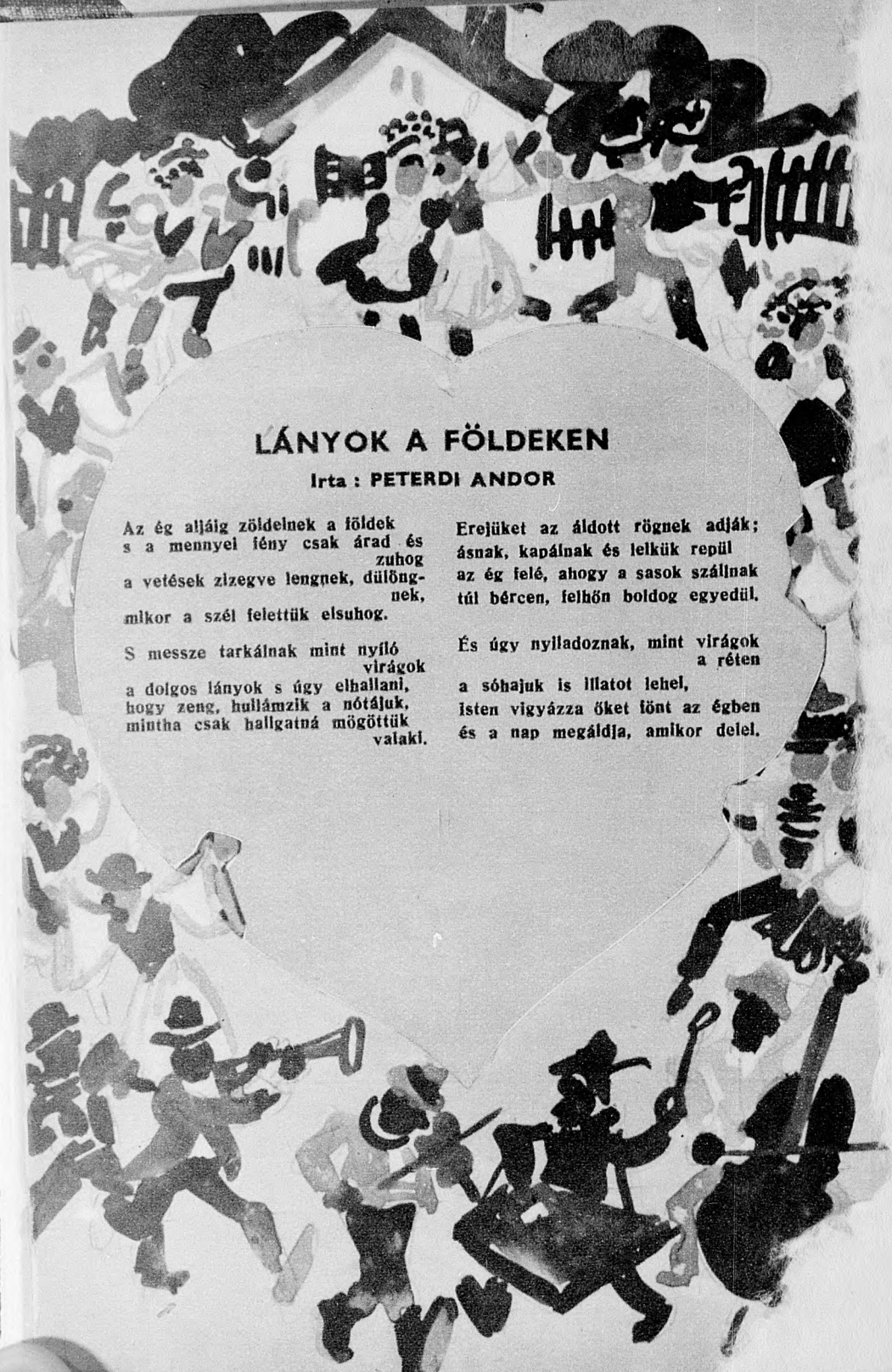
Várom, mikor kiabál ránk egyszer:

— Mi ez kérem? Ez nem kávéház!

niál
at

IB

LÁNYOK A FÖLDEKEN

Írta : PETERDI ANDOR

Az ég aljáig zödelnek a földek
s a mennel fény csak árad és
a vetések zizegve lengnek, dülöng-
nek,
mikor a szél felettük elsuhog.

S messze tarkálnak mint nyíló
virágok
a dolgozó lányok s úgy elhallani,
hogy zeng, hullámszik a nótájuk,
mintha csak hallgatná mögöttük
valaki.

Erejüket az áldott rögnek adják;
ásnak, kapálnak és lelkük repül
az ég felé, ahogy a sasok szállnak
túl bérceken, felhőn boldog egyedül.

És úgy nyiladoznak, mint virágok
a réten
a sóhajuk is illatot lehel,
Isten vigyázza őket lönt az égben
és a nap megáldja, amikor delel.

hogyan
Ferenc
is az
Pethes
ben m
becézn
lából
művés
lában,
gal a
minde
bizni,
mert p
minde
Pethe
az ig
eléged
sóha
most
robba

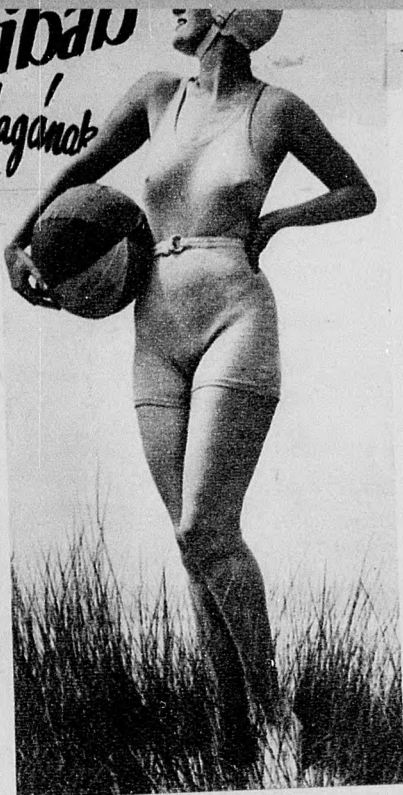
gyar
vizor

A Déliban megsüggja Magának

hogy a Magyar Színház és Pethes Ferenc színművész „afférja” körül mi is az igazság. Tehát tudnia kell, hogy Pethes Ferenc, akit a színházi berkekben mint kis Pethest ismernek, illetve becéznek, a híres és nevezetes Pethes-familiából való. Ez azt jelenti, hogy a színművészet, mint ahogy a Petheseknek általában, úgy a „kis” Pethesnek is valóságosan a kisujjában van. Ő az, akire minden feladatot nyugodtan rá lehet bízni, nagyot, kicsit, drámail, humorost, mert pompásan megcsinálja. Jól tudták mindezt az Andrássy úti Színháznál, ahol Pethes Ferenc már nyolc éve tag úgy az igazgatóság, mint a publikum megelégedésére. Nem is volt semmi affér soha színház és színész között, míg most — nyolc év után — alapos affér robbant ki.

— Halljuk, halljuk! . . .

— Az Andrássy úti Színház és a Magyar Színház között tudvalevőleg testvéri viszony van, ami azt jelenti, hogy cserél-

A legújabb fürdőruha, amelyben nem lehet elmerülni

Rózsahegy Kálmán legkisebb tanítványával — báró Tornyai Marikával — az unokájával, akit beszélni tanít (Amatőr felv.)

getik úgy a darabokat, mint a színészek és most a szezon végén az úgynevezett egyvelegműsornál a magyarszínházi produkcióban szükség volt Pethes Ferenc-re is. Török Rezső „Magdaléna” című színdarabjának egyik szerepét játszotta — volna. Igen, csak — volna, mert... Hiszen éppen ez a „mert” történetünk tárgya. A darab utolsó próbáin ugyanis Pethes nem jelenhetett meg, „mert” — beteg volt. Legalább is a színházia ezt úgy hitték. Egy véletlen folytán azonban kiderült, hogy Pethes nem beteg. Sőt anyjira nem beteg, hogy reggeltől estig filmezik a Hunnia filmgyárban. A színház igazgatósága ugyanis nem engedte meg a filmezést, illetve a próbákról való elmaradást, azért kellett Pethesnek titokban filmeznie. Mikor aztán kiderült a titok, a színház elvette a szerepet Pethes-től — büntetésül. A történet egyik felvonása már sokkal drámaibb, mert a színház ezt a dolgot szerződésszegésnek akarja minősíteni. Viszont Pethes azzal véde-

kezik, hogy neki csak 9 hónapos szerződése van a színháztól, egész nyáron tehát nincs semmi keresete. Most belekapcsolódott nagyon intenzíven a filmgyártásba, egész júniusban filmezett, szóval pénzt keresett, nem hagyhatta abba tehát a filmezést.

— No de a szerződés, a színház, a szerep, a kötelezettség!

— Ebben magának van igaza. Csak hogy Pethesnek itt is helytálló a védekezése, mert azt mondja, hogy a szerepet annak idején (a Magdaléna ugyanis reprízként került a Magyar Színház műsorára) sokszor játszotta, próbára tehát egyáltalán nem volt szüksége.

— Mégis most hogy áll a helyzet?

— Békéltető tárgyalások folynak? reméljük, százszázalékos eredménnyel.

— Mi újság még?

— Érdekes premier előkészületei folynak egy nyári vendéglőben. Harmath Imre, aki több éven keresztül a Royalban lepte meg újszerű darabbal a publikumot, most ismét újszerű dologgal kedveskedik. Egy nyári vendéglő kertjében folyik majd az előadás. Szereplők: a tulajdonos, a főpincér, a pincér, a kenyereslány, a szivarosfiú, szóval mindazok, akik a vendéglőben tevékenykednek. Persze ebben a „vendéglőben”, illetve a vendéglő kertjében az igazi személyzet mellett majd színészek és színésznők fogják ezeket a figurákat élénk állítani. Például: Delly Ferenc lesz a főpincér, Sarkadi Aladár a tulaj, stb., stb. A darab Delly—Molnár-produkció egésze alatt kerül bemutatásra.

— Valami „nyári” szerelem nincs?

— Olyan szerelemről adhatok szót, amely ugyan nyáron éri meg a happy endjét, de már régen megkezdődött és remélhetőleg tartani fog az emberi kollegvégső határáig.

— Tehát.

— Ney Dávid, az Operaház kitanú tagja, a híres Ney-dinasztia leszármazottja a jövő hónapban feleségül veszi Darvas Ibolyát, a talentumos operavivő énekesnőt. Legérdekesebb, hogy az esküvő hírére mind a ketten cáfolták eddig, szinte versenyeztek abban, ki cáfol jobban. A vehemens cáfolatok dacára, vagy talán

éppen azért, most már az esküvő terminusát is kitűzték.

— Több szerelem, remélem, nincs?!
— Téved, mert van. De itt már nem szabad a neveket kiírni. A rokonszenves bonviván és a fekete szubrett nagy szerelemben — voltak. A szerelem azonban, úgy látszik, nem tarthat örökké. A bonviván ugyanis legközelebb megnősül. És pedig szigorúan polgári nőt vesz el feleségül. A menyasszonyjettől szép és gazdag.

— Árulja el legalább a bonviván nevét.

— A nevét nem árulhatom el, de annyit mondhatok, hogy legutóbb a Városiban lépett föl...
Déliháb híradó:

1. Rónaszéki Béla, az ismert kuno színházi rendező és tró rendkívül érdekes és újszerű produkcióval lép a pesti publikum elé, miután már a vidéknek produkcióját nagy sikerrel bemutatta. Rónaszéki és felesége verseket adnak elő — együttesen. Az ilyenképpen előadott vers különös muzikalitást kap. Valahogy olyanná módosul a vers, mintha hangszerelve volna. 2. Halász Anna, a Király Színház volt primadonája kozmetikai szalont nyitott. 3. Nagypál Béla, a kitűnő zeneszerző és karmester operettessel vezényel legközelebb a rádióban. Az operettekben mind operaénekesek szerepelnek. 4. Rózsahegy Kálmán színiiskolájának növendékei a napokban vizsgáltak nagy sikerrel a Belvárosi Színházban. A vizsga olyan remekül

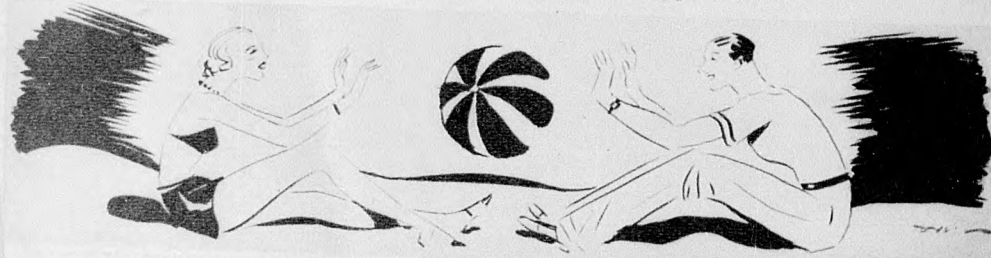
Akrobata-
mutatvány
a strandon

Gépbalett a strandon

sikerült és olyan remek eredményei vannak, hogy itt felsoroljuk a már eddig elszerződött növendékeket: Selmeczi Margit, Ihász Mária, Pápai Gyula, Jacob Teri, Baán Gabi, Kováts Károly, Elek Zsuzsi, Gara Erzs, Korény Sári, Kertész Klára, Baranyi Mária, Zobor Ibolya, Huber Mária, Sárga Ibolya, Szilass Kató, Kováts László, Juresek Teri, Jankovits Ferenc, Leány Marika. 5. A szombathelyi szabadtéri színpadon a legkitűnőbb operaházi szereplőkkel színtre került a Jánas vitéz. Óriási sikere volt a

rendezésnek az I. felvonásbeli igazi juhnyáj, a II. felvonásban pedig a szombathelyi lüzérezred egyik százada szerepelt mint huszárság. Hajdu Imrét, a darab rendezőjét Bajára hívják, hogy a színrekerülő Cigánybárót rendezze. 6. Dr Szegedy Istvánné, az ismert kitűnő trónő „Képek a dolgozó nő életéből” címmel nagysikerű felolvasást tartott a Kispesti Gyorstrók Egyesületében.

LA

Ide s
telnek
azzal, h
és szín
napokba
zati fel
csak st
szükség
fiatal
megbíz
dalom
megvált
végig k
zást.

Tizen
csak a
nyai je
volt a
helyzet
a tehet

Ez a
Eleg
lányok,
szült.
gán lá
volt. A
a szín
sok, ú
keresk
a lány
Művelt
vannak
lenül

Ezén
nek. I
mintha
kezne
holott
tele v
kal.
Maga
zsüri
illuzió
fizetés
végte
jutás.

dolgo
szetet
nak é
Mé
kinté
Olyan
szigo
tettel
kat.
a fil
ezek
volna
volna

DÉ

LÁNYOK A ZSURI ELŐTT...

IRTA: FORRÓ PÁL

Idé s tova már vagy két évtized óta tisztelnek meg különböző rendezőbizottságok azzal, hogy meghívják különböző szépség- és színésztehetségversenyekre zsűrizni. A napokban filmszínésznőket kerestek. A pályázati felhívás világosan megmondta, hogy csak statisztá- és kis epizód szereplőkre van szükség. Ennek ellenére négyszáztizenkét fiatal leány jelentkezett. Aki tárgyilagos, megbízható képet akar festeni a mai társadalom gazdasági viszonyairól, a gyökerében megváltozott szociális gondolkozásról, annak végig kellene néznie egy ilyen színésznősorozást.

Tizenöt-húsz év előtt az ilyen felhívásra csak a legszerűsebb társadalmi rétegek leányai jelentkeztek. Vállalkozó kedvükben több volt a kaland utáni vágy, a reménytelen helyzetből való elszánt kitörni akarás, mint a tehetség által szított becsvágy.

Ez a kép ma egészen megváltozott.

Elegáns, kitudó ruhákban jelennek meg a lányok, Ruhájuk a legjobb szalonokban készült. A mozdulatukon, fellépésük biztonságán látszik, hogy kitudó gyermekszobájuk volt. A társadalom alapos revízió alá vette a színésznői pályáról való felfogást. Orvosok, ügyvédek, előkelő hivatalnokok, jó nevű kereskedők lányai állnak a zsűri elé. Ezek a lányok szinte kivétel nélkül érettségiztek. Műveltek, több nyelvet beszélnek. Tisztában vannak a legújabb hajviselettel, tévedhetetlenül választják meg ruhájuk anyagát, az egyéniségükhöz legjobban illő kalapokat.

Ezek a lányok már nem kalandot keresnek. Dolgozni akarnak. Úgy is jönnek ide, mintha csak egy hivatal főnöke előtt jelentkeznének. Nem hozzák el magukkal a mamát, holott azelőtt az ilyen zsűrizésnél a terem tele volt drukkoló rokonsággal, jó barátokkal. A mai lány megszokta az önállóságot. Maga intézi sorsát, kíséret nélkül megy a zsűri elé. Nem naivak és nincsenek fellengős illuzióik. Tudják, hogy mennyi a filmstatiszta fizetése, tisztában vannak azzal is, milyen végtelen sok nehézségbe ütközik az előretutás. Hidegen és üzletszerűen fogják fel a dolgot. Kenyérkeresetnek tekintik a művészetet és kétségbeesett erőlködéssel próbálnak egy kis fokozott figyelmet kierőszakolni.

Méltóságos urak, professzorok, közéleti tekintélyes férfiak ajánló leveleket hoznak. Olyan emberekét, akikről kétségtelen, hogy szigorúan erkölcsösek, pedánsak, pápaszemet tettek orrukra, mielőtt megírták ajánló sorukat. Ezek sem tartják már erkölestelennek a filmre való jelentkezést. Tizenöt év előtt ezek az urak megbotránkozva utasították volna vissza, ha ilyen protektorságra kérték volna őket. Ma tudják, hogy szolid munká-

ról van szó. Megszűntek az előítéletek. Diplomás, szorgalmas papák, lokált sohasem látott, köztisztviselőben álló kereskedők drukkolnak, hogy leányuknak sikerüljön színházhoz, filmhez jutniok.

És mintha a megváltozott közéleti fogás a lányokat is megszépítette volna. Mondjuk úgy: mernek szépek lenni. Nem félnek attól, hogy megszólják őket, amiért kozmetikázák magukat, tussal korrigálják szemöldöküket, vérzõre lakkozzák a körmüket, festik a hajukat. Régen az ilyen feltűnő kozmetikázás az erkölestelenség cégtáblája volt. Ma megszokott, magától értetődő, semmi köze nincsen az erkölshöz. Kizárólag esztétikai hatásokat keres. Aki színésznőnek jelentkezik, tudja, hogy a vonzó és érdekes megjelenés előfeltétele a foglalkozásnak. Úgy veszi fel a kozmetikai maszket, mint az orvosnő a fehér köpenyt, vagy az áruházak elárúsító kisasszonyai a tönkök által előírt formaruhát.

Egyetlen dolog nem változott: az önkritika hiánya. Most is megtörténik, hogy kilencvenkilős, zongoralábú, negyven év körüli hölgyek hamis mosollyal állnak a zsűri elé és szentül hiszik, hogy bájosak, feltétlenül alkalmasak a baktísszerepekre. Az ember elképed, nem tudja, hogy nevesen vagy boszszankodjon? Holott irigyelni kellene ezeket a minden önismeret hiányában szenvedőket, hiszen éppen a kritikátlanságuk teszi őket boldoggá és elégedetté.

A színészet határozottan közelebb jött a tömegekhez. A polgári foglalkozások és színészet között már nincsenek meg a régi mérev választalak, a színház elvesztette misztikumát, forró és erotikus levegőjét. A színművészet józan, szolid mesterség lett, amelyre éppen úgy készülnek a gimnáziumokban a lányok, akár az egyetemre. Nagy és érdekes oka ennek többek között az is, hogy a lányok élete általában egyformára hasonlósult. Ma a hivatalnokleányok és egyetem hallgatók éppen úgy mennek kíséret nélkül kirándulni, táncolni, színházba, mint ahogyan azt régebben csak a „művésznők” merték. Ma nem azért megy színésznőnek a lány, hogy szabadabban élhessen, hanem azért, mert úgy érzi, erre van tehetsége, ez a foglalkozás biztosítja leginkább kenyerét.

A színház alkalmazkodott a tömegek erkölcsi érzéséhez és ... rengeteget veszített erotikájából. Talán ebben kell egyik legfontosabb magyarázatát keresnünk annak, hogy az operettek és a revük a világon mindenütt kivészóban vannak. Polgári szórakozás és polgári foglalkozás lett a színház. Emberibb és őszintébb, mint volt. És éppen ezért értékesebb és kedvesebb is.

Hány éves a kapitány?

A közelmúltban egy törvényszéki tárgyalással kapcsolatosan megidéztek híres operettprimadonnánkat, aki azonban már régen nyugalomba vonult és szüleink idejében aratta sikereit. A primadonnának még ma is kitűnő a megjelenése, világos nyári ruhában, elegáns fehér kalapban jött a tárgyalásra. Amikor az adatok bediktálására került a sor, akkor azonban zárt tárgyalást kért és csak úgy volt hajlandó születési évét elárulni, viszont később a legnagyobb nyugalommal és őszinteséggel megmondta, hogy 1880-ban már népszerű primadonna volt és milyen szerepet játszott. Ezekután feltehető a kérdés, hogy hány éves a primadonna, aki 57 évvel ezelőtt már sztár volt? A művésznő ma is remekül tartja magát és sokan, akik ma húszévesek, titokban felsóhajtának, hogy bár 57 év múlva ők is ilyenek lehetnének, mert nem egészen úgy van, hogy az ember annyi éves, mint amilyennek érzi magát, hanem annyi, mint amennyinek a legjobb barátja vagy barátnője látja.

A legnagyobb diplomáciai tapintat-

tal, hónapokig tartó célzásokkal é bonyolult rábeszélésekkel lehet például az ötven éven felüli színésznőket rávenni arra, hogy a bakfis szerepéről rátérjenek egy más szerepkörre. Ha erről a kényes kérdéskör végre nyíltan beszélnek, akkor ö rögtön arra utalnak, hogy Párizsban csak az öreg nőknek van sikerük. Igen kérem, de a párizsi öreg nő büszke arra, hogy öreg és fiatalnak látszik, nálunk pedig szégyellik, hogy öreg, pedig annak látszik. Aki valaha algebrát tanult, annak nagyon ajánlatos, ha meg akarja tudni egy nő korát, hogy titokban hallgassa végig, amikor az illető hölgy barátnőjével beszélget. Rövid időn belül egészen biztos, hogy korról lesz szó és az egyik barátnő kijelenti a másiknak, hogy: drágám, mennyivel fiatalabbnak látszol, mint a Kovácsné, pedig együtt jártatok iskolába, sőt, ha úgy tudom, te két osztállyal feljebb jártál. Mire a másik őszinte csodálkozással: hogyan édes, te erre emlékszel? Hiszen te akkor már érettségiztél. Ezek után természetesen már

csak
hog
meg
Ha
nak
hide
néde
nák
mer
meg
rint
sek,
vise
tett
köm
nyal
kézf
fiat
De
den
jon
után
van
kor
a N
híre
gen
végi
hog
alak
rázs
zéki
cán
nem

10.0
Min

A
C
gyü
tok,
köny
M
olva
tést
a le
és K
is a
kapc
olva
szol
szán
Ha
vele

1.
ször
2.
soha

DI

csak a Kovácsné életkora fontos, hogy mind a két hölgynek az éveit megtudhassuk.

Ha a nők a barátok rosszindulatának nagy részét elhinnék és utána hidegen, megfontoltan a tükörbe néznének, akkor könnyen megállapíthatnák, hogy hol kezdődik az öregedés, mert egyszerre senki sem öregszik meg. A „fiatal” öregedőknél rendszerint a legkevésbé észlelhető, mert frisek, szépek csak éppen kedélyükben és viselkedésükben van valami, ami vesztett a fiatalság nemtörődömségéből, könnyedségéből. Később azután a nyak, a szem alatti szarkalábak, a kézfej és a tartás nehezen tudja a fiatalság üdeségét visszavarázsolni. De nem is fontos és azt kellene minden nőnek megérteni, hogy ne szaladjon eltűnt évek hervadt szépségei után, hanem azt őrizze meg, *ami van*. Sohase felejtsem el, gyermekkoromban a Kaméliás hölgyet láttam a Nemzeti Színházban az aranyszőke, híres színésznővel, aki akkor már régen nagymama volt és mégis mindig oly meggyőző és remek volt, hogy a Kaméliás hölgy fájón szép alakját teljes egészében elém varázsolta. A hangja fiatal, üde és érzéki volt és mert tudta, hogy arcán bizony meglátszik a kor, majdnem egész este félig háttal állt a kö-

zönségnek, nyakán túllkendővel és a színpadról üdén, fiatalon ragyogott szőke haja, nemes profilja és csodás orgánuma. Tudta, hogy mi fiatal még benne és azt adta.

A művészvilágban harc a korrallal, de különösen az évszámokkal ma már szinte müncheni magaslatokat ér el. A primadonnától a bonvivánig mindenki máskor született, mint amikor mondja és van olyan eset, hogy a primadonna születési éve utóléri saját leányának születési évét. De ebben a fiatalági versenyben a férfiak sem maradnak el. Irók, festők még a fiatal gárdához számítják magukat és van olyan, aki néha nem tudja számon tartani, hogy előzőleg mit mondott s így azután egyik percben kijelenti, hogy nem tud visszaemlékezni a háború kitörésére, de a másik pillanatban érdekes részleteket mesél azokról a harcokról, amikor ő mint kapitány volt a fronton.

Ezt mind nem lehet rossz néven venni, csak figyelmeztetni kell mindenkit, hogy nem elég, hogy ő higgye el magáról, hogy fiatal, a másikkal is el kell hitetni. Én nem látok abban semmit, hogyha valaki tavaly 25 éves volt, az idén is annyi és két év múlva is annyi lesz. Elvégre valamiben következetesnek kell lenni.

Torday Sándor

PÁLYÁZATOT HIRDETÜNK

10.000 PENGŐ ÉRTÉKŰ NYEREMÉNYTÁRGYAK SZÉTOSSZTÁSÁVAL.

Minden olvasónk, aki a pályázaton résztvesz számíthat egy kisebb-nagyobb nyereménytárgyra

A nyereménytárgyak a következők:

Csinos fényképezőgép, ötvösművészeti gyűrűk, brossok, nyakkendők, púderkompaktok, csaváros írónok, levelezőlapalbumok, könyvek.

Mindig nagy súlyt helyeztünk arra, hogy olvasóközönségünkkel az állandó összeköttetést fenntartsuk és tudjuk, hogy egy lapnál a legfontosabb, hogy olvasóink véleményét és kívánságait ismerjük. Ezzel a pályázattal is az a célunk, hogy még szorosabbá tegyük kapcsolatainkat olvasóinkkal és ezért kérjük, olvassák figyelemmel kérdéseinket és válaszolják meg mihamarabb. Két héttel ezelőtti számunkhoz melléktünk egy levelezőlapot. Ha időközben elvesztett volna, bármilyen levelezőlapon be lehet küldeni.

A kérdések a következők:

1. A Délibáb melyik részét olvassa legelőször, mikor a lapot a kezébe veszi?
2. Melyik rovat az, amelyet ritkán, vagy sohasem olvas?

3. Milyen rovatot kívánna helyette?
4. Van-e valami kifogása a lap tartalma ellen?
5. Milyen rovatral gazdagítsuk a lapot, hogy Önnek kedvébe járjunk?

Hogyan kell pályázni?

A pályázaton a két héttel ezelőtti számunkhoz mellékelte levelezőlap beküldésével lehet résztvenni. A kérdések alatt üresen hagyott helyre kell a választ beírni. De részt lehet venni bármilyen levelezőlapon is. Ha nem a multkor csatolt levelezőlapon küldik be, felesleges a kérdéseket lemásolni. Elegendő azok számát leírni és utána a választ.

A pályázókat kérjük, hogy ne mulasszák el a pályázaton nevüket és pontos címüket feltüntetni. A pályázatok lapunk szerkesztőségének címére (Budapest, VII, Dohány u. 12) küldendőek be. A pályázat beküldésének határideje 1937 július 10.

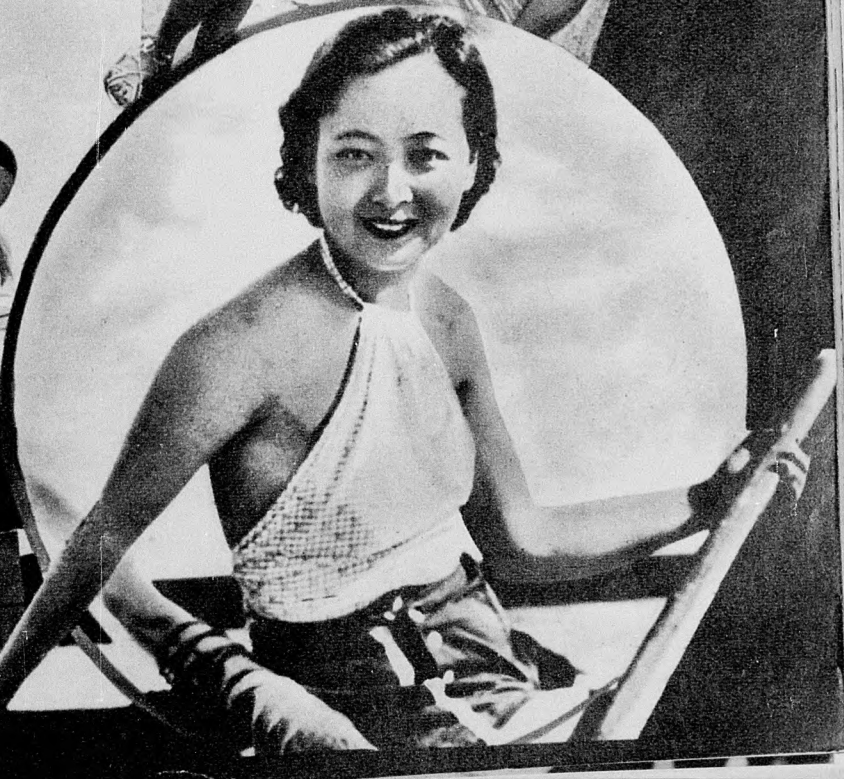
A megjutalmazottak névsorát lapunk 1937 július 24-én megjelenő számában közöljük.

Strain

d

Marie Marvingt,
a világhírű francia
repülőnő

Beszélgetés Marie Marvingttel, „a sportoló nők anyjávául“

A parlament delegációs termében volt alkalma a Délibáb munkatársának Marie Marvingttel, a világhírű francia repülőnővel beszélgetni, aki saját repülőgépén érkezett Budapestre, az I. Nemzetközi Légi Mentőügyi bemutatóra és résztvett az Országházban megtartott ünnepélyes díjkiosztáson.

A magas, karsú, őszhajú pilótanő nem csupán nap- és levegőimádó, karcúságot és kondíciót őrző sportlady, szereti a sport „praktikus” oldalát kiaknázni és valamely emberbaráti cél szolgálatába állítani.

— Hatvankét éves vagyok — vallja be őszintén — és azért nem mentem férjhez, hogy kizárólag nagy célomnak, a légügyi mentés továbbfejlesztésének élhessek. Büszkén mondom, hogy a légügyi mentés gondolatát én adtam a világnak.

— Hogy jutott eszébe Madamenak, hogy bomba helyett mentőszekrényeket, sőt orvosokat és ápolókat dobjanak le a levegőből?

— Kisgyermek korom óta üzöm behatóan a legkülönbébb sportokat s már fiatal koromban élt bennem a gondolat, hogy a sportok közül legalább is azokat, amelyeket lehet, ne csak a testkultúra, hanem a mentésügy szolgálatába állítsuk. 1910-ben Nancyban egy nagy elhatározással megkonstruáltam az első mentő-repülőgépet, amely akkor még csak mentőszekrényeket dobott le. Örömmel vettem tudomásul a budapesti légi mentőbemutatót, hogy ma már orvosokat és ápolókat is „dobhat le” sikerrel a repülőgép.

— De nemcsak a repülősportot, hanem a sielést is a mentésügy szolgálatába állítottam. A marokkói szanitécsozorgálaton sok ezer ember életét kellett megmentenünk s itt jutott eszembe, hogy olyan siléceket kellene készíteni, amelyekkel nemcsak hóban, hanem homokon is gyorsan lehet a sebesülteket szállítani.

— Milyen sportokat űz Madame?

— Most jegyezze meg jól a ceruzáját előbb — mondja nevetve, — mert hosszú lista következik. Előjáróban jegyzem meg, hogy ma már nem mint sportlady pályázom babérokra, hanem csak — ha szabad így mondani — mint a mai, sportoló nők anyja kívánok szerepelni.

A „lista” tényleg hosszú: a világhírű pilótanő díjnyertes autóvezető és távevező, tör- és kardvívóbajnok, szenvedélyes baseball- és golfjátékos, lovagol, hajt, futballozik, tenniszezik, vízipólózik, boxol és hockyzik, de nagy kultuszt csinált Franciaországban

Miss Friedlander és Ivor List, a pilótapiknik két külföldi résztvevője a tolmáccsal (bairól) beszélget (M. F. I. felv.)

DÉLIBÁB

Fürdőruhában is lehet repülni

át
zü
g.
m
ky
ja
rü
zö,
se-
lo-
ty-
ban
nik
ól)

RE

Mrs King-Farlow angol
milliomosnő, aki elsőnek
érkezett a pilótapiknikre
(M. F. I. felv.)

a dsyu nevű japán játékból is. Húsz első díjat nyert sseléssel, 12 kilométert úszott a Szajánán rekordidő alatt, négyszer körülrepülte Amerikát, mindezekon kívül pedig — vizsgázott mozdony- és gőzhajóvezető.

A hosszú felsorolás után pedig a „sportoló nők anyja” kijelenti:

— Bocsásson meg, ha valamit kifejejtetem...

Egyéb tanulmányait illetőleg medika és jogász nő volt Marie Marvingt, öt nyelven beszél és többek közt eszperantó diplomája is van. Elmondja még, hogy a repülést Lap-hantól, a legelső francia katonai repülőtől tanulta s hogy a világnak úgyszólván minden táján 87 klubnak tiszteletbeli tagja.

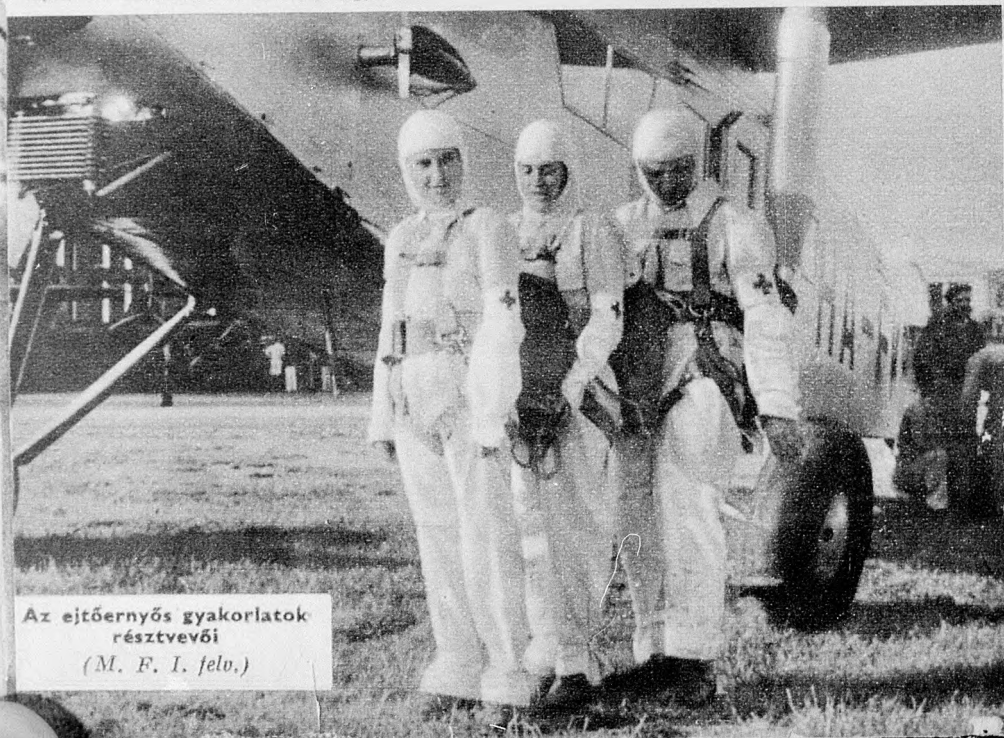
— Ismer magyar pilótanőket Madame?

Nem ismer. Ezen nem is csodálkozunk, hiszen mi is alig ismerünk kettőt-hármat. De meggyőződéssel fűzi hozzá Marie Marvingt:

— A magyar nők közül kerülnének ki a világ legjobb pilótanői, ha erre megfelelő terepet nyújtanának nekik. A vérmérsékletük annyira megfelelő erre a pályára, hogy jobbat elképzelni sem lehet: bátrak, temperamentumosak, de mégsem túlhevések, ezenkívül pedig — amint tapasztaltam — rendkívül gyors elhatározóképeségűek...

Fiatalkorú magyar pilótanőjelöltek, fel a fejlet tehát — belőletek lesznek Marie Marvingt utódai.

Pusztaszeri Ákos

Az ejtőernyős gyakorlatok
résztevői
(M. F. I. felv.)

Nagyvilág
DIVA
TÁRSASÁG
SZÉPSÉG

(S. A. F. R. A.)

ni-
De
rt:
a
lő
ük
b-
ra-
n-
id-
jel
gt
os

1

NAGYVILÁG

DIVAT — TÁRSASÁG — SZÉPSÉG

Zöld gyep és tarka impriméek

Irta: SASS IRÉN

Ami a téli szezonban a bal, a nagyesztély, vagy operai díszbemutató, az a nyári szezonban a löverseny. Világszerte legalább is olyan mértékű érdeklődés követi a híres löversenyek hölgypublicumának divatrevüjét, mint a nemesvérű paripák futását.

Az ascoti, auteuilli, freidenau-i, vagy a mi nagy derbynk divatrevüje mindig társadalmi esemény. Minden igazi, nagy toalettet nyáron a löversenyeken mutatnak be.

Auteuill a színhelye a hiteles nyári-párisi divat bemutatójának. Mint minden évben, idén is felvonult a nemzetközi előkelő hölgyvilág a nagy versenyre, de idén annyival színesebb és látványosabb volt a divatrevü, hogy a nagy párisi szalónok — mintha csak összebeszéltek volna, — sohasem látott tömegű mannequint vonultattak fel. El lehet mondani — ami még Auteuill-ben sem csekélység! — hogy a sok-sok ezer nő és ruha között egyetlen érdektelen, vagy izléstelen jelenséget nem lehetett látni. Viszont annál több feltűnően szép, vagy érdekes, esetleg csak feltűnően meglepő extravagáns toalettet.

Mint általános szabály, megállapítható, hogy az imprimée változatlanul megtartotta vezetőpozícióját. A nők világszerte tartósan beleszerettek a tarka, nagyvirágos kelmékbe és nem akarnak lemondani róla. Évek óta tart az imprimée divat s még évekig fog tartani. Nem emlékeznek a legöregebb divatrókák sem olyan divatholmira, ami ennyi ideig megtudta volna őrizni népszerűségét a legalsóbb osztályok nőitől kezdve fel egészen a leg-

Imprimée
ruha gyapjú-
szalag appli-
kációkkal
(Dorvigne
fotó)

Hajszálak, szemölcsök

tökéletes eltávolítása, szemalatti ráncatlanítás, arcápolás meglepő eredménnyel

PAIZS KATÓ kozmetikában

Bpest, Ferenciek tere 3. Tel.: 18—32—67

Díjtalan tanácsadás. Tanítványfelvétel

DÉCIBAB

előkelőbb divatdámáig. Ma a hölgy és a szobalánya, egyformán tarkavirágos selyemben parádézik, ha szép akart lenni és igaza van. Az imprimée előnyös, fiatalos, úde kelme és egyszerűen — szépít.

A másik jelenség, ami az auteuilli versenyeken azonnal feltűnt: a rövid szoknya rönszánza. A rövid szoknya ma rövidebb, mint valaha volt. És nemcsak a délelőtti ruháknál, hanem a délutáni, sőt az estélyi ruháknál is egyre rövidülnek.

Egy évvel ezelőtt megjósoltam, hogy a széplábú és jóvonalú nők nagy öröme, a szoknyák rövidülni fognak. De hogy ilyen méretekből, azt magam sem hittem volna. Okulásul hadd irjam le itt az auteuilli verseny egyik legmegbámultabb, igen szép toalettjét.

A toalett két színből és kétféle anyagból készült. A szoknya sima kelméből volt s úgynevezett „Wallis-kék” árnyalatú volt. De a szín átmenetet képez a „Royal-blue” és a levendulakék között. Végtelenül gyöngéd, meleg, lilás-rózsaszín árnyalatú, mélykék szín. Nagyon hatásos. Ebből a hatásos színű kelméből alig száz centiméter bő, alig térdig érő, elől és hátul mintegy tíz centiméteres, sliccelt, szabott szoknyácskát viselt az auteuilli divathölgy. A sima szoknya alul a kabát anyagából vett imprimée csikkal volt felszerelve.

A kis, zsakettszabású kabát korállpiros, fehér és kék mintázatú imprimééből készült. Erősen derékbe svejfolva, férfi fazónnal, rövid, felül bő ujjakkal. Elöl két nagy kék gombbal. A mély kivágásban csontszínű, habos szabójú, csipke mellény volt.

Ehhez a toaletthez vörös gyíkbőrcipő, sötétkék, vörös sarkú harisnya, kék panama, szalmából készített, dús anemonia csokorral díszített kis tokkalap és sötét fátyol, retikül és napernyő járult. Gyönyörű toalett. Nem csodálom, hogy még Auteuillben is megbámulták.

A „történelmi hűség” kedvéért megjegyzem, hogy a gyönyörű ruhát nem privát nő viselte. Egy nagy párizsi szalón mannequinjén csodálták meg.

De akadtak furcsaságok is. Legérdekesebb volt egy nyersszínű gyapjú-

Őn is fiatalnak

akar még látszani, pedig már ősz hajszálai vannak. Használja a

NŐI FEJES SCHNEEWEISS

hajregenerátort, melytől haja visszanyeri eredeti színt. Ára 2.— pengő.

MINDEN SZAK ÜZLETBEN KAPHATÓ!

csipke toalett, mely teljesen átlátszó volt és alatta egy sötét selyemtrikós szilhuettet engedett látni.

Az ascoti versenyen megjelent az angol királyi család is. A királyi páholy legragyogóbb jelensége a kenti hercegné volt, aransyárga alapon pipacsvörös, mintás imprimée toalettjében, széles, florentini szalmakalapban.

Nálunk, legutóbb a derbyn láthatunk egy nagyon csinos, széke hölgyön egy alumíniumszürke, apró, élénk-vörös, ribizlimintás, nagyon szép toalettet; érdekessége volt a toalettnak, hogy a hölgy a ruha mintájának megfelelő ékszert viselt, tehát ribizlifürtök függtek a füleiben, ribizlikoszorú nyaklánc volt a nyakán és karoktató a karján. Természetesen piros cipő, kalap és retikül egészítette ki a toalettet, sőt verseny után, a hölgy — élénk-vörös autóba szállt.

De azt mégsem hiszem, hogy a kocsiját is a toalettjéhez választotta ki.

A MI HIREINK

Szenzációs válási hír tartja izgalomban az egyik balatoni fürdőhelyünk előkelő és exkluzív közönségét. Mult hónap óta ott nyaral ugyanis egy ismert fővárosi nagyiparos fiatal, külföldi származású felesége. A nagyiparost vállalatának ügyei egyelőre a fővárosban tartják s így csak szombat délutánokon weekendre tudta meglátogatni a széke feleségét. Közben a repülőnapra nagyobb holland társaság érkezett Budapestre. A holland társaság néhány tagjának annyira megtetszett Magyarország, hogy a repülőnap után leutaztak az előkelő balatoni fürdőhelyre. Itt találkozott a pesti menyecskévé lett holland leány a holland társaság egyik fiatalúr tagjával. Kiderült, hogy gyerekkori pajtások, sőt! Ifjúkori szerelmük csak azért nem végződött házassággal, mert a gyerekek szülei túlkorainak tartották ezt a komoly lépést. A szerelmesek elszakadtak egymástól. Hollandiában nem is találkoztak, csak itt látták viszont újra egymást. A két gyerekkori szerelmes szíve állítólag ismét lángalobbant s még hozzá olyan mértékben, hogy — ha igaz — válóper lesz a váratlan találkozás vége.

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN◆

DÉCIBÁB

Zerinváry Andor hadnagy
(Color foto)

A Déliaháb bemutatja a legújabb slágerkomponistát

Neve :

Zerinváry Andor

Foglalkozása :

m. kir. hadnagy és
zeneszerző

Zerinváry Andor zenészerző
(Color foto)

Az emberrel történnék néha furcsa dolgok. Még a legártatlanabb nyári ötőrai teán is. Például: a zene a „Mesélj nekem a szerelemről” című tangót érzelgi, én gyanútlanul lejték a parketten partneremmel, aki legjobb tudomásom szerint m. kir. hadnagy. A hadnagy ezúttal civilben lejt, de nem baj, azért igen jól táncol. De egyszer csak — mikor vége szakad a tangónak — a közönség elkezd tapsolni és kiabálni, hogy éljen a szerző! Erre partnerem, a hadnagy — ő, bocsánat — faképnél hagy és többször meghajol a közönség felé...

Az ezt követő nagy gratulációk közben tértem csak magamhoz első rémületemből. Társaságunk külön is éltette Zerinváry Andor hadnagyot, a „Mesélj nekem a szerelemről” zenészerzőjét. Ezután az egész társaság kizárólag róla beszélgetett. Belőle ugyan nehezen lehetett a szót kihúzni, de annál bővebben akadtak az asztalnál bőbeszédű hölgyek, akik már mindent tudtak róla. Csak amikor látta, hogy ezekben az információkban sok a képzelet, kezdett hirtelen darálni:

— Gyermekeimet Bécsben töltöttem, ahol az Operaház egy fagottistája és egyik kiváló énekeske foglalkozott velem. Ez a két ember öt éves koromban nagy zenei karriert jósolt. Zenei tanulmányaimat egyébként mindvégig magánúton végeztem. Nem is végezhettem volna másként, hiszen érettségi után rögtön a Ludovika Akadémiára kerültem. Atyám tábornok volt.

— Hogy tudja összeegyeztetni a két hivatást?

— Nagyon jól. Csak szabadidőmben, jórészt pedig szabadságom alatt komponálok. Néha félévig nincs kótapapír előttem, de néha 3—4 nap alatt 18—20 sláger születik. Büszke vagyok arra, hogy eddig még minden szerzeményem nagy sláger lett. A fővárosi és vidéki szórakozóhelyek zenekarai játsszák szerzeményeimet, amelyek közül néhányat gramofónra vett fel egy berlini gyár, néhányat pedig a londoni rádió

is műsorára tűzött. Egyébként a magyar rádióban is gyakran szerepelek. Most kaptam az első filmbizást: slágereket komponálok Mezey Máriának, új filmje számára.

A továbbiakban megtudom, hogy nem „fütyös zenészerző”: a két év előtti nagy katonai hangversenyen, a Zeneakadémián maga kísérte zongorán két szerzeményét. De személyesen játszotta el munkáit a Ludovika Akadémia ünnepségein is.

— Sorolja fel néhány szerzeményét — kérem.

— „Hazudik az álom...”, „Ma utoljára kérem...”, „Egyszer majd jó lesznek én is...”, „Két szemérről álmódtam...” és egy humoros szám Súlyom Janka műsorából: „Szeretem a Hirsch Bernátot...”

Elmondja még, hogy nem tervszerűen komponál. Csak akkor vesz kótapapírt maga elé, ha hangulata van. Nem karriervadász, mégcsak nem is a sikerre pályázik, hanem egyszerűen érzi, hogy valamit, egy melódiát, vagy egy érzést, ami benne él — hangjegyekbe kell önteni.

Kiderül még az is, hogy Zerinváry Andor úszásban, szertornában, műugrásban és lovaglásban egész a bajnokságig vitte. A sportolást most abbahagyta a muzsika kedvéért.

Ezek után igazán érthető a kíváncsiság: vajjon mit tartogathat egy ilyen tehetséges embernek, a legfiatalabb magyar slágerkomponistának az íróasztalfiókja?

— Százötvenkét kész sláger — vágta rá azonnal, katonás pontossággal.

Szövegírók, színgazdátok, filmvállalkozók tessék figyelni, feltárjuk a titkot: biztos siker és sok sláger található Zerinváry Andor m. kir. hadnagy fiókjában.

A beszélgetés végetér, mert újabb tangó következik. A hadnagy, aki ilyen sok meglepetéssel szolgált nekem, meghajol előttem s új táncba kezdünk. De a „meglepetésért” visszaadom a kölcsönt: a hadnagy úr csak e sorokból értesül majd róla, hogy amit nekem két tangó között magáról elmondott — interjú volt.

Hattvasy Katalin

DÉLIA

PEREG
A
FILM

Barbara Stanwyck, aki-
nek szerződését most
három évvel meghosz-
szabbították

(R. K. O. Pátia foto)

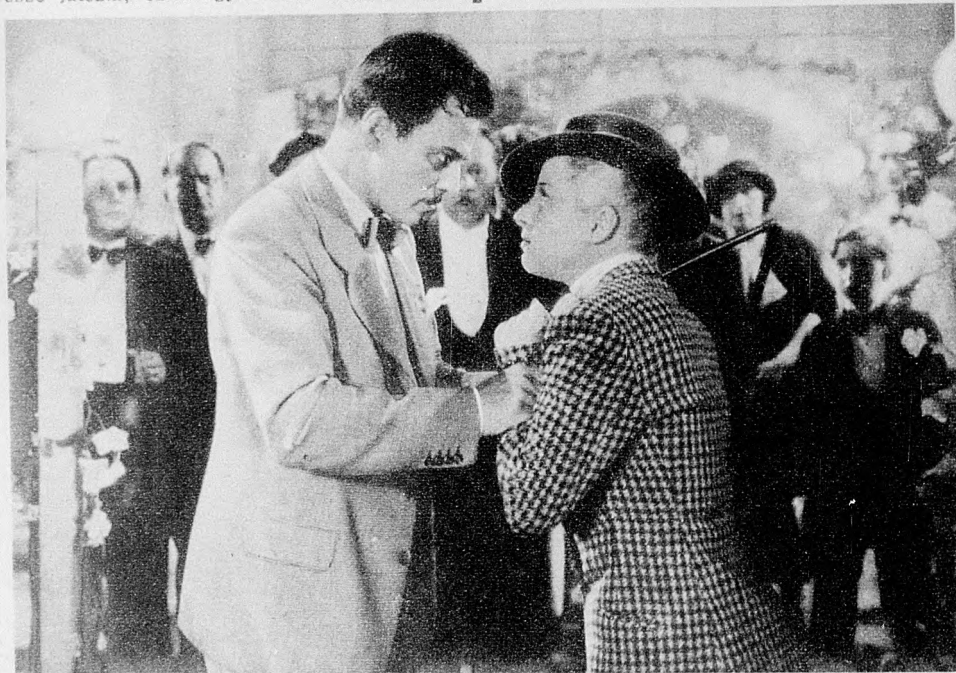
Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

Kis számok film-Spanyolországból

A mai Spanyolországban, tekintet nélkül arra, hogy a nemzetiek vagy a kormány-csapatok kezében van-e az ország bizonyos része, 2500 mozgóképszínház működik. Ezek közül 800 jut Katalóniára. A spanyolok annyira rajonganak a filmért, hogy egy statisztikai kimutatás szerint a lakosság 80%-a látogatja állandóan a mozikat. A polgárháború folytán mindkét hadviselő területen különösen a riport- és híradófilmek népszerűek. A külföldi filmek közül a régi Chaplin- és Shirley Temple-filmeket pergetik. A mozik este 10 órakor zárnak, mert 10 óra után mindkét hadterületen sötétség borul a városokra. Madridban a mozgóképszínházak nagy-része játszik, ezek úgyszólván naponta zsú-

oltak és ha előadás közben közlik, hogy el-lenséges repülőgép közeledik, úgy az egész közönség feláll és szó nélkül távozik a mozi-ból. A filmvállalatok az állam ellenőrzése alatt állnak. Mindkét hadterületi részen a kormányhatóságok igyekeznek a filmgyártó-
kon segíteni, azonkívül a mozik műsorössze-
állításánál is rendelkezésére állnak a hatóság-
ok. A filmszínházak műsorát varietészámok-
kal és zenekari hangversennyel bővítették. A mozikban általában csak kétféle ülőhely van: földszintes és emeletes. A földszinti ülőhelyek ára 1—2½ pezeta között váltakozik a nagyobb mozikban. A kisebb mozikban valamivel olcsóbbak a helyárák. Az előadá-
sok kezdete rendszerint ¼6—1/8.

Bársony Rózsi és Jávör Pál a „Viki” című most készülő új magyar film egyik izgalmas jelenetében (Hajnal fotó)

Zarah Leander,
akit a német filmgyártás
új Marlene Dietrichének
tartanak *(Ufa jótó)*

NÉGER FILM

Még a filmvilágban is kevesen tudnak arról, hogy olyan filmek is készülnek, amelyeket kizárólag a négerek számára készítenek és amelyekben kizárólag néger szereplők játszanak. Ez a különös és a maga nemében páratlan filmvállalkozás Kelet-Afrika közepén működik. Vugirinak nevezik azt a helyet, ahol egy régi, üresen álló kórházépületet egy amerikai milliomos szeszélye filmatelierré változtatott. Itt készült el a benszülötteknek szánt film csupa benszülött szereplőkkel. Ennek a filmnek olyan nagy sikere volt, hogy az angol gyarmati hatóság elhatározta, hogy a filmvállalkozást saját kezelésébe veszi át.

K. K. Walter most érdekes cikkben számol be erről a kelet-afrikai „filmvárosról” a „Filmkurier”-ban. Leírja, hogy az őserdőben lévő filmatelier vezetője, rendezője, operatőrije és szövegírója L. A. Notcutt ezredes. Van neki néhány fekete művészből áll, akik egyúttal elvégzik az ezredes körül a szakács-, a cipőtisztító- és hordári munkákat is. A legnagyobb gázsit egy Shabani nevű nagy, kövér néger kapja. Ő az „afrikai Jannings”. Körülbelül 80 pengőnek megfelelő összeget kap havonta. A négerek között ez irigyelt jövedelem. Sztárfizetés.

A szereplők csaknem mindig férfiak. Egyízben Notcutt ezredes egy hivatásos néger filmszínésznőt szerzett és fölléptette. A hatás váratlan volt: az összes négerek beleszerettek az asszonyba és ott akarták hagyni miatta családjukat. Nem maradt más hátra, mint a „vamp”-ot titokban megszöktetni. Benszülött asszonyokat nem tud Notcutt ezredes szerződtetni. Szégyenlenek a filmfelvevőgép elé állni.

A filmeket tulajdonképpen oktató céllal készítik és mindig a való életet mutatják be. Trükkfilmet nem mutatnak a négereknek, legföljebb olyasmit, amit Európában „kegyes család”-nak neveznek. Bemutatnak például egy négert, akinek lábán óriási daganat van. Beviszik a kórházba, aztán rövidesen látható, hogy boldogan táncol. A kórházban leoperálták daganatát. Így csinálnak kedvet a négereknek ahhoz, hogyha valami bajuk van, kórházba menjenek és alá vessék magukat az operációnak.

A filmeknek óriási közönségük van. A legtöbb benszülött nyolcszor-tízszer megnéz egy filmet. Megnézik legalább ugyanennyiszor maguk a szereplők is. Eredetileg a mozi ingyenes volt. Ujabbán fejenként 5 centet szednek, de ez sem veszi el a négerek kedvét a mozitól.

A filmek előállítása csak 50 fontba, mintegy 1500 pengőbe kerül. Az angol hatóságok szívesen áldozzák ezt az összeget, mert fölismerték a film rendkívüli nevelő hatását a néger lakosságra.

KIDOBOTT PÉNZ

Kidobott pénz... Az amerikai gyárakban ilyenkor nyáron mindig nagytakarítást szoktak rendezni. Ilyenkor szoktak utána nézni, hogy az elmúlt időkből hány olyan filmesét, illetve megfilmesítési jogot vásároltak meg, amelyből végeredményben mégsem lett film. Kiderült, hogy Warner Bros.-ék 5000 olyan film-

KIMARADT

mese, illetve színdarab és regény megfilmesítési jogát vették meg hiába. Különböző okok miatt ezekből a mesékből, regényekből és színdarabokból nem lehetett film. Ha átlag egy-egy ilyen vásárlást 1000 dollárral értékelnék, akkor a Warner Bros. ötmillió dollárt dobott ki az ablakon. Aki azonban azt hiszi, hogy emiatt felborul a Warner mérlege — az téved. Ez a tétel már benne volt az előzetes költségvetésekben.

VAN-E SZTÁRTÍPUS ?

A női szépségideál korszakonként változik. A békebeli „föltött galamb”-típus helyét a háború után fölváltoztatta a magas „kisporfölt” típus egyeduralma. Nem a milói Vénus többé az ideál, hanem a különböző filmsztárok. Itt aztán válogatni lehet az álmatag Garbo, a vamp Dietrich, az intellektuális színezetű Hepburn és különböző egyéb árnyalatú sztártársaik között. Bizonyos, hogy megjelenésük, arcuk, viseletük nagyon rányomja bélyegét a mindennapi életben cseflő-bofló nőkre is, akiknek egy fektényes része görcsösen igyekszik utánozni kedvenc filmsztárját. Ma már a fejlett kozmetika idején nemesak ruházkozásban, hanem az arc átalakításában is követik mintaképüket és sokszor megjedünk, amikor a villamoson vagy az uccán találkozunk egy-egy kiszedett és újra megrajzolt szemöldökű, átformált szájú, ragasztott szempillájú, vörösre festett körmű Crawforddal, vagy egyéb filléres sztárral.

Ma már olyan jelek mutatkoznak, hogy Hollywoodban is kezd az egyéniség divatbajönni, így talán remélhetjük, hogy rövidesen újra divatbajön az eredeti arc, szempilla, szemöldök és köröm. Mindenesetre érdekes, hogy a mostani hollywoodi sztárok sem egyetlen „sztártípusnak” felelnek meg. Az a gyanúnk, hogy a sztártípus valójában nincs is, csak sztárok vannak, akik között alacsonyabbak és magasabbak, soványabbak és még soványabbak vannak, amint azt az egyik newyorki almanach közli. Eszerint a vezető sztárok magassága és testsúlya a következő:

	Magas cm	Kg
Katherine Hepburn	170	50
Greta Garbo	167	56
Myrna Loy	167	50
Claudette Colbert	165	47
Marlene Dietrich	165	54
Ginger Rogers	165	51
Dolores del Rio	163	54
Iréne Dunne	162	52
Miriam Hopkins	152	45

Ez a névsor is bizonyítja, hogy nincs határozott sztártípus, hiszen a főlisorolt tíz sztár között 152 cm-től 170 cm-ig a legkülönbözőbb magasságúakat találunk, nem is beszélve arról, hogy az egyik 56 kg, a másik magasabb alak mellett csak 50 kg.

A sztárokat utánzó divatbábuk megtanulhatnák, hogy a külsőség még a sztárnál sem minden ...

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body where—for a half an hour, perhaps two or three. He was concerned with "Well, where was I?" Everybody jumps up and says, "He was a nervous smoker. Instead of going out, "Griffith" sat there with a package in hand. Griffith looked over the assortment of pictures and he wanted. Then there was another hurry with matches. It was a great relief to have Griffith's cigarette.

"I shipped him as if he had been killed him "Boss" and once I heard Eugenie B...

think that "The Sign of the Cross" is a perfect picture of the kind of picture that should come alive (Lorenzini) and emotion upon the screen. Griffith also let his love for vulgarity and how to play run rampant. Griffith's son was Griffith's best.

On another stage Dorothy Gish (she wore a black wig then—remember?) made a mistake. They called this "the pop cor" Elmer Clifton, who was later to direct "The Sea in Ships," directed her, and Griffith's Barthelemy, who was, so my...

Bécsben Casanova címmel színes filmet akarnak készíteni. Amerika és Anglia után a színesfilmgyártás terén Ausztria így most a harmadik helyre kerül. A film főszerepére Hans Alberst szerződtetik.

Hollywoodban készül ezidőszerint Padereuski filmoperája, Kipling „Kim” című világhírű regényének filmváltozata és elkezdtek egy nagy afrikai expedíciós filmnek, Stanley és Livingstone kalandos felfedező útjának felvételeit. A munkálatok „oroszlánrészét” azonban már Afrikában végzik el.

A hegedű történetét filmesíti meg egy francia filmgyár. A hegedűgyártás és a hegedűművészet fejlődése elevenedik meg a vásznon. A hegedűszólamokat Jaques Thibaud játssza.

Robert Montgomery egyik filmje felvételi szünetében autogrammot ad egyik kis kolléganőjének (Metro foto)

Hollywoodban jelenleg 665 filmszínésznek, illetve filmszínésznőnek 174 rendezőnek és 357 írónak van hosszabb lejárátú szerződése.

Charlie Chan, a népszerű sárga detektív — valóságos nevén Warner

Oland — a kitünő dán filmszínész — eddig 12 kalandjával hódította meg a világ mozipublikumát. A legutolsó alkalommal, amikor a „Charlie Chan a turfon” című filmjének felvételei elkészültek, Warner Oland elhalárolta, hogy több Charlie Chan-filmet nem játszik, mert új alakban akar a közönség elé kerülni. A film sikere azonban olyan nagy volt, hogy a nagy filmszínész képtelen volt beleegyezni további három Charlie Chan-film gyártásába.

Greta Garbo, a világhírű filmsztár a stockholmi „Aftenbladet”-

nek nyilatkozatot adott, amelyben a következőket mondja :

— Színművészeknek lenni és megöregedni : az a legnagyobb lelki tragédia, ami embert érhet. Bár író vagy szobrász lennék, akkor nem volna ilyen nehéz a helyzetem. Visszavonulnék egy lakatlan szigetre és ott továbbra is művészetemnek szentelném magamat. Hollywoodban nem tudják megérteni szenvedésemet. Azt hiszik, alaptermé-

szetem az emberkerülés. Ezért üldöznek és kiesi-nyes, de szakadatlan eselszövéseikkel elviselhetetlenné teszik számomra az életet.

A „Mazsola” című Fedák-filmet Vaszary János rendezi. Körmeny Ferenc „Találkozás és búcsú” című regényéből készült filmet Gertler Viktor rendezi. A film főszerepét Hajmássy Ilona játsszáná, ha a Metro a

film felvételére szabadságot adna szerződött művésznőjének.

Szokbemutatót tartott a Hirsch és Tsuk filmvállalat csütörtökön és pénteken a Kamara film-színházban. Az egyik „Mr. Deeds” Garry Cooper főszereplésével, kitűnő vígjáték, amely már Amerika és Európa több városában rendkívüli sikert aratott. A másik a „Premiere”, amelyet Bolváry Géza rendezett. Az új csillag Zarah Leander, nagyon szép és mélyebb hangja van, mint Marlene Dietrichnek. Ragyogó revüszámokat helyeztek el a filmben, amelynek zenéjét Fényes Szabolcs és Budai Dénes szerezte.

A repülőnap filmfelvételeit az Unitas filmgyár készítette. A nagyszabású és érdekes film tartalmából kiemeljük az olasz, német, osztrák, angol repülők érkezését, a magyar sportrepülők és műrepülők mutatványait, vakmerő mutatványokat repülőgépekkel a közönség feje fölött, a harcot az új magassági rekordért, egy gyárváros bombázását, a repülőnappal járó ünnepeket és a közönség érkezéséről készült mozgalmas fölvételeket.

Kathlyn Marlove szállodatulajdonos lett Hollywoodban. Háttérben a sztár hotelje
(R. K. O. Pátria foto)

KI NÉPSZERŰBB: ROBERT TAYLOR—VAGY CLARK GABLE?

Már nehéz lenne eldönteni azt a kérdést, ki népszerűbb Amerikában: Clark Gable, vagy Robert Taylor?

Mindenesetre kétségtelen az, hogy Robert Taylor két esztendő alatt érte el azt, aminek eléréséhez Clark Gable-nak tíz esztendőre volt szüksége. Az első osztályt. Robert Taylor-nak ma pontosan annyi gázsija van, mint Clark Gable-nak és partnereit éppen úgy a világ legelső színésznői közül választják ki, mint a Clark Gable-ét. Nevét mindenkor az első helyen és a legnagyobb befűkkel sugározzák szét a híradó transzparenszek. És Amerikában ez jelenti a legtöbbet. Egyetlen oly eset volt, amikor neve csak a második helyen szerepelt. Akkor

Garbót hírdették az első helyen. Garbó nevét még ő sem tudta elhomályosítani.

Robert Taylor Sierrában született. Ma 28 éves. Apja egyszerű körorvos volt, aki úgy látzik nagyon elégedett volt helyzetével, mert egyetlen fiát is orvosnak szánta. Robert három évig járt az orvosi fakultásra és professzorai nagy jövőt jósoltak a fiatal medikusnak.

Vezető egyénisége

volt az egyetem diák-szövetségének és legelőször mint kitűnő all-round sportember vonta magára a közfigyelmet.

Művészi pályája egy az egyetemi ifjak által rendezett műkedvelő előadáson indult el. Robert Taylor játszotta ezen az előadáson a főszerepet. Nagy sikere volt.

Az előadást követő napon megjelent lakásán egy úr és meghívta őt Hollywoodba.

Taylor nevére utasította vissza a meghívást.

— Apám kitagadna, ha itthagynám az egyetemet — mondta.

De a meghívás úgy látzik mégis nyomot hagyott benne. Tanulmányait elhanyagolta és minden szabad idejét a színházban töltötte.

Igy történt, hogy leg-

Robert Taylor weekend-háza a tengerparton

és 27 éves korában

Neve Clark Gable nével holtversenyben az amerikai gyárak üzleti listájának negyedik helyén áll, ami nagyon sokat jelent, mert Amerikában nem kizárólag művészi felkészültsége, hanem a főkönyv lapjainak üzleti egyenlege alapján értékelik a színészeket.

közelebbi szigorlatán megbukott.

A bukás annyira elkeserítette, hogy azonnal csomagolt, elhagyta az egyetemét és egyenesen Hollywoodba utazott.

De itt is csalódás várta. A meghívó levél alapján természetesen azonnal meghallgatták, de nem találták még alkalmasnak a filmszeplésre. Ezzel szemben beutalták őt King Vidor filmiskolájába. Két évig volt King Vidor növendéke a gyár költségén és ezenkívül heti 50 dollár ösztöndíjat kapott. Ebből a heti 50 dollárból élt két esztendőig.

Két év után egy kis filmben próbálták ki a fiatal sztárjelöltet.

És ezzel megindult Robert Taylor karrierje. Egyik nagy szerepét a másik után kapta és a

legnagyobb elismerés akkor érte, amikor Garbó őt választotta partnerül „Camille a végzet asszonya” című filmjéhez.

Ma sztárgázsit élvez. Saját villájában lakik, egyike a világ leghíresebb sztárjainak, mindenki szereti... és boldog.

Egyszerű vidéki orvosnak indult és világhírű ember lett belőle.

Ezt a ballépését azóta már az idősebb dr Robert Taylor is valószínűleg megbocsájtotta.

Körülbelül tizennégy filmben játszott eddig és minden filmje után fokozottabb elismeréssel ír művészetéről a kritika.

A világhírű filmsztár és édesanyja
(Metro fotók)

DÉCIBÁB

Pesten keresik Merle Oberon alteregóját

A közel jövőben új magyar film forgatását kezdi meg egy budapesti filmvállalat. A film címe „Szerelmem kizárva” és női főszerepét egy olyan típusú színésznőnek kell játszania, mint amilyen típust Merle Oberon képvisel az angol, illetve amerikai filmgyártásban. A magyar filmgyártó cégnek természetesen komoly gondot okoz a megfelelő színésznő megtalálása. Kálnay Imre, a film producere eddig több mint ötven pesti és vidéki színésznőt nézett meg, de sajnos még mindig nem találta meg a megfelelő arcot. Ezért elhatározta, hogy felfedez valakit filmje részére. Kálnay Imre tehát e pillanatban lázasan keresi Merle Oberon pesti alteregóját.

Merle Oberont nem kell bemutatni a pesti közönségnek. „VIII-ik Henrik”, „Vörös Pimpernell” és a „Fekete angyal” című filmekben játszott szerepeiből jól ismeri őt a mozilátogató közönség, aki pedig fel akarja frissíteni emlékezetét, az megnézheti Merle Oberont az „Egy visszanyert élet” című új filmjében, amely e pillanatban két budapesti filmszínház műsorán is szerepel.

A 20th Century Fox filmgyár érdekes arcú primadonnája tehát remélhetőleg rövidesen alteregót kap Budapesten.

Főúri esküvő

Fényes külsőségek között zajlott le a napokban gróf Széchenyi Gyula és Esterházy Bernadette hercegnő esküvője.

Gróf Esterházy József és gróf Széchenyi Bálint vezetik a menyasszonyt

Gróf Széchenyi Gyula és herceg Esterházy Bernadette az esketési szertartás után elhagyják a Várkapólnát. Baloldalt gróf Széchenyi Viktor násznaggy (Schäffer felvételei)

A régi kulisszák világából

Harc a „cz“ betű ellen

„A c betűt (bocsássa meg nekik dicsőült elődünk, Nagy Ignác szelleme) a magyar Akadémia meg akarván buktatni s a cz-t újra használni. Mi az oka, nem tudjuk, talán, hogy a jó betűszedőknek több hasztalan dolguk legyen, vagy mert egy tudóstársasági tag a színlap „Cárnő“-jét — kárnő-nek olvasá, mivelhogy az egyes c előtte szokatlan.“

(Megjelent 1857-ben.)

A művész megbecsülése

Tóth József, a híres intrikus, a Nemzeti Színház nagy művésze az 50-es években ilyen tartalmú levelet kapott egy ízben jutalomjátéka estéjén: „Tisztelt Tóth Úr! Önnek ma jutalomjátéka van, melyre legforróbb vágyam mellett sem jelenhetek meg; mesterem oly munkákkal bizott meg, miket reggelig el kell végezmem.

Ime, itt küldöm szokott helyem árát: 10 p. krajcárt, tekintse úgy, mintha jelen lennék az előadáson. Tiszteletje: ——— kézmíves.“

Vizváry Gyula mindig lelkiismeretesen tanulta a szerepeit, amit Paulay Éde igazgató különösen sokra becsült nála. A „Severo

Torelli“ főpróbája után panaszkodott neki az igazgató

— Féltem a darab sikerét, mert, önt kivéve, senki se tudja a szerepét.

Vizváry elmosolyodott és ezt súgta Paulaynak:

— Ha azt akarja, hogy mindenki úgy tudja szerepét, mint a víz, adja ki minél hangosabban azt a rendeletet, hogy az udvari páholyt s az odavezető lépcsőt alaposan kitakarítsák.

— Mit érek azzal?

— Én azalatt elhíresztelek, hogy a bemutatóra a király is eljön...

Paulay megértette a célzást és ilyen értelemben ki is adta az utasítást.

Az előadás kitűnően sikerült... Mindenki nagyszerűen tudta a szerepét.

Mondani is felesleges, hogy Vizváry nem tudta...

Blaha Lujza mint kezdő színésznő

„Blaháné Kölesi Lujza az árvaléányt taposok mellett személyesíté. Rokonszenves, csinos hangja, megnyerő külseje, élénk játéka a közönség kedvencévé tették e kis színpadi jelenséget.“

(Megjelent 1866-ban.)

Közlő: Erődi Jenő

A Ferencváros első gólja a Ferencváros—Slavia Középeurópai Kupa mérkőzésén.

Végeredmény 3 : 1

(M. F. I. felv.)

KI EZ?

Egy világhírű művész fényképét mutatjuk itt be a Délibáb olvasóinak. Tessék kitalálni, kit ábrázol a kép. Sokan nagyon is könnyűnek fogják találni ezt a feladatot. De mi már most ünneprontók vagyunk és eláruljuk, hogy a kép nem azt a világhírű művészt ábrázolja, akire valamennyien első pillanatban gondolunk. A feladat nem megoldhatatlan. Tessék gondolkozni. Érdemes, mert a helyes megfejtők között tizenöt darab jegyet osztunk ki a FÉNYES FŐVÁROSI NAGYCIRKUSZ valamelyik előadására, természetesen még Charles Rivels, a világhírű „AKROBAT ÓH!” artista vendéjátéka alatt.

DÉLIBÁB

2

**GÓLYA-
SZANATÓRIUM**

Nagy sikerrel mutatták be a Márkus Park Színházban az elmúlt héten Eisemann Mihály—Szilágyi László—Kellér Dezső ötletes szövegű, fülbemászó zenéjű operettjét a Gólyaszanatóriumot. A mulattató szerepeket Szombathelyi Blanka, Egry Mária, Lengyel Gizli, Soltész Anni, Rajna Allee, Dénes György, Gárdonyi Lajos, Latabár Árpád, Feleky Kamill, Radó Sándor és Verő Erzsi játsszák kifűnűben. Képeink: 1. Gárdonyi Lajos és Rajna Allee. 2. Feleky Kamill és Szombathelyi Blanka. 3. Dénes György és Egry Mária. (Solthy—Wellez felvetelet)

2

Hollywoodból jelentik :
Jeanette MacDonald és
Gene Raymond házasa-
ságot kötöttek

Rácz Lillót, dr Rácz Vilmos
lapszerkesztő leányát felesé-
gül vette dr Mosonyi Sándor.
A fiatal párt rendkívül sokan
keresték fel gratulációikkal
(Schäffer felv.)

RÁDIÓMŰSOR ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(július 4-10-ig)

DÉCIBAB

kus Park
mann Mi-
ezső ötle-
perettjét
tató sze-
Egry Má-
i, Rajna
vi Lajos,
ll, Radó
áltúnben.
s Rajna
mbathelyi
y Mária.
felvételei)

BUDAPEST I.

.30 : Hírek.

0—10.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Muraközy Gyula lelkipásztor.

1—12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a kir. udvari és várplébánia templomból. A szentbeszédet mise közben Közi-Horváth József dr, az Actio Catholica országos titkára mondja. Énekel a Szent Kereszt egyházközség énekkara, Budinszky Géza vezényletével. Orgonál Ivanics Gyula. Énekek: Vannai: Megjelentünk hajlékodon; Dicsőség legyen; Harmath Artúr: Ó áldott Szűz Anya, Mozart: Ave verum; Pikéthy: Édes Jézus neked élek; Harmath Artúr: 150. zsoltár; Himnusz.

2.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fleischer Antal. 1. Mendelssohn: Ruy Blas, nyitány; 2. Haydn: Katona-szimfónia; 3. Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok, előjáték; 4. Goldmark: Sába királynője — a) Éji zene; b) Bevonulási induló; 5. Wagner: Császár-induló.

Szünetben kb.

.05: „Egészségügyi kalendárium.” (Az Országos Közegészségügyi Intézet közleménye.) Felolvassa Faragó Ferenc dr.

.00 : Hanglemezek.

1. Händel: Largo (Gigli); 2. Mozart: Figaro lakodalma — Cherubin áriája (Alpár Gitta); 3. Flotow: Márta — kettős (Louis van de Sande és Max Kuttner); 4. Beethoven—Auer: Dervisek kara (Zilzer Ibolya); 5. Martini: Plaisir d'amour, dal (Marion Anderson); 6. Chopin: a) Forradalmi etűd, 10. mű, 12. sz.; b) F-dur etűd (Wilhelm Backhaus); 7. Verdi: Don Carlos, ária (Ezio Pinz); 8. Fauré: Álom után (Pablo Casals); 9. Kienzl: A bibliás ember, ária (Richard Tauber); 10. Debussy: Csónakon (Vécsey Ferenc); 11. Humperdinck: Jancsi és Juliska, altatódal (Elisabeth Schumann); 12. Puccini:

Nyugat leánya, ária (Boris Greverus); 13. Gastaldon: Musicaproibita (Marcel Palotti); 14. Puccini: Bohémélet, kettős az I. felvonásból (Angerer Margit és Alfred Piccaver); 15. Elgar: Koronázási induló (londoni filharmónikusok, vez. Laudon Ronald).

3.00: „Szilvaaszaló-építés és a szilva aszalása.” Gergely István kertészeti tanintézeti igazgató előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádió-előadássorozata.)

3.50: Lendvai Jóska és cigányzenekara.

4.30: „Atlantis.” Milleker Rezső dr egyetemi tanár előadása. (Közművelődési előadássorozat.)

5.00: Szatmári Tibor zongorázik.

1. Gluck—Brahms: Gavotte; 2. Mozart: Szonáta B-dur, Allegro; Andante amoroso; Rondo; 3. Musszorgszkij: a) Gopak; b) Ujinski: Bölcsődal; c) Ljadov: Zenélő doboz; 4. Bartók: Táncek.

5.30: Erdélyi József költeményeiből ad elő.

5.55: Komor Géza jazzzenekara játszik.

6.45: „Családunk barátja.” Farkas Jenő csevegése.

7.15: Magyar nótá-est. Közreműködik Köblös József (ének), Sárváry János (tárogató) és Revere Gyula (hárfa és zongora). 1. a) Szerdahelyi: Csikós tanyán; b) Búra születtem (népdal, tárogató, hárfakisérettel);

Erdélyi József

(Amster felv.)

5.30

2. Dalok a 18. századból: a) Arra járunk; b) Most jöttem; c) De mit töröm fejemet (ének, hárfakisérettel); 3. a) Csermák: Hallgató 1805-ből; b) Bihari: Berceányi nótája (tárogató, hárfakisérettel); 4. Dalok a 18. századból: a) Azt gondolod; b) Szerenád; c) Míg élek... (ének, hárfakisérettel); 5. Major Ervin: Estvéli nóta (tárogató, zongorkakisérettel); 6. a) Kacsóh: Fáj, fáj; b) Polgár Tibor: Csillagos a nagy ég; c) Lavotta Rezső: Mezei bokréta (ének, hárfakisérettel).

8.00: Sporteredmények.

8.10: „Ez az úr az enyém.” Zenés vígjáték 3 részben. Irta Szilágyi Ödön. Zenéjét saját verseire szerette és rendezi Kiszely Gyula. Zongorán kísér Schwalb Miklós és Kondor Leó.

Személyek: Pándy Géza — Delly Ferenc; Szigeti Éva — H. Neményi Lili; Szigeti Elemér — Z. Molnár László; Stumpf Dezső — Galetta Ferenc; János — Góth Sándor; Fifi — Mester Ilona; Óvári Ödön — Tapolczay Gyula; Mihály bácsi — Kubányi György; Péter — Horti Lajos; Gábor — Antók Ferenc; Pál — Palásthy Géza.

Utána kb.

9.40: Hírek, sporteredmények.

10.00: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

1. Massenet: Phaedra, nyitány; 2. Guiraud: II. szvit; 3. Járay István: Mazurka; 4. Godard: Keleti szimfónia; 5. Strauss János: Művészet, keringő.

Dr Farkas Jenő

(Foto Ada)

6.45

DÉLIBÁB

11.20: Vécsey Ernő jazznekara játszik, Horváth Ernő énekel.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11.10—12.10: Vidám jazzdalok és táncszámok. (Hanglemezek.)

3—3.40: Lendvai Jóska és cigányzenekara.

6.15—6.40: K. Pallós István felolvasása.

6.45—7.15: Orgona-lemezek.

1. Delibes: Sylvia, ábránd (Marcel Palotti); 2. Kreisler: Szerelmi öröm (Ernst Fischer); 3. Drigo: Harlekin milliói, szerenád (Ernst Fischer); 4. Sinding: Tavasz zsongás (Pattmann); 5. Taylor-Fischer: Öreg hegedű (Reginald Foort); 6. Steele: A Diamond-csavargó (Pattmann); 7. Lincke: Jánosbogárka, idill (Erwin Cristoph).

7.20—7.45: „Tél a százezer tó országában.” (A jakutok földjén Szibériában.) Irta: dr Stancz Ernő. (Felolvasás.)

8—8.35: Zongora-gordonka szonáták. Előadja Roth Ernesztin és Zsamboki Miklós. 1. Corelli: d-moll szonáta; 2. Beethoven: A-dur szonáta, 69. mű.

8.40—9.00: Hírek, lóversenyeredmények.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 július 4-én, vasárnap délután a HAS 3 hívójeles adóállomáson, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson:

Délután 3—4 óráig.

1937 július hó 4—5-én, vasárnapról hétfőre virradó éjjel, a HAT 4 hívójeles adóállomáson, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson;

1—2 óráig.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 43. oldalon közöljük.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Donáth Jenő : Ép testben ép lélek, induló (1. honvédegypalozezred zenekara, vez. Figedy Sándor); 2. Demarek : Bib és Bob, intermezzo (Leo Eysoldt zenekara); 3. Meyer—Helmund : Orosz dalkeringő (Alfredo-zenekar); 4. Brahms : Első magyar tánc (német kamarazenekar); 5. Wagner : Tannhäuser, induló (katonazenekar).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Zichy Jenő gróf.” (Születésének 100. évfordulója.) Irta és felolvassa Halász Gyula.

10.45 : „Jókai Mór sikerei külföldön.” Irta Szabó Béla. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05—1.30 : Rendőrzezenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc.

1. Géczy Lajos : Induló; 2. Lortzing : Undine, nyitány; 3. Veréb György : Részletek „A szultán” c. operettből; 4. Schirmann : Szasinka, orosz dalegyveleg; 5. Balázs Árpád nótái (összeállította Szöllőssy Ferenc); 6. Zeller : A csavargó, operettegyveleg; 7. Blankenburg : Induló-egyveleg.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

Közben kb.

1.15 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.40—2.15 : Mozart-kettősök két klarinéttra. Előadja Paul Tibor és Máthé Lajos.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : „A korallok világa.” Irta : Bánki Sándor. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Lux József énekel, zongorán kíséri Pongrácz László. 1. Kurucz János : a) Hervadó rózsák közt; b) Ha elér hozzád...; 2. a) Rékai Nándor : Cigánydal; b) Lavotta Rezső : Valahol...; c) Hubay : Hagyj álmodni szerelemről; d) Csiky János : Éjszakák; 3. a) Szabados Béla : Ária a „Bolond” c. dalműből; b) Erkel : Bánk bán, bordal.

5.30 : „Színész apa, író fiú.” (A két Guitry). M. Hrabovszky Júlia előadása.

6.00 : Csóka Feri és cigányzenekara.

7.00 : „A zenehallgatásról a nem zenehallgatóknak.” Schaurek Rafael dr egyetemi tanár előadása.

7.30 : Hanglemezek.

1. Strauss József : Falusi fecskék, keringő (berlini filharmónikusok, vez. Kleiber); 2. Strecker—Beda : Drunt in der Lobau, dal (Greta Keller); 3. Buday Dénes : Csárdás (Szilágyi szövege, Honthy Hanna); 4. Erdélyi Mihály : Sárgarézből (Weygand Tibor); 5. Pátria-parádé; 6. De Fries Károly : a)

Paul Tibor

(Foto Laub Juci)

1.40

DÉCIBAB

Egy hangulat, tangó (Szabó Miklós); b) De Fries Károly: Oly szerelmes vagyok (Weygand Tibor); 7. 1937 tangót táncol (Szedő Miklós dr; 8. Erdélyi Mihály: Pusztá fox (Telefunken-zenekar); 9. Új foxtrott-ritmusok (Buttola Ede zenekara); 10. Kálmán Imre: Fortissimo, egyveleg (Pátria-zenekar); 11. Híres énekesek karrikatúrája (Polgár Tibor zenéje, Pethes Sándor).

8.25: Hírek.

8.45: Brahms emlékest. Közreműködik az Operaház tagjaiból alakult zenekar Dohnányi Ernő dr vezényletével és Basilides Mária (ének). Bevezetőt mond Papp Viktor. 1. Akadémiai ünnepi nyitány; 2. Négy tragikus dal; 3. Változatok egy Haydn témára.

10.05: Időjárásjelentés.

10.10: Bohrandt Lajos és Weidinger Ede szalón- és jazzzenekarának műsora. 1. Dostal: Divatos dalegyveleg; 2. Duke—Heymann: This is a romance, blues; 4. Lawnhurst: Dont alonge, slowfox; 4. Golwyn: Keringőegyveleg; 5. Ábrahám Pál: Beleszerettem magába, foxtrott; 6. Gyöngy Pál: Kár, hogy úgy fél, foxtrott; 7. De Fries Károly: Tíz

Wachtel László
Bp. II-ről 7.00-kor (M. F. I. felv.)

után, foxtrott; 8. Szlatinay Sándor: Pénteken, foxtrott.

11.00: Hírek német nyelven.

11.05: Dénes József és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

7—7.25: Wachtel László hegedül, zongorán kíséri Környey Béla.

1. Mozart: Rondo; 2. Veracini: Largo; 3. Hubay: Zefir; 4. Beethoven—Kreisler: Rondino; 5. Paganini: La campanella.

7.30—7.55: „Világbirodalom négyezer év előtt.” (Kréta szigete.) Markovits Béla előadása.

8—8.25: „A gyémánt.” Tasnádi-Kubacska András dr előadása.

8.30—9.35: Humoros tánclemezek.

9.40—10.00: Hírek.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, JULIUS 4:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, JULIUS 5:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, JULIUS 6:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 7.15-ig azonos Budapest I. műsorával.

7.15—7.40-ig azonos Budapest II. műsorával
Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, JULIUS 7:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, JULIUS 8:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, JULIUS 9:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, JULIUS 10:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 7.10-ig azonos Budapest I. műsorával.

7.10—7.35-ig azonos Budapest II. műsorával.
Utána azonos Budapest I. műsorával.

DÉCIBAB

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Dostal: Induló (Beka vonószekar); 2. Blon: Gnómk felvonulása (Komor Géza zenekara); 3. Baptiste—Alexander: Mimile, keringő (Fütty és jódl); 4. Kicsi még a mi lányunk; Zöld a kukorica; Elment a rózsám (Berkes Béla cigányzenekara); 5. Abad: Los chicos de bienvenida, pasodoble (királyi alabárdosok zenekara).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : Felolvasás.

10.45 : „Divatos apróságok.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Radics Jóska és cigányzenekara.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízjárásjelentés.

1.30 : Országos Postászenekar. Vezényel Eördögh János.

1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban, nyitány; 2. Waldteufel: Espana, keringő; 3. Kálmán Imre: A cirkuszhercegnő, egyveleg; 4. Stefániai Imre: Vidalita; 5. Verdi: Traviata, ábránd; 6. Dohnányi Ernő dr: Nászkerülő; 7. Lehár: Luxemburg induló.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.10 : Asszonyok tanácsadója (Arányi Mária előadása).

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Táncclemezek.

5.50 : „Budai kiskocsmák.” Irtá Erényi Gusztáv. (Felolvasás.)

6.20 : A Pestszenterzsébeti Iparos Dalkör műsora. Vezényel Kézdi-Krén Géza.

1. Farkas Sándor: Hej! gazd'uram...; 2. Eisvogel Ferenc: Rád gondolok; 3. Borodik: Gavallérok szerenádjá; 4. Huber Károly: Fohász (tenórszólót Rónaszéki Ferenc, a baritonszólót Szenté Péter énekl, zongorán kísér Szabó Mihály, harmóniumon Kézdi Krén Béla kíséri); 5. Abt Ferenc: Elpihent a nap sugára...; 6. Mendelssohn: Tokaji bordal; 7. Strauss János: Amit a bécsi erdő mesél, keringő (zongorán kísér: Kézdi Krén Béla).

7.00 : „A rádió a magyar kultúra szolgálatában.” (Felolvasás.)

7.15 : Hanglemezek.

1. Bach Eduard: Tavasz ébredése (Paul Godwin zenekara); 2. Dreyer: Kínai tündérmesék (Marek Weber zenekara); 3. Armandola: Haváji hangok, keringő (kanári madarak); 4. Breton: Polo gitano, táncintermezzo (Fernandez Arbos zenekara); 5. Braga: Angyalok dala (berlini filharmónikusok); 6. Billaut Nuka huva, habanera (Paris Night Club Orchestra); 7. Ball—Olcott: Mother Machree (vonószekar); 8. Yoshitomo: A harangok templomában (Marek Weber zenekara).

7.45 : „Anyá és fia.” Színmű 3 részben. Irtá Cesare Vico Lodovici. Fordította Lánczy Margit. Rendező Csanády György.

Személyek : Alessandri Federigo — Mihályffy Béla; Cantilla, a felesége — Lánczy Margit;

Erényi Gusztáv (Amalőr felv.)

5.50

DÉLIBAB

Leonardo, a fia — Apáthy Imre; Márta — Szelezcky Zita; Gaddi Demetrio — Abonyi Géza; Gosto — Nagy Sándor; Rosa — Harasztai Mici; Hivatalszolga — Árkossy Vilmos.

Utána kb.

9.15: A József nádor 2. honvédegyalozred fúvószenekara. Vezényel Seregi Artúr. Indulók.

9.45: Hírek, időjárásjelentés.

10.05: Herbert Pollack zongorázik, a német-magyar művészcsere keretében. 1. Bach: Kromatikus fantázia és fuga, 119. mű; 2. Brahms: a) Három intermezzo; b) Esz-dur rap-szódiá.

10.40: Ottlik György dr németnyelvű előadása.

11.00: Csorba Dezső és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.50—6.45: Hanglemezek.

1. Bryan—Mayer: Nilusi dal; 2. Strickland: My lover is a fishermann, dal (Maria Basca); 3. Kreuder—Geis: Dal a „Hóhérok, asszonyok, katonák” c. filmből (Karl Schmitt—Walter); 4. Hall: Bolondos szív, slowfox, dal (Greta Keller); 5. Pearson—Stogden: A leányka és a jódlizó (Georg van Dusen);

Matuska Miklós (Pautofot felv.)

7.45 Bp. II-ről

DÉCIBÁB

6. Sally Géza: Beszámoló az olimpiászról (Kabos Gyula); 7. Hill: The scen changes, slowfoxdal (Hildegarde); 8. Redgers—Hart: Részlet a „Mississipi” c. filmből (Bing Crosby és női éneknégyes); 9. Kóky István: „Aratás” c. filmből: Piros pünkösdi napján (Eggerth Mártha); 10. Strecker—Gribitz: Ja, ja der Wein ist gut, bécsi dal (Hörbiger Pál); 11. Williams—Lemonier: Just one word one consolation, dal (Bing Crosby); 12. Fényes—Schachner: Premiere c. filmből: Merci mon ami, dal (Zarah Leander); 13. Scotto—Pujol—Andiffred—Koger: Tchi-tchi, dalkeringő (Tino Rossi); 14. Kern: Amerikai dal (Paul Robeson); 15. Mills—Hill: Long about midnight, dal (Mills fivérek énekegyüttese); 16. Margheri keringő (szaxofon: Andy Sanella)

7.15—7.40: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórja.

7.45—8.15: Matuska Miklós énekel, zongorán kísér Schwalb Miklós. Schumann: A költő szerelme c. dalciklus (Dichterliebe) Gregor Vilmos fordításában. 1. Hogy édes május illat szállt; 2. A hulló könnyem árján; 3. A rózsza, a lilium, a gerle; 4. Szemedbe oh ha nézek én; 5. A lekben égő vágyam; 6. A szent nagy Rajnának partján; 7. Nincs átkom már; 8. Ha tudnák az illatos rózsák; 9. Hogy száll a nóta víg árja; 10. Csendül a dal most lágyan; 11. Egy lányka egy ifjú álma; 12. Szép harmatos nyári reggel; 13. Mély álmomban úgy sirtam; 14. Az álmom oly gyakran téged lát; 15. Az ábránd oh mily édes; 16. Sok régi kínzó álmot.

8.20—8.55: A József nádor 2. honvédegyalozred fúvószenekara. Vezényel Seregi Artúr. 1. Lincke: Nakiri lakodalma, nyitány; 2. Jacobi: Leányvásár, keringő; 3. Fráter-nóták. (Összeállította Bachó István.) 4. Lehár: Dal és csárdás.

9—9.20: Hírek.

(Rozgonyi felv.)

Sirmay-Kalos Margit mondja ma délelőtt 10.20-kor elhangzó előadásáról:

— A mai előadásom keretében azokról a nagy királynőkről fogok megemlékezni, akik kivételes tehetségüknél fogva nagy szerepet tölthettek be a világtörténelem forgószínpadán.

Kezdem a sort Egyiptomnál, mert az első nagy királynőket Egyiptom adta a történelemnek. És ez érthető is, mert a távol Keletnek ez a csodás paradicsoma ősi kultúrájánál fogva elismerte a férfi és a nő egyenjogúságát és a nőt ellentétben Kelet többi népeivel nem mint páriát, lenézett teremtményt kezelte, hanem tisztelte, becsülte, amit már a vallásuk is megkövetelt.

Legelső híres királynőjükkkel, a szépséges Netakortival kezdem meg a sort és a nagy Cleopatrával zárom be.

Ezek után Theodora bizánci császárné következik, majd utána Európa nagy királynőit mutatom be.

Megemlékezem Izabella spanyol királynőről, Aragóniai Ferdinánd feleségéről, a szörnyű spanyol inkvizíció voltaképpeni megteremtőjéről, Medici Katalinról, Angliai Erzsébetről, Stuart Máriáról, „Észak Muzsájáról”, a nagyműveltségű Krisztina svéd királynőről, II. Katalin cárnőről, III. Péter cár özvegyéről és végül a szomorúvégű Mária Antoinett-ről. Befejezésül pedig emléket állítok a mi feledhetetlen glóriás nagyasszonyunknak, Erzsébet királynénak.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Kraul Antal: Induló (2. honvédszolgálati zenekara, vez. Szegő Sándor);
2. Bohme: Lovasroham (Giorgio Amato zenekara);
3. Fall—Beda: Johanna, keringő (Walter Simlinger és Rosl Seegers);
4. Berény átirata: Eredeti magyar tánc (Rigó Jancsi és Berény szimfonikus zenekara);

5. Meyerbeer: Fáklyatánc (angol gárdaezred zenekara, vez. Evans).

Kb. 7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Nagy királynők.” Irta: Sirmay-Kalos Margit. (Felolvasás.)

10.45 : „Bleriot első repülése és a magyar repülés úttörői.” Irta: V. Szentnémedy Ferenc. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : A Mária Terézia 1. honvédszolgálati zenekara. Vezényel Fígedy Sándor. Zenei képek a nagyvilágból.

1. Európa : 1. Popy: Karnevál Párizsban;
2. Königshofer: Salzburgi templomszentelés;
3. Zaytz: Est; 4. Asch: Angol örjárat. II. Ázsia: 1. Armandola: Buddha birodalmában;
2. Yoshitomo: Ünnepek Tokióban;
3. Siede: Indiai varázsló;
4. Humphries: Hong Kong uccáin. III. Afrika: 1. Myddleton: Déli égőv alatt;
2. Ketelbey: Egyiptom varázsföldjén;
3. Thiele: Kairóban. IV. Amerika: 1. Morse: Mississipi;
2. Ruzinkó Nándor: Texaszi jelenet;
3. Wudeau: A kis yenkee lány.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Tutsek Piroska és Závodszy Zoltán, az Operaház tagjai énekelnek, zongorán kísér Pongrácz László.

1. a) Galdara: Come raggio di sol; b) Ravel: Varázsfuvola; c) Nádor Mihály: Panyó Panni; d) Meyerbeer: A próféta — Fides áriája (Tutsek);
2. a) Császár György: Románc a „Kunok” c. operából; b) Pető Imre: Drága, hőfőher kezdeddel; Anyámak; c) Rubinstein: A harmat csillag; d) Massenet: Elégia; e) Grieg: Szeretlek (Závodszy);
3. Saint Saens: Sámson és Delila, kettős.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : „A fizika humora.” Irta: Csűrös Zoltán. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Rácz Aladár cimbalmozik, zongorán kíséri Rácz Aladárné.

1. P. Candeille: La provencale;
2. Lully: Gavott;
3. J. Krebs: Bourrée és Polonaise;
4. Daquin: A kakuk;
5. G. Muffat: Courante;
6. Bach J. S.: Preludium;
7. Rögntzés (tanulmány).

5.30 : „Móra Ferenc virágos költészeté.” Moesz Gusztáv előadása.

6.00: Olaf Roots észti zongoran.úvész műsora.

1. Eduard Tubin: Szonáta — Allegro; 2. Mart Saar: A pillanat; 3. Riho Päts: a) Legelőn; b) Ugróstánc; 4. Heine Eller: Két prelude.

6.25: „A tűzoltók otthonában.” Közvetítés a fővárosi tűzoltók központi őrsegéről. Beszélő Németh Károly.

7.00: Karácsonyi Margit magyar nő-tákat énekel, kísér Vidák József és cigányzenekara.

(Dalok: Huszka Jenő: Darumadár (Martos szövege); Szentmiklóssy Bankó Júlia: Sárga répa; Nádor József: Kár valakit (Magyarádi szövege); Garami Béla: Bementem a patikába (Herodekné szövege); Balázs Árpád: Itthagynom a... (Eltető szövege); Áts Tivadar: Szegény a galambom (Zakariás Erzsébet szövege); Szávozdi Richárd: Sir a nóta (Koós szövege); Murgács Kálmán: Dobra verem (Vig György szövege); Thegze-Gerber Miklós: Sörgül már (Kunéry szövege); v. Pál Imréné: Nekem is van mennyeországom. Népdalok: Rózsabokorban jöttem a világra; Piros alma csüng az ágon; Bozse Mária libája; Kaszinó csárdás.

8.00: Kínai versek ifj. Gaál Mózes fordításában. Előadja Timár József. (Eredeti kínai hanglemezekkel.)

8.40: Hírek.

9.00: Székely Dezső jazzzenekara játszik, Szalay László énekel.

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: Waldbauer vonósnégyes. Tagjai: Waldbauer Imre, Ország Tivadar, Temesváry János és Hütter Pál. 1. Beethoven: Esz-dur vonósnégyes, 74. mű; 2. Mozart: C-dur vonósnégyes.

11.00: Hírek francia és olasz nyelven.

11.10: Hanglemezek.

1. Händel: Care salve (Louis Graveure); 2. Mozart: Szóktetés a szerályból, ária (Szabó Lujza); 3. Donizetti: Don Pasquale, kétfős (Toti dal Monte és Tito Schipa); 4. Gounod: Romeo és Júlia, ária (Fernand Anseau); 5. Donizetti: Lammermoori Lucia, ária (Guglielmetti); 6. Verdi: Aida, a II. felvonás zárójelenete (Meta Seinemeyer, Helen Jung, Max Hirtel, Robert Burg, Willy Bader, Ivar Andersen); 7. Guonod: Faust, ékszerária (Hedwig Debicska); 8. Boito: Mefisztofelesz, ária (Wilhelm Bodo); 9. Moniuszko: Halka, ária (Stefan Schwer); 10. Saint Saens: Sámson és Delila, ária (Anday Piroska); 11. Korngold: A holt város, ária (Richard Tauber); 12. Svedov feldolgozása: Kaukázusi ima és tánc (Doni kozák kórus, vez. Szergej Jarov).

12.05: Hírek.

DÉCIBÁB

(M. F. I. felv.)

Németh Károly mondja ma este 6.25-kor elhangzó előadásáról:

Még soha senki nem látott elromlott tűzoltó autóbilt, még soha senki nem hallotta hogy a helyszínre kivonult tűzoltók fecskendője nem ontotta volna bőségesen a vizsugarat, vagy a villamos létra nem szökött volna fel az első gombnyomásra a lángoló tető magasságába. Mondani sem kell talán, hogy ennek a csodálatraméltó precizitásnak nem az a magyarázata, mintha a tűzoltószerszámok örökéletűek volnának. A magyarázat: a déli őrsegváltás. A tűzoltók központi székházában, amikor az egyik garnitúra átadja az őrseget a soros garnitúrának, ijesztő recsegéropogás és szirénaharsogás közepette kipróbálják az összes szereket, működésbe hozzák a motorokat és az utolsó szegig mindent átvizsgálják. Ezt a napról-napra visszatérő és laikusnak szinte elképzelhetetlen mozgalmasságot vettem föl zselatinlemezekre, amelyek leadását ma este közvetíti a rádió.

BUDAPEST II.

7—7.25: Munkásfélóra. (Felolvasás.)

7.30—7.55: „Védekezés a gépi balesetek ellen.” Szathmáry Sándor előadása.

8—9.10: Hanglemezek.

1. Rossini: Semiramis, nyitány (newyorki filharmónikusok, vez. Toscanini); 2. Bachmaninov: II. szimfónia e-moll (Minneapolis szimfónikus zenekar, vez. Ormándi Jenő).

9.15—9.30: Hírek.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 július hó 7—8-án, szerdáról esztörtökre virradó éjszaka a HAT 4 hívőjeles adóállomáson, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

1—2 óráig.

BUDAPEST I.

4.45: Torna.

1. tánc: Hanglemezek.

1. Lehár: Induló (1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Fricsay Richárd); 2. Blon: Babarmentüett (Pátria zenekar); 3. Kochmann—Flessburg: Wenn der Brumbass brunimt, keringődal (Erwin Hartung); 4. Borzó Miska csárdása és frisse (Magyar Imre cigányzenekara); 5. Allouche: Bonoise, induló (Poste Parisienne jazz).

Kb.

2.20: Étrend, közlemények.

0.00: Hírek.

0.20: „Az ivókúrák helyes használata.” Irta: Benczur Gyula dr egyetemi r. k. tanár. (Felolvasás.)

0.45: „A könyv és a gyermek lelki fejlődése.” Irta Szondy György dr. (Felolvasás.)

1.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

2.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

2.05—1.30: Fátyol Jancsi és cigányzenekara.

Közben kb.

2.30: Hírek.

Közben kb.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.40—2.20: Kiss Pál zongorázik. 1. Rameau: Gavott változatokkal, a-moll; 2. Beethoven: E-dur szonáta, 14. mű; 3. Chopin: cisz-moll nocturne (Hátrahagyott mű); 4. Liszt: VIII. rapszódia.

2.40: Hírek.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „Befőzés.” Fischhof Gyuláné előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Horoggal és millinggel a Dunán.” Mészáros József előadása.

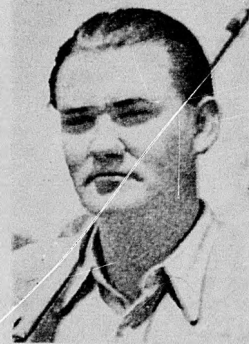
5.30: Magyar Imre és cigányzenekara hanglemezei.

1. Bihari kesergője; 2. Bihari nótája, mikor a pénze elfogyott; 3. Édesanyám is volt nékem; Szerelmes a nap a holdba; 4. Debrecenbe kéne menni; Gimbet, gombot; Nem jó erdő mellett lakni; 5. a) Bánffy György: Kék nefelejts; b) Húzzad csak, húzzad csak keservesen; 6. a) Dóczy József: Mandulafa; b) Ha meguntál; 7. Ritka búza, ritka árpa; Pengetős, lassú és friss; 8. Dóczy József: Darumadár; Hull a zápor künn a pusztán; 9. Sándor Jenő: Bepanaszolom az Istennek; 10. Nádor Jóska: Selyemhadját én még sose simogattam; A ti uccátokban fényesebb a csillag; 11. Jó estét kívánok; Pénteken este, szombaton este; Nem vagy legény Berci.

6.05: „A lócsiszár.” Kiss Lajos néprajzi csevegése.

6.35: Szikra Lajos hegedül, zongorán kíséri Herz Ottó dr.

1. Brahms: Keringő; 2. Boccherini: Menüett; 3. Tor Aulin: Gavotte és Musette; 4. Dohnányi: Rurallia Hungarica, III. sz.; 5. Kodály: Hány János, palotás; 6. Hubay: Magyar tánc.

Mészáros József
5.00 (Sebők Kató felv.)

7.00 : „Hajnalban, délben, este.” (1937 május 6-i előadás megismétlése viaszfelvételtől.) Szerelmi játék 3 felvonásban. Irta Darrio Niccodemi. Fordította O. Di Franco. Zenéjét szerzette Lavotta Rezső. Zongorán kísér Turay Mihály. Rendező Both Béla.

Személyek: Anna — Bajor Gizli; Mario — Uray Tivadar; Az apa hangja — Rubiny Tibor; Az anya hangja — özv. Bakó Lászlóné; A testvére hangja — Kéry Panni; Paolino hangja — Apáthy Imre; Szobalány hangja — Olthy Magda.

Utána kb.

8.30 : Operettrészletek. Előadja Zsögön Lenke, Halmos János (ének) és a Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Nagypál Béla. 1. Strauss János—Nagypál Béla: Kék Duna, nyitány; 2. Eysler: A vándorlegény — Oculi dala (Zsögön); 3. Eysler: Az asszonyfaló — Oh Máriám, dal (Halmos); 4. Ascher: A koldusgróf, kettős; 5. Granichstaedten: A császárnő, kettős; 6. Strauss Oszkár: Legénybúcsú, közjáték; 7. Sidney Jones: A görög rabszolgá — Antó-

nia dala (Zsögön); 8. Eysler: A nevető férj, bortal (Halmos); 9. Huszka Jenő: Lili bárónő, kettős; 10. Kálmán Imre: A bajadér, kettős; 11. Nagypál Béla: A Palatinus rózsája kettős; 12. Henry Verdun: L'hostellerie de la vertu, operettrészletek.

9.40 : Hírek, időjárásjelentés.

10.00 : Farkas Jenő és cigányzenekara muzsikál.

10.45 : Wimpffen Iván báró francia nyelvű előadósa: „Le premier chef français de l'ordre Hongrois des Franciscains.” (A magyar ferencesek első francia rendfőnöke.)

11.00 : Jávor Sándor jazzzenekara játszik.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25 : Grieg: c-moll szonáta, 45. mű, hegedűre és zongorára három tételeben. (Hegedű: Seidel, zongora: Loesser.)

5.35—6.00 : „Arany János és az olasz klasszikusok.” Soltészné Szilárd Kató előadása.

6.05—6.30 : Tánclemezek.

6.35—7.00 : „A gyermek lélektana és kezelése.” Nádas Zoltán előadása.

7.05—8.25 : Melles Béla zenekarának műsora.

1. Auber: A portici néma, nyitány; 2. Mascagni: Parasztbecsület, ábránd; 3. Ziehrer: Bécsi lányok, keringő; 4. Dezsőffy György: Magyar gyöngykalász; 5. Vecsey: Valse triste; 6. Jacobi: Részletek a „Sybill” c. operettből; 7. Jessel: Ólomkatonák díszszemléje.

8.30—8.50 : Hírek, ügétőversenyeredmények.

Szikra Lajos
6.35 (Foto C. v. Eysden)

Zsögön Lenke
8.30 (Labori felv.)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Müller: Induló (2. honvédegyalozezred zenekara, vez. Szeghő Sándor); 2. Alex: Fips és Faps, intermezzo (Adalbert Lutter zenekara); 3. Borders—Ernst: Szól a kakuk, keringődal (Erwin Hartung); 4. Az egri ménes mind szürke (Magyar Imre cigányzenekara); 5. Becce: Favágók dala (Scalazenekar).

Kb.

7.20: Étrend, közlemények.

10.00: Hírek.

10.20: „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45: „A kutya az ember leghűségesebb társa.” Irta Mispál Lajos. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Hanglemezek.

1. Kreutzer: A granadai éji szállás, nyitány (berlini állami opera zenekara, vez. Blech); 2. Bellini: A puritánok, ária az I. felvonásból (Lauri Volpi); 3. Glinka: A pacsirta (Frederic Lammond); 4. Verdi: Simone Boccanegra, ária (Hans Reinmar); 5. Sarasate: Andalúziai románc (Yehudi Menuhin); 6. Bizet: Gyöngyhalászok, ária a II. felvonásból (Toti dal Monte); 7. Harty: Pillangók (Gaspar Cassado); 8. Massenet: Miasszonyunk bohóca, ária (Marcel Journet); 9. Granados: Részlet a „Goyescas” szvitből (Arthur Rubinstein); 10. Bizet: Carmen — Seguidilla (Marguerite d'Alvarez); 11. Cassado: Requiebro (Gaspar Cassado); 12. Puccini: Tosca, kópárta (Gigli); 13. Lieurance: A minnetonkai vízeknél (Renée Chemet); 14. Muszorgszkij: Boris Godunov, forradalmi jelenet (Mills, Halland, Gwynne, Kelsey, londoni szimfónikus zenekar, vez. Coates).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Rendőrzenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Suppé: A harmadik paragrafus, nyitány; 2. Frederiksen: Északi szvit; 3. Erkel: Elek: Részletek a „Sárga csikó” c. népszínmű zenéjéből (összeállította Szöllőssy Ferenc); 4. Fetrás: Orosz népdalegyveleg; 5. Kraul Antal: Zászlónk, induló.

2.40: Hírek.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „Trópusi őserdők Afrikában.” Irta dr. Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A mexikói tragédia.” Nyiry László előadása.

5.25: Bojanka Vaszileva gondolkázik, zongorán kíséri Schwalb Miklós. 1. W. Spetter: a) Népi motívumok; b) Népdalok; 2. Boncsev: a) Égi mesék; b) A falusi piactéren.

Wehner Géza
7.40 (M. F. I. felv.)Sebő Miklós
Bp. II-ről 5.40-kor
(Foto Angelo)

7.00: „Hajnalban, délben, este.” (1937 május 6-i előadás megismétlése viaszfelvételtől.) Szerelmi játék 3 felvonásban. Irta Darrio Niccodemi. Fordította O. Di Franco. Zenéjét szerzette Lavotta Rezső. Zongorán kísér Turay Mihály. Rendező Both Béla.

Személyek: Anna — Bajor Gízi; Mario — Uray Tivadar; Az apa hangja — Rubiny Tibor; Az anya hangja — özv. Bakó Lászlóné; A testvére hangja — Kéry Panni; Paolino hangja — Apáthy Imre; Szobalány hangja — Olthy Magda.

Utána kb.

8.30: Operettrészletek. Előadja Zsögön Lenke, Halmos János (ének) és a Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Nagypál Béla. 1. Strauss János—Nagypál Béla: Kék Duna, nyitány; 2. Eysler: A vándorlegény — Oculi dala (Zsögön); 3. Eysler: Az asszonyfaló — Oh Máriám, dal (Halmos); 4. Ascher: A koldusgróf, kettős; 5. Granichstaedten: A császár, kettős; 6. Strauss Oszkár: Legénybúcsú, közjáték; 7. Sidnev Jones: A görög rabszolga —

nia dala (Zsögön); 8. Eysler: A nevető férj, bortal (Halmos); 9. Huszka Jenő: Lili bárónő, kettős; 10. Kálmán Imre: A bajadér, kettős; 11. Nagypál Béla: A Palatinus rózsája, kettős; 12. Henry Verdun: L'hostellerie de la vertu, operettrészletek.

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

10.00: Farkas Jenő és cigányzenekara muzsikál.

10.45: Wimpffen Iván báró francianyelvű előadósa: „Le premier chef francais de l'ordre Hongrois des Franciscains.” (A magyar ferencesek első francia rendfőnöke.)

11.00: Jávör Sándor jazzenekara játszik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25: Grieg: c-moll szonáta, 45. mű, hegedűre és zongorára három tételeben. (Hegedű: Seidel, zongora: Loesser.)

5.35

Szikra Lajos
6.35 (Foto C. v. Eyr)

DÉCIBÁB

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Müller: Induló (2. honvédegyalozezred zenekara, vez. Szeghő Sándor); 2. Alex: Fips és Faps, intermezzo (Adalbert Lutter zenekara); 3. Borders—Ernst: Szól a kakuk, keringődal (Erwin Hartung); 4. Az egri ménes mind szürke (Magyar Imre cigányzenekar); 5. Becce: Favágók dala (Scalazenekar).

Kb.

7.20: Étrend, közlemények.

10.00: Hírek.

10.20: „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45: „A kutya az ember leghűségesebb társa.” Irta Mispál Lajos. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Hanglemezek.

1. Kreutzer: A granadai éji szállás, nyitány (berlini állami opera zenekara, vez. Blech);
2. ... az I. felvonásból

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Rendőrzezenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Suppé: A harmadik paragrafus, nyitány; 2. Frederiksen: Északi szvit; 3. Erkel: Elek: Részletek a „Sárga csikó” c. népszínmű zenéjéből (összeállította Szöllőssy Ferenc); 4. Fetrás: Orosz népdalegyveleg; 5. Kraul Antal: Zászlónk, induló.

2.40: Hírek.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „Trópusi őserdők Afrikában.” Irta dr Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A mexikói tragédia.” Nyiry László előadása.

5.25: Bojanka Vaszileva gondokázik, zongorán kíséri Schwalb Miklós. 1. W. Spetter: a) Népi motívumok; b) Népdalok; 2. Boncsev: a) Égi mesék; b) A falusi piactéren.

Sebő Miklós
Bp. 11-ről 5.40-kor
(Foto Angelo)

DÉCIBAB

- 5.50 : Sportközlemények.
 6.00 : Czicza József és cigányzenekara.
 7.00 : „A régi magyar nemesi testőrség története.” Markó Árpád előadása.
 7.40 : Wehner Géza orgonál. (Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyteremből. 1. Mendelssohn : B-dur orgona-szonáta ; 2. Király Péter : Szól a kakas már, orgonaváltozatok és fuga (első előadás).
 8.15 : A rádió külügyi negyedórája.
 9.00 : Hanglemezek.
 1. Szerelmi dal, újzealandi maori ének (Rotorua maori kórus) ; 2. Balz—Bergmann : Keringőszerenád a „Szerelmi dalok” c. film-ből (Alessandro Ziliani) ; 3. Pattmann—Bamford : The Yester, groteszk tánc (Pattmann) ; 4. Zulberti—Melichar : Velencei szerenád (Gigli) ; 5. Pokrass : A jósnő dala (Gypsy Nina) ; 6. Albeniz : Pepita Jeminez, intermezzo (madridi szimfónikus zenekar, vez. Arbos) ; 7. Farrel—Stogden : A jódlizó svájci (Georg van Dusen) ; 8. Foster : Swanee river, filmdal (Bing Crosby) ; 9. Siede : Kínai uccai szerenád (Ferdy Kaufmann zenekara).
 9.30 : Hírek.
 9.50 : Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. 1. Erkel Sándor : Csobánc, nyitány ; 2. Haydn : 95. szimfónia, c-moll ; 3.

Brunovszky József
 Bp. II-ről 8.20-kor (Szendzik felv.)

DÉCIBÁB

Liszt : Tasso, szimfónikus költemény ; 4. Stefániai Imre : Primavera Hellenica.

Szünetben kb.

- 10.20 : Időjárásjelentés.
 11.00 : Hírek angol nyelven.
 11.05 : Berend Endre és Adler Oszkár jazzzenekara játszik.
 12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

- 5.40—6.10 : Sebő Miklós énekel, zongorán kíséri Schwalb Miklós. 1. Molnár Mihály : A négy fekete ló (Lovászy szövege) ; 2. Garami Béla : Minek a szív (Kovács szövege) ; 3. Kiss—Agyal Ernő : Nincsen nagyobb boldogságom ; 4. De Fries Károly : Öreg betyár dala (Kovács szövege) ; 5. Szávozdt Richárd : Bocsásson meg nekem (Marczali szövege) ; 6. Vass Henrik : Semmi sem köt már magához (Ilniczky zövege) ; 7. dr Sándor Jenő : Imádság már az i (Jávor László szövege) ; 8. Buday Dénes : Visszapillantás (Köpeczi-Boócz szövege).
 6.35—7.05 : „Két híres hajóút.” Matolay Tibor előadása.
 7.10—7.35 : Spanyol dalok Fleta előadásában. (Hanglemezek.)
 1. Esparon—Tata Macha—Corrona : La bor-rachita, táncdal ; 2. a) Si Fuera un aeroplano ; b) Manica si te dejaras ; 3. Romero—Shaw—Guridi : El caserío, románc ; 4. Nin : Granadina, dal ; 5. Nin : Murciai spanyol dal ; 6. De Falla : Nana ; 7. De Falla : Jota.
 8—8.15 : Hírek.
 8.20—8.40 : Brunovszky József fuvolázik, zongorán kíséri Környey Bélá. 1. a) Bach : C-dur szonáta ; b) Mozart : Andantino ; 2. Demersseman : Ábránd egy Chopin témára.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Maxa: Jaj, jaj, induló (2. honvédegyalozred zenekara, vez. Szeghő Sándor);
2. Benes: Kilenc kanári (Hans Bund zenekara);
3. Hauger—Helben: Karl Johann stoss mal an, vidám keringő (Luigi Bernauer);
4. Nem ütök a jogászt agyon; Halod rózsám Katika, csárdások (Magyar Imre cigányzenekara);
5. Ábrahám Pál: Harminckettes . . . , indulófox (Harmath szövege, Dobbri zenekar, Sebő Miklós).

Kb.

7.20: Étrend, közlemények.

10.00: Hírek.

10.20: Móricz Pál elbeszéléseiből. (Felolvasás.)

10.45: „Mit nézzünk meg?” A budavári Szent György tér emlékeit ismerteti Mesterházy Jenő.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Szmírnov Szergej balalajkazenekara.

12.45: Hírek.

1—2.30: Hanglemezek.

1. Rossini: Olasz nő Algírban, nyitány (newyorki filharmonikusok, vez. Toscanini);
2. Verdi: Aida, ária az I. felvonásból (Caruso);
3. Rossini: A szevillai borbély, Rosina áriája (Erna Sack);
4. Chopin: c-moll mazurka, 41. mű, 2. sz. (Wladimir Horowitz);
5. Verdi: Rigoletto, ária a IV. felvonásból (Gigli);
6. Bellini: Norma, ária az I. felvonásból (Toti dal Monte);
7. Sarasate: Andaluziai románc (Bronislaw Hubermann);
8. Massenet: Manon, álmária (Gigli);
9. Thomas: Mignon, ária az I. felvonásból (Lucrécia Bori);
10. Massenet: Thais Meditation (R. Gunderson);
11. Leoncavallo: Kacagj Bajazzo (Caruso);
12. Dohnányi: f-moll capriccio (Wladimir Horowitz);
13. Mascagni: Parsztheccsület, bordal (Gigli);
14. Kreisler: Pásztor madrigál (Fritz Kreisler);
15. Puccini: Tosca imája (Dusolina Giannini);
16. Schubert: Szerenád

(Richard Tauber); 17. Bartók: Táne (Bartók Béla); 18. Puccini: Bohémélet, kettős a IV. felvonásból (Gigli és De Luca); 19. Guonod: A baba gyászindulója (sanfranciskói szimfonikus zenekar, vez. Hertz).

Közben kb.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40: Hírek.

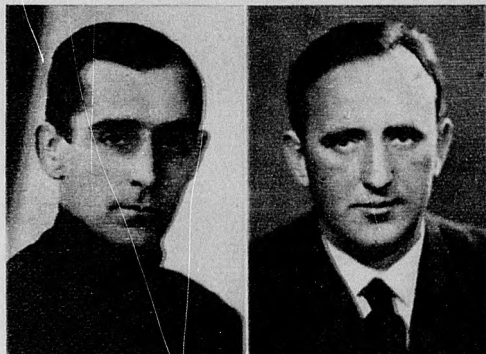
3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: 1. „Marci bácsi kincset talál.”
2. „A királykisasszony meg a gödölyéje.” Trencsényi-Waldapfel Imre meséi.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Az olesó, jó és kifizasztású telepes vevőkészülék.” Zakariás János műszaki előadása.

5.30: Bohrandt Lajos és Weidinger Ede szalón- és jazzzenekarának műsora. 1. Lehár: Cärevecs, egyveleg; 2. Ábrahám Pál: Viktória, egyveleg; 3. Gorni: Feledj el, tangó; 4. Anderson: Kókuszpálmák szigetén, slowfox; 5. Polgár Tibor: A csók nem játék, keringő; 6. Ábrahám Pál: Beleszerettem magába, slowfox; 7. Gilbert: Viszontlátásra, foxtrot.

Szmírnov Szergej 12.05 (M. F. I. felv.) Kopp Jenő dr 7.40 (M. F. I. felv.)

6.30: „Egy színész emlékezete.” Hel-
tai Nándor előadása.

7.00: Pertis Pali és cigányzenekara.
Közreműködik Lugossy István tá-
rogatószámokkal.

7.40: „Művészeink a párisi világ-
kiállításon.” Irta Kopp Jenő. (Fel-
olvasás.)

8.00: „Távolba látunk.” A rádió vi-
dám estje. Összeállította és részben
írta k. Halász Gyula és Kristóf
Károly. Rendező Kiszely Gyula.

Utána kb.

9.30: Hírek.

9.50: A Mária Terézia 1. honvédegya-
logezred zenekara. Vezényel Fri-
csay Richárd.

1. Liszt: Kereszteslovagok indulója; 2.
Figedy Sándor: Előjáték és scherzo az I.
magyar szvitből; 3. Bartók: Este a székelyek-
nél; 4. Kodály: Háry János, közzene; 5.
Király Péter: II. magyar szvit; 6. Dohnányi:
Malto vivace a „Ruralia Hungarica”-ból;
7. Volkmann—Buttykay: a) A lovag; b)
A hársak alatt.

Közben kb.

10.15: Időjárásjelentés.

11.10: Lakatos Flóris és cigányzene-
kara muzsikál. Kubányi György
énekel. Dalok: Nénemasszony (nép-

C. Eröss Klára
(M. F. I. felv.)

Bp. II-ről 5.00-kor

DÉCIBÁB

dal); Garami Béla: Fut a Tisz
kertek alján (Mehláné szövege); Ká-
poszta, káposzta (népdal); Kertés
Zsigmond: Megszökött a kuvasz
kutyám (Vig György szövege); H.
meghalok (népdal); Sej, haj, lib:
(népdal); Simonffy Kálmán: Hege
dülnek, szépen muzsikálnak (Tótl
Kálmán szövege); Üveg az ablakon
(népdal); Huber Gyula: Az én
nevem sárgaszekfű, lilium; Murgác
Kálmán: Szentgyörgynapkor kihaj-
tom a gulyámat (Agyagfalvi-Hegy
szövege); Faggyúgyertyát égetek ér
(népdal).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25: Clementisné Eröss Klára
zongorázik. 1. Händel: Chaconne;
2. Chopin: Barcarola; 3. Liszt:
Tarantella.

6—6.25: „A reformkorszak iparoskép-
zése.” Orel Géza dr előadása.

7.10—7.35: A földművelésügyi mi-
nisztérium mezőgazdasági félórája.

7.40—8.40: Hanglemezek. 1. Mozart:
D-dur szimfónia, 35. sz. (Haffner-
szimfónia, newyorki filharmoniku-
sok, vez. Toscanini); 2. Bach J. S.:
E-dur hegedűverseny (Bronislaw
Huberman); 3. Beethoven: III
Leonóra nyitány (bécsi filhar-
monikusok, vez. Franz Schalk).

8.45—9.00: Hírek, löversenyeredmé-
nyek.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 július hó 10—11-én, szombatról
vasárnapra virradó éjjel a HAT 4
hívójeles adón, 32.88 méteres hullám-
hosszon, 19.125 kilocikluson

Éjféltől 1 óráig.

KÜLFÖLDI MŰSOR

JULIUS 4-10-IG

Vasárnap

julius 4

BEOGRAD (437 m). 18.50 Női énekkar. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 A királyi gárda fúvószenekara. ♦ 20.00 A nap hangjai. ♦ 21.20 Lemezek. ♦ 21.40 Nagy rádiózenekar. Szünetben 22.00 Hírek. 22.45 Vendéglői zene. ♦ 23.10—23.30 Táncelemezek.

BERLIN (356 m). 18.00 Bund-zenekar. ♦ 19.20 Mozart: Fuvola- és vonósnyégyes. Haydn: G-dur vonósnyégyes. ♦ 20.00 Divatos dalok tarka-estje. ♦ 22.30 Deutschlandsender.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 15.30 Praha. ♦ 17.10 Brno. ♦ 17.35 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.25 Mor. Ostrava. ♦ 20.25 Pozsony. ♦ 20.30 Praha. ♦ 22.25 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 20.00 Berlin. ♦ 22.30—24 A Deutschlandsender könnyű és tánczenéje.

BRNO (325 m). 15.30 Praha. ♦ 17.35 Német műsor. ♦ 18.50 Praha. ♦ 19.25 Mor. Ostrava. ♦ 20.30 Praha. ♦ 22.40—23.30 Pozsony.

BUCURESTI (364 m). 18.12 Julea-zenekar. ♦ 19.50 Lemezek. ♦ 20.30 Vasutas-énekar. ♦ 21.05 Rádiózenekar Schulz fuvalással. ♦ 21.55—23.00 Rádiózenekar.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 18.00 Roos Emil zenekara. ♦ 20.00 Lemezek. ♦ 22.30—0.55 Bund-tánzenekar.

DROITWICH (1500 m). 18.45 Szalónhatos. ♦ 21.10 Katonazene. ♦ 21.50 Margate-város zenekara, alténekek.

FRANKFURT (251 m). 20.00 Olasz operaest Münchenből. ♦ 22.30 Deutschlandsender. ♦ 24.00 Tarka lemezek.

HAMBURG (331 m). 19.00 Táncelemezek. ♦ 20.00 Száz év zene- és kávéház történetéből. hangverseny. ♦ 21.30 Daljátékrészletek. ♦ 22.30—24.00 A Deutschlandsender táncestje.

KASSA-KOSICE (269 m). 17.10 Brno. ♦ 17.35 Danyi Pall cigányzenekara. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.25 Mor. Ostrava. ♦ 20.25 Pozsony. ♦ 20.30 Praha. ♦ 22.25—23.30 Pozsony.

KÖLN (455 m). 18.15 Tánzene. ♦ 20.00 Hangverseny. ♦ 22.30 Deutschlandsender.

KÖNIGSBERG (291 m). 19.43 Frankfurt. ♦ 20.00 Tarka dalos-zenés est. ♦ 22.45 Tánzene.

LEIPZIG (382 m). 18.20 Mandolínzene. ♦ 19.45 Közzene. ♦ 20.00 München. ♦ 22.35—24.00 Bund-tánzenekar.

LONDON REGIONAL (342 m). 18.45 Szimfónikus zene. ♦ 21.10 Shakespeare: Ahogy tetszik, színmű.

LUXEMBURG (1304 m). 19.50 Keringők. ♦ 19.45 Vegyes zene. ♦ 21.00 Zenecsarnoki emlékek. ♦ 21.15 Vegyes zene. ♦ 23.00 Winterzenekar. ♦ 23.50 Kívánságlemezek.

MILANO (368 m). 19.30 Vegyes zene. ♦ 21.00 Verdi: Rigoletto, opera, közv. a cremonai Dóm-térről. Opera után tánczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 17.10 Brno. ♦ 17.35 Praha. ♦ 19.25 Tarka est az utazásról. ♦ 21.55 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 18.00 Vidám hangképek zenével. ♦ 20.00 Operarészletek. ♦ 22.30 Tánzene a rádió schrammegyüttese és a mandolínnyégyes közreműködésével.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 15.30 Praha. ♦ 17.10 Brno. ♦ 17.35 Kassa. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Lemez. ♦ 18.50 Praha. ♦ 19.25 Mor. Ostrava. ♦ 20.30 Praha. ♦ 22.40—23.30 Hagymási-Cibulka J. cigányzenekara.

PRAHA (470 m). 17.10 Brno. ♦ 18.10 Tánzene dalokkal németül. ♦ 19.25 Mor. Ostrava. ♦ 20.55 Filharmonikusok. ♦ 21.55 Lemezek. ♦

RADIO PARIS (1648 m). 19.30 Közvetítés hangversennyel az arlesi székesegyházból. ♦ 20.15 Sarbier énekes dalai. ♦ 20.30 Egyfelvonásos. ♦ 22.30 Lemezek. ♦ 23.00 Tánzene.

RÓMA (420 m). 19.30 Vegyes zene. ♦ 21.00 Tarka zenés est. ♦ 22.30 Tánzene.

STOCKHOLM (426 m). 21.00 Dvorszák: Szimfónia. ♦ 22—23.00 Rádiózenekar.

STRASBOURG (349 m). 20.40 Vigopera. ♦ 22.20 Tánzene.

WARSAWA (1304 m). 18.00 Zene. ♦ 20.00 Lemezek. ♦ 22.00 Goldberg hegedűművész játéka. ♦ 22.30 Dalok. ♦ 22.05 Tánzene.

WIEN (506 m). 11.45 Szimfónikusok Harun zongoraművessel. ♦ 12.55 Kamarazenekar. ♦ 15.30 Régi házizene. ♦ 16.00 Tarka est. ♦ 17.40 Harmonika. Jazzkürt-, klarinét- és szaxofonszólo. ♦ 19.30 Rokyta Erika szoprán dalestje. ♦ 20.00 Riedinger: Bécs Bécs maradj! rádióegyveleg, előadja Gerhard szoprán, Gerhold szubrett, Borsos tenor, Arnold buffo, Slezak citera és Klapper zongoraművész, a Wichart-népzenei négyes s a két rádiózenekar. ♦ 21.30 Az Ögegn: A kék dália, rádióoperett egy felvonásban Kunz zenéjével. ♦ 22.45 Tánzene 23.30-ig.

Hétfő

julius 5

BEOGRAD (437 m). 18.50 Lemezek. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Furch énekes előadása. ♦ 20.10 Ybl Rudolf hegedű. ♦ 20.40 A nap hangjai. ♦ 20.50 Karcének. ♦ 21.20 Nagy rádiózenekar. ♦ 22.00 Hírek. ♦ 22.15 Vendéglői zene. ♦ 22.40—23 Táncelemezek.

BERLIN (356 m). 18.00 Lemezek. ♦ 19.20 Lemezek. 20.10 Egy repülőcsapat zenekara. ♦ 21.00 Tánzene. ♦ 22.35—24.00 Könnyű és tánczene harmonikakettőssel.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.00 Brno. ♦ 17.35 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.05 Pozsony. ♦ 20.10 Kassa. ♦ 21.05 Pozsony. ♦ 21.10 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 18.50 Bruinier-vonósnyégyes. ♦ 19.50 A 12. dalosszövetség ünnepe. ♦ 22.45 Könnyű és tánczene Kölnből.

BRNO (325 m). 15.45 Praha. ♦ 16.40 Hanglemezek. Közben zongoraszólo. ♦ 18.50 Praha. ♦ 20.10 Kassa. ♦ 21.05 Praha. ♦ 21.10 Mor. Ostrava. ♦ 21.55—23 Praha.

BUCURESTI (364 m). 18.00 Lemezek. ♦ 19.10 Szórakoztató zene. ♦ 20.25 Csak Radio Romania: Lemezek. Csak Bucuresti: Beet-hoven: G-dur zongorahármas. ♦ 21.10 Savagian Arax énekel. ♦ 21.45 Lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Roos Emil zenekara. ♦ 20.10 A Lutz-vonósnyégyes és Arrau zongoraművész játéka. ♦ 21.00 Roos Emil zenekara. ♦ 22.30 Rossini: B-dur fúvósnyégyes. ♦ 23—24.00 Witzleben ultrarövidhullámú állomás könnyű és tánczenéje.

DÉCIBAB

DROITWICH (1500 m). 19.00 Skót rádiózenekar. ♦ 20.00 Színművek hősei és hősnői. Elszer szoprán, Van der Bucht bariton és a rádiózenekar előadása. ♦ 21.35 Bridson: Dowe days, színmű dalokkal és zenével. ♦ 22.20 Mozart—Franck: Zongora- és hegedűszonáta. ♦ 23.15 Táncczene. ♦ 23.30 Lemezek.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Stuttgart. ♦ 20.00 Vidám részletek operákból. ♦ 22.45 Köln. ♦ 24.00 Stuttgart.

HAMBURG (331 m). 19.00 Népzene és dalok. ♦ 22.30 Köln.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.00 Brno. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 18.55 Lemez. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.05 Pozsony. ♦ 20.10 Rádiózenekar. ♦ 21.05 Pozsony. ♦ 21.10 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20—23 Pozsony.

KÖNIGSBERG (291 m). 20.10 Nagy rádiózenekar. ♦ 22.40 Köln.

LEIPZIG (382 m). 18.30 Közzene. ♦ 19.00 Tiroli paraszt dalok. ♦ 19.30 Mozart: Figaro házassága. ♦ 23—24.00 Könnnyű és táncczene. Kölnből.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.00 Hírek. ♦ 19.30 Zenekari előadás. ♦ 20.00 Spöhr-és Mendelssohn-hangverseny. ♦ 21.00 Táncczene. ♦ 22.25 Szállodai zene. ♦ 23.40—24 Kilpinendalok. Sibelius- és Grieg-dalok lemezeken.

LUXEMBURG (1304 m). 20.15 Könnnyű lemezek. ♦ 20.30 Reklámhangverseny. ♦ 21.15 Tarka zenés est. ♦ 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23.00 Táncclemezek.

MILANO (368 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00 Szimfonikus hangverseny. ♦ 22.20 A római bazilikák énekkara. ♦ 23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.00 Brno. ♦ 17.35 Német műsor. ♦ 18.50 Praha. ♦ 20.10 Kassa. ♦ 21.05 Praha. ♦ 21.10 Zych: f-moll vonós-és fúvósnyolcas. ♦ 21.55—23 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Táncczene. ♦ 21.10 Stross-vonósnyolcas ♦ 22.30 Közzene. ♦ 22.45 Opera.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 14.00 Lemezek. ♦ 15.45 Praha. ♦ 16.00 Brno. ♦ 17.50 Lemezek. ♦ 18.45 Lemez. ♦ 19.05 Jazz. ♦ 19.50 Hrusovski énekesnő népdalokat ad elő. ♦ 20.10 Kassa. ♦ 21.10 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.35—23 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.00 Brno. ♦ 17.35 Strauss János: Indigo, opera. ♦ 20.10 Kassa. ♦ 21.20 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Lemezek.

RADIO PARIS (1648 m). 19.30 Surmont énekesnő dalestje. ♦ 19.45 Gourgues zongoraművész nő játéka. ♦ 20.30 Spanyol lemezek. ♦ 22.30 Sziellianák lemezeken.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari-Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Cuscina: Il ventaglio, háromfelvonásos zenés játék. ♦ 23.00 Táncczene.

STRASBOURG (349 m). 20.30 Tarka dalos-zenés est. ♦ 22.30 Hírek.

WARSAWA (1304 m). 18.05 Ének- és zenekari lemezek. ♦ 20.00 Szalózenekar Klimaszewski énekesselel. ♦ 21.00 Zelenski 100. születésnapján. Részletek a szerző műveiből.

WIEN (506 m). 12.20 Könnnyű zene, közben 13.00 Hírek. ♦ 14.00 Hempel Frida és Jadowker Hermann kettősei lemezeken. ♦ 16.00 Film- és táncclemezek. ♦ 17.00 Régi angol zene. ♦ 17.20 Reger: a-moll hegedű és zongorasztvit. ♦ 17.40 Syakka Sumie zongoraművész nő játéka. ♦ 18.00 Bruckner kóráról. ♦ 18.25 Új élet. ♦ 19.10 A nap hangjai. ♦ 19.25 Szimfonikusok Vormacher szoprán, Krödler tenor és Capelman basszussal. ♦ 20.55 A 15. gy. e. zenekara. ♦ 21.40 Beethoven: F-dúr vonósnyolcas. ♦ 22.20 Rádiózenekar. Könnnyű zene. 23.30-ig.

Kedd

július 6

BEOGRAD (437 m). 18.40 Lemezek. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Lemezek. ♦ 20.00 Az operai tagok hangversenye. ♦ 22.20—23.00 Rádiózenekar.

BERLIN (356 m). 18.00 Basszus- és hegedűszóló. Krepele-hatos. ♦ 19.20 Apró darabok lemezeken. 20.10 Kis rádiózenekar. ♦ 21.10 Dvorsák: Új világ, szimfónia. A berlini filharmonikusok lemezei. ♦ 22.30—24 Hamburg.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.00 Praha. ♦ 17.20 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.55 Pozsony. 20.25 ♦ Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Hangképek zenével. ♦ 21.30 Orgonaverseny. ♦ 22.30—24 Könnnyű és táncczene Hamburgból.

BRNO (325 m). 16—23.00 Praha.

BUCURESTI (364 m). 18.00 Lemezek. ♦ 19.15 Mandolin-zene. ♦ 19.50 Kozen Margit énekel. ♦ 20.30 Szimfonikus hangverseny. ♦ 22.15 Lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Tarka zenés est. ♦ 20.10 A Baronne és Roos táncczenekarok hangversenye. ♦ 22.30 Schumann: Ábránddarabok (zongorahármas). ♦ 24.00 Táncczene.

DROITWICH (1500 m). 20.30 Kersey Elza hegedül. ♦ 21.40 Rádiózenekar alténekekkel ♦ 23.00 Táncczene éjjelig.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Lemezek. ♦ Utána bordalok. ♦ 20.00 A rádió ének- és zenekara. Vidám est. ♦ 21.10 Boroszló. ♦ 22.30 Könnnyű és táncczene Hamburgból. ♦ 24—1.00 Orosz lemezek.

HAMBURG (331 m). 19.00 Köln. ♦ 20.10 Tánccest Königsbergből. ♦ 22.30—24 Könnnyű és táncczene.

KASSA-KOSICE (269 m). 18.30 Lemezek. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.55 Pozsony. ♦ 20.35 Praha. ♦ 22.20—23 Pozsony.

KÖLN (455 m). 18.50 Nagy rádiózenekar. ♦ 20.10 Gaden-zenekar. ♦ 22.20 Frankfurt. ♦ 22.50 Könnnyű és táncczene Hamburgból.

KÖNIGSBERG (291 m). 19.00 Vidám történetek és dalok. ♦ 20.10 Tarka táncest. ♦ 22.40 Hamburg.

LEIPZIG (382 m). 18.30 Közzene. ♦ 19.00 Fúvószenze. ♦ 21.15 A Fritzsche-negyves, Wending és Bernard zongoraművészek, Hentzschel fuvolás hangversenye. ♦ 22.00 Doyen zongoraművész játéka. ♦ 23.00 Könnnyű és táncczene Hamburgból.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Szalózenze. ♦ 20.00 Angol kardalok. ♦ 21.00 Mendelssohn: I. szimfónia. ♦ 22.25 Táncczene. ♦ 23.00 Amerikai táncczene. ♦ 23.40—24 Haydn: III. vonósnyolcas.

LUXEMBURG (1304 m). 18.30 Angol zene. ♦ 20.15 Reklámzene. ♦ 21.50 Részletek Boeres. Wann d'Blieder fallen c. operettjéből. ♦ 23—23.30 Táncclemezek.

MILANO (368 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00 Lopez: Egyfelv. ♦ 21.40 Cetra-zenekar. Dal egyveleg. ♦ 22.40 Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.00 Praha. ♦ 22.25 Balear: Szívszonáta zongorán. ♦ 22.50—23 Három vidám lemeze.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Lemezek. ♦ 19.20 Vidám játék Czarniwska zenével. ♦ 21.10 Rádiózenekar. ♦ 23.00 Táncczene.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 17.20 Kassa. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Lemez. ♦ 18.50 Praha. ♦ 20.25 Praha. ♦ 22.35—23 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.00 Fok-zenekar. ♦ 17.50 Hangképek. ♦ 19.05 A 28. gyalogezred zenekara. ♦ 20.35 Smetana: Hazám. A filharmonikusok játéka. ♦ 21.55 Lemezek.

RADIO PARIS (1648 m). 19.30 Vallandri Aline énekel. ♦ 19.45 Leduc énekesnő dalai. ♦ 20.30 Suppé: Boccaccio, 3 felv. operett. ♦ 22.30 Lemezek.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari-Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Orgonaverseny. ♦ 21.30 Rendőrzenekar. ♦ 22.40 Tánzene.

STOCKHOLM (426 m). 18.55 Dalok. ♦ 19.30 A stockholmi szimfónikus hangversenye. ♦ 21.00 Rachmaninov: d-moll cselló- és zongoraszonáta. ♦ 22.00 Lemezek.

STRASBOURG (349 m). 20.20 Lemezek. ♦ 20.30 Operett.

WARSAWA (1304 m). 18.15 Szerenádok. ♦ 19.15 Beethoven-szimfónia lemezek. ♦ 20.00 Könnyű és tánzene. ♦ 22.00 Csóka Béla magyar dalestje. ♦ 22.30 Magyar lemezek. ♦ 22.50 Warszawa II. 22.05 Lemezek. ♦ 23.15 Tánzene.

WIEN (506 m). 13.10 Szórakoztató zene. ♦ 14.00 A Jarow domi kozák énekkar lemezek. ♦ 15.15 Gyermekkar. ♦ 16.00 Hírek. Szimf. lemezek. ♦ 17.25 Fukar Gusztáv bariton énekel. ♦ 17.40 Reutter zongoraművész játéka. ♦ 19.40 A kibővített badeni fürdőzenekar hangversenye. ♦ 22.20 Szórakoztató zene 23.30-ig.

Szerda

július 7

BEOGRAD (437 m). 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Népdalok. ♦ 20.20 A nap hangjai. ♦ 20.30 Humor. ♦ 21.30 Táncclemezek. ♦ 22.20—23.00 Ötös.

BERLIN (356 m). 18.00 Tarka lemezek. ♦ 19.00 Esti visszhang. ♦ 19.20 Lemezek. ♦ 20.10 Rádiózenekar. ♦ 21.00 Vigjáték. ♦ 22.30—24 Tánzene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.00 Praha. ♦ 16.10 Kassa. ♦ 16.50 Pozsony. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.30 Brno. ♦ 20.05 Pozsony. ♦ 20.25 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Vidám dalos-zenes óra. ♦ 22.30 Tánzene.

BRNO (325 m). 14.40—15 Praha. ♦ 16.10 Kassa. ♦ 16.50 Praha. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 17.55 Lemezek. ♦ 18.15 Skaliczky zongoraművész játéka. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Tarkaest. ♦ 20.05 Mor, Ostrava. ♦ 20.25—23 Praha.

BUCURESTI (364 m). 18.00 Szórakoztató zene. ♦ 20.35 Miletineau Gréte zongorázik. ♦ 21.10 Astrup bariton és Laurixen tenor hangversenye. ♦ 21.45 Zene a Continentaltól.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 20.10 Dobrindt-zenekar. ♦ 21.00 Fúvószenekar. ♦ 22.30 Fuvolaverseny. ♦ 23—24.00 Könnyű és tánzene Frankfurtból.

DROITWICH (1500 m). 20.00 Offenbach: Bluedeard, operett. ♦ 20.45 Játék kétzongorán dalokkal. ♦ 21.25 Lully: Acis és Galathea, szvit. ♦ 22.45 Szalónhármas. ♦ 23.15 Tánzene. ♦ 23.30 Táncclemezek.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Daloló-muzsikáló Frankfurt. ♦ 22.30 Könnyű és tánzene. ♦ 24.00 Stuttgart.

HAMBURG (331 m). 20.10 Lemezek. ♦ 21.00 Rádiózenekar. ♦ 22.30 Tánzene.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Rádiózenekar. ♦ 17.35 Lemezek. ♦ 18.15 Lemezek. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.20 Brno. ♦ 20.05 Pozsony. ♦ 20.35 Praha. ♦ 22.20—23 Pozsony.

KÖLN (455 m). 18.20 Operarészletek. ♦ 20.10 Nagy dalos-zenes est. ♦ 22.50 Knab: Eichendorff-dalok. E-dur zongoraszonáta. ♦ 23.10 Frankfurt.

KÖNIGSBERG (291 m). 20.10 Vigjáték Ahl zenével. ♦ 22.40 Breslau.

LEIPZIG (382 m). 20.00 Tűzzenekar. Vadász- és lövészdalok. ♦ 23—24.00 Frankfurt.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Tarka óra. ♦ 20.10 Münzer Lipót zongorázik. ♦ 21.00 Tánzene. ♦ 22.25 Tánzene. ♦ 23.40—24 Bach: E-moll előjáték és fuga.

LUXEMBURG (1304 m). 18.30 Angol zene. ♦ 20.00 Ventura és társulata előadása. ♦ 21.50 Dalok. ♦ 22.15 Hírek. ♦ 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23.00 Jazz.

MILANO (368 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00 Operett. Utána tánzene.

MOR, OSTRAVA (259 m). 17.35 Praha. ♦ 18.00 Hírek. Lemezek. ♦ 18.20 Gazdasági értékelés. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Brno. ♦ 20.05 Dvorzsák: Humoreszk, zongorán előadja Mikelka E. ♦ 20.25—23 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Régi dalok. ♦ 20.50 Lemezek. ♦ 21.00 Egybeállítás szóban és zenében. ♦ 22.20 Frank-zenekar Nürnbergből.

POZSONY—BRATISLAVA (298 m). 14.15 Ledwina orgonaművész játéka. Pierné: III. szimf. ♦ 14.40—15 Kassa. ♦ 16.10 Kassa. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 17.35 Lemezek. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.10 Brno. ♦ 20.05 Mandolinzenekar. ♦ 20.25 Praha. ♦ 22.35—23.00 Lemezek.

PRAHA (470 m). 17.35 Suk: a-moll zongoranegyes. ♦ 19.20 Brno. ♦ 20.05 Motr. Ostrava. ♦ 21.55 Lemezek.

RADIO PARIS (1648 m). 19.30 Levastre zongoraművész játéka. ♦ 19.45 Orosz népdalok. ♦ 22.30 Tarantellák.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari-Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Szimf. hangverseny. 22.15 Vigjáték. ♦ Utána: Tánzene.

STOCKHOLM (426 m). 18.15 Lemezek. ♦ 20.00 Rádiózenekar. ♦ 22.00 Tánzene.

STRASBOURG (349 m). 20.20 Közv. a párizsi nagyoperából.

WARSAWA (1304 m). 18.15 Szalónlemezek. ♦ 19.00 Művészelemek. ♦ 20.00 Schrammelnégyes. ♦ 21.00 Rabeswicz Zsófia Chopin 24. előjátékát zongorázza. ♦ 22.00 Rádiózenekar. Warszawa II. 22.05 Lemezek. ♦ 23.15 Táncclemezek.

WIEN (506 m). 14.00 Schmitt-Walter bariton lemezei. ♦ 16.00 Szórakoztató lemezek. ♦ 17.15 Raymund: Adagio csellóra és hárfára. Dalok tenorra és zongorára. ♦ 19.10 A nap hangjai. ♦ 19.25 Szimfónikusok Hübner csellóművésszel. ♦ 20.40 Hangjáték zenével. ♦ 21.40 Antori basszus dal- és áriaestje. ♦ 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23—23.30 Könnyű zene.

Csütörfök

július 8

BEOGRAD (437 m). 18.30 Népdalok. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 20.00 Mihajlovics Mária hegedűl. ♦ 20.30 A nap hangjai. ♦ 20.40 Szlatin Ludmilla énekel. ♦ 21.10 Nagy rádiózenekar. ♦ 22.00 Hírek. ♦ 22.20—23 Vendéglői zene.

BERLIN (356 m). 18.00 Fúvószenekar. ♦ 19.00 Esti visszhang. ♦ 19.20 Telemann: Versenymű. ♦ 20.10 Tánzene. ♦ 21.00 Tánzene. ♦ 22.30—24.00 Nép- és szórakoztató zene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.00 Praha. ♦ 16.50 Pozsony. ♦ 17.00 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.45 Kassa. ♦ 20.35 Pozsony. ♦ 20.55 Praha. ♦ 22.25 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 A königshüttei férfikar szoprán- és basszuszólója. ♦ 22.20 Königsberg. ♦ 23.20 Könnyű és népzene Mannheimből.

BRNO (325 m). 14.30—15 Praha. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 17.40 Német műsor. ♦ 18.15 Lemezek. ♦ 18.45 Praha. ♦ 20.05 Lemezek. ♦ 20.55—23 Praha.

BUCURESTI (364 m). 18.00 Costica Tambi zenekara. ♦ 19.35 Lemezek. ♦ 20.30 Rádiózenekar és a Radulescu-énekegyüttes hangversenye. Régi zene. ♦ 21.45 Marcu-zenekar.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 18.30 Német népdalok, férfikar. ♦ 19.00 Vidám munkautáni est. ♦ 23—24.00 München.

DROITWICH (1500 m). 18.40 Katonazene zongoraszóólával. ♦ 20.00 Szimfónikus hangverseny. ♦ 22.20 Paul: Pastorale, zenés egybeállítás. ♦ 23.00 Táncczene. ♦ 23.30—24 Táncczene.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Változatok az a-mol témára (Szerelmi dalok). ♦ 19.00 Könynyű lemezek. ♦ 20.00 Hauck-tánckar Stauffert szubrett, Assmann tenor, Franz xilofónművész. ♦ 22.30 Stuttgart. ♦ 24.00 Lemezek.

HAMBURG (331 m). 19.00 Szórakoztató zene. ♦ 20.10 Dalos-zenés est Frankfurtból. ♦ 21.00 Königsberg. ♦ 22.30 Mannheim. (Hangverseny)

KASSA-KOSICE (269 m). 17.05 Rádiózenekar. ♦ 19.00 Praha. ♦ 20.00 Kis rádiózenekar. ♦ 20.35 Pozsony. ♦ 20.55 Praha. ♦ 22.25—23 Pozsony.

KÖLN (455 m). 18.00 Fúvószenekar. ♦ 19.00 Férfikar szoprán- és zongoraszóólával. ♦ 20.10 Érdekes lemezek. ♦ 21.00 Gaden-zenekar. ♦ 22.30 Nép- és könnyű zene Mannheimből.

LEIPZIG (382 m). 18.20 Házizene. ♦ 21.15 Régi és új táncok. ♦ 22.50 Nép- és szórakoztató zene Mannheimből.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Kodály: Magyar szonáta csellóra. ♦ 20.00 A szférák zenéje. ♦ 20.40 Szimf. ♦ 22.25 Winnick: Táncczenekar. ♦ 23.40—24 Mozart: D-dúr fuvalverseny.

LUXEMBURG (1304 m). 18.30 Angol zene. ♦ 20.15 Énekötös. ♦ 20.30 Reklámhangverseny. ♦ 21.30 Szimfónikus hangverseny Lewy zongoraművésszel. ♦ 23—23.30 Táncclemezek.

MILANO (368 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00 Pirandello: Háromfelv. szimf. ♦ 22.15 Albertelli csellóművész játéka. Utána táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 18.10 Régi zene dalokkal. ♦ 18.45 Praha. ♦ 20.00 Kassa. ♦ 20.35 Martini: A drága sültkolbász. ♦ 20.55 Praha. ♦ 22.25—23 Nyári hanglemezrevü.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Háromfelvonásos operett. ♦ 22.40 Kamarazene. ♦ 22.20 Bayreuthi rádiónégyes. ♦ 23.00 Géczy-zenekar.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 14.50—15 Lemezek. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 17.40 Lemezek. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.45 Kassa. ♦ 20.55 Praha. ♦ 22.25 Magyar hírek. ♦ 22.40—23 Lemezek.

PRAGA (470 m). 16.10 A 28. gyalogezred zenekara. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 17.30 Lemez. ♦ 18.05 Német műsor. Dalok. ♦ 19.10 Az 5. gy. e. zenekara vegyeskarral. ♦ 20.00 Kassa. ♦ 20.55 Suk: Nyári mese, zenei költemény. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.35—23 Hangverseny.

RADIO PARIS (1648 m). 19.30 Ferriot zongoraművész játéka. ♦ 19.45 Grey Antia énekel. ♦ 20.30 Tartini: Változatok hegedűn és zongorán. Delpratt énekesnő áriái. ♦ 21.30 Hírek. ♦ 21.45 Offenbach: Az ezreddobos lánya. ♦ 22.30 Lemezek.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari-Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Verdi: Rigoletto. Közv. a cremonai Dóm-térről.

STOCKHOLM (426 m). 19.30 Szórakoztató zene. ♦ 20.50 Karének. ♦ 22.00 Barkel-vonósnégyes játéka.

WARSAWA (1304 m). 18.20 Lemezek. ♦ 20.00 Táncczene. ♦ 22.00 Bach: 30 Goldberg-változat. ♦ Warszawa II. 22.05 Lemezek. ♦ 23.15 Táncclemezek.

WIEN (506 m). 13.45 Lalo: Norvég rapszódia. Ducas: La Peri (lemezek). 16.05 Klasszikus mesterművek nyitányai. ♦ 17.05 Füttyzene az ifjúságnak. ♦ 17.30 Kern szoprán Mozart- és Hasenöhrl-dalokat énekel. ♦ 17.45 Stietta Marietta zongorázik. ♦ 19.10 A nap hangjai. ♦ 19.25 Amerikai diákzenekar. ♦ 20.00 A 13. gy. e. hangversenye. ♦ 21.00 Rádiózenekar Mercer szopránnal. ♦ 22.20 Colar Herbert zongorázik. ♦ 23—23.30 Táncczene.

Péntek

Julius 9

BEOGRAD (437 m). 19.30 A nemzet órája. ♦ 20.00 Zagreb. ♦ 22.00 Hírek. ♦ 22.20—23 Lemezek.

BERLIN (356 m). 18.00 Szórakoztató zene. ♦ 19.00 Esti visszhang. ♦ 19.20 Glombig-művészhármás éneklőfűrés- és bariton szóólával. ♦ 20.10 Esti dalok hegedű-, mélyhegedű-, cselló- és oboamuzsikával. ♦ 21.00 Vidám lemezek. ♦ 22.30—24 Szórakoztató zene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.00 Praha. ♦ 16.50 Kassa. ♦ 17.00 Mor. Ostrava. ♦ 17.40 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.10 Pozsony. ♦ 20.20 Praha. ♦ 21.05 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Fúvószenekar. ♦ 20.10 Bányászzenekar. ♦ 21.10 Vidám dalok és tréfák. ♦ 22.30 A Deutschlandsender szórakoztató zenéje.

BRNO (325 m). 16.10 Mor. Ostrava. ♦ 16.50 Praha. ♦ 17.05 Mor. Ostrava. ♦ 17.40 Német műsor. ♦ 18.15 Lemezek. ♦ 18.45 Praha. ♦ 21.05 Rádiózenekar Kaff zongoraművésszel. ♦ 21.55—23.05 Praha.

BUCURESTI (364 m). 18.00 Serbanescu-táncczenekar. ♦ 19.20 Fuech F. énekel. ♦ 19.50 Román lemezek. ♦ 20.15 Wagner: Walkür, opera lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Könynyű zene. ♦ 20.10 München. ♦ 22.30—24 A witzlebeini ultrarövidhullámú állomás szórakoztató zenéje.

DROITWICH (1500 m). 19.30 Közv. Amerikából. ♦ 20.00 Mozi. ♦ 21.40 Kamarazene basszusdalokkal. ♦ 23.00 Táncczene. ♦ 23.30 Táncclemezek.

HAMBURG (331 m). 20.10 Tarkaest, zongora és zenekarral. ♦ 22.30—24 Szimfónikus zenekar.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Mor. Ostrava. ♦ 17.05 Mor. Ostrava. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.10 Pozsony. ♦ 20.20 Praha. ♦ 21.05 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20—23 Pozsony.

A könyvnap legérdekesebb újdonsága volt

TORDAY SÁNDOR: KÖZJÁTÉK PÁRISBAN

A párisi művészvilág különös élete magyar szemmel nézve

Ára egész vászonkötésben P 2.50
Fűzve P 1.90

Kapható könyvkereskedésekben,
megrendelhető lapunk kiadóhivatalában,
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

KÖLN (455 m). 18.15 Schubert-táncok zongorán. ♦ 18.50 Gaden-zenekar. Könnyű és tánczene. ♦ 22.30 Deutschlandsender.

LEIPZIG (382 m). 18.00 Filharmonikusok. ♦ 20.00 Katonazene. ♦ 21.15 Hangverseny. ♦ 22.50 A witzlebeni ultrarövidhullámú állomás zenéje.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Modern angol dalok. ♦ 20.00 Mendelssohn: Skót szimfónia. Whyte: Zsoltár. Stephen: 26. zsoltár. Warrack: Jota. ♦ 21.00 Offenbach: Bluebeard, operett. ♦ 21.45 Keringők, dalok. ♦ 22.25 Tánczene. ♦ 23.40—24 Liszt: Weinen, Klagen.

LUXEMBURG (1304 m). 18.30 Angol zene. ♦ 20.15 Különféle reklámhangversenyek. ♦ 21.15 Balettzene. ♦ 22.30 Kreusch Félix hegedű. Delporte Renée zongorázik. ♦ 23.00 Tánczene.

MILANO (368 m) 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00 Cetra-zenekar. Vegyes zene. ♦ 21.10 Modern amerikai zene, ének- és hangszerző, kis énekkar. ♦ 22.30 Parigi tenor dalestje. ♦ 23.15 Tánczene.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Scheffler: Varieté zenekarral. ♦ 22.30 Geyerhaas: Szimfónikus zene. ♦ 23.10 Deutschlandsender.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Mor. Ostrava. ♦ 16.50 Kassa. ♦ 17.05 Mor. Ostrava. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.10 Táncdalok. ♦ 19.55 Mráz R. fagotjátéka. ♦ 20.30 Praha. ♦ 21.05 Brno. ♦ 21.05 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.10 Mor. Ostrava. ♦ 17.05 Mor. Ostrava. ♦ 18.05 Német műsor. ♦ 20.05 Schroubek hegedű. ♦ 20.40 Hangverseny. ♦ 21.05 Brno. ♦ 21.25 Schubert: d-moll vonós-négyes.

RADIO PARIS (1648 m). 19.45 Francia dalok. ♦ 20.30 Walter Rózsi énekel. ♦ 21.00 Közvetítés a Konzervatóriumból. ♦ 23.05 Rádiózenekar Roegen-Champion csembalóművésznővel.

RÓMA (420 m) 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari-Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Serato hegedű és Satta zongoraművész hangversenye. ♦ 22.00 Könnyű zene. ♦ 22.45 Tánczene.

STOCKHOLM (426 m). 18.15 Lemezek. ♦ 20.00 Katonazene. ♦ 21.00 Kilián: Rabok a ködben, hangjáték. ♦ 22—23.00 Szórakoztató zene.

STRASBOURG (349 m). 20.20 Lemezek. ♦ 20.30 Szindarab Párizsból. ♦ 23.05 Radio Paris hangversenye.

WARSAWA (1304 m). 18.10 Könnyű lemezek. ♦ 19.00 Debussy-lemezek. ♦ 19.20 Karrissoo Eedo tenor dalestje. ♦ 20.00 Éneknégyes szólistákkal. ♦ 21.00 Tengerészzenekar. ♦ 22.00 Kasowska zongoraművésznő és Noller-Mazurkiewicz énekes hangversenye. ♦ Warszawa II. 22.05 Könnyű lemezek. ♦ 23.15 Tánczene.

WIEN (506 m). 14.00 Gieseking zongoraművész lemezei. ♦ 15.15 Romantikus házizene négykezésre. ♦ 16.00 Hírek. Könnyű lemezek. ♦ 17.30 Brahms, Haydn és Rachmaninov két zongorán, közvetítés Linzből. ♦ 18.25 Dániáról lemezekkel. ♦ 19.10 A nap hangjai. ♦ 19.25 Vidám dalos-zenés félóra. ♦ 20.35 Hangjáték. ♦ 22.20 Hangverseny.

Szombat

julius 10

BEOGRAD (437 m). 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Népdalok és zene. ♦ 21.30 Rádiózenekar. Szünetben 22.00 Hírek. ♦ 22.30—23.30 Vendéglői zene.

BERLIN (356 m). 18.00 Szórakoztató zene. ♦ 19.00 Esti visszahang. ♦ 19.20 Dvorzsák: Zongoraötös. ♦ 20.10 Vidám katonaszt zenével és énekkarral. ♦ 22.30—1 A Bund- és a Roos-zenekarok tánczenéje.

BESZTERCEBÁNYA—BAŇSKA-BYSTRICA

(765 m). 14.05 Praha. ♦ 17.05 Pozsony. ♦ 17.40 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.20 Kassa. ♦ 21.25 Praha. ♦ 22.20 Pozsony. ♦ 22.35 Brno.

BRESLAU (315 m). 19.00 Zeneshét vége. ♦ 20.10 Nagy táncest. ♦ 22.30—24 Táncest Münchenből.

BRNO (325 m). 18.15 Lemezek. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.35 Kassa. ♦ 20.40 Praha. ♦ 22.35—23.30 Tánczene.

BUCURESTI (364 m). 18.00 Katonazene. ♦ 19.35 Bojenescu Sándor énekel. ♦ 20.15 Tánczene. ♦ 21.45 Hangverseny.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 20.10 Régi és új zeneművek dalokkal. ♦ 22.30 Bach: c-moll ábránd. Telemann: Oboa- és csembalószonáták. ♦ 23—0.55 A Bund- és Roos-tánczenekarok játéka Berlinből.

DROITWICH (1500 m). 18.45 Szórakoztató zene. ♦ 21.35 Skót zene orgonával. ♦ 22.00 Szórakoztató zene zongoraszólóval. ♦ 23.00 Hall-zenekar éjfélig.

HAMBURG (331 m). 19.00 Gírnatis: Északi dalok. ♦ 19.20 Dressel: Fuvola- és zongoraszonáta. ♦ 22.30—1 Tánczene.

KASSA-KOSICE (269 m). 17.05 Praha. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.35 Tarka est. ♦ 21.25 Praha. ♦ 22.20 Pozsony. ♦ 22.35—23.30 Brno.

KÖLN (455 m). 18.05 Szalózenekar. ♦ 20.10 Ne féljünk a divatos zenétől. ♦ 22.30 Táncest Münchenből.

LEIPZIG (382 m). 19.10 Zenés képeskönyv a szerelemről. ♦ 21.15 Tánczene. ♦ 22.50 Táncest Münchenből.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Merrick zongoraművész játéka. ♦ 21.00 Szimfonikus hangverseny. Bloch- és Sibelius-művek. ♦ 22.25 Tánczene.

LUXEMBURG (1304 m). 18.30 Angol zene. ♦ 20.15 Dalok. ♦ 20.30 Katonazene lemezeken. ♦ 20.45 Reklámzene. ♦ 21.00 Új lemezek. ♦ 21.30 Rádiózenekar. ♦ 23—1.00 Tánclemezek.

MILANO (368 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 21.00 Verdi: A végzet hatalma, operaközp. a cremonai Dóm-térről. Utána tánczene 0.30-ig.

MOR. OSTRAVA (259 m). 17.05 Praha. ♦ 17.40 A hét hangjai. Lemez. Hírek. ♦ 18.00 Falusi fúvószené. ♦ 18.20 Munkassport. ♦ 18.30 A zene folyt. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.35 Kassa. ♦ 20.40 Praha. ♦ 22.35—23.30 Brno.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Vidám műsor. ♦ 21.20 A rádió tánc- és schrammelzenekara.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 17.05 Praha. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Kassa. ♦ 21.25 Praha. ♦ 21.30 Magyar hírek. ♦ 22.35—23.30 Brno.

PRAHA (470 m). 16.05 Jazz. ♦ 17.05 Szalónégyes. ♦ 17.55 Német műsor. ♦ 19.35 Kassa. ♦ 21.25 Fok-zenekar. ♦ 22.20 Lemezek. ♦ 22.35—23.30 Brno.

RADIO PARIS (1648 m). 19.10 Forel énekesnő dalestje. ♦ 19.25 Jeanes zongoraművésznő játéka. ♦ 19.40 Clairjane énekesnő dalestje. ♦ 19.55 Lemezek. 20.30 Állami rádiózenekar. ♦ 22.30 Csillagokról szóló dalok. ♦ 23—1.00 Tánczene.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 20.40 Csak Bari-Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Szimf. ♦ 22.15 Vegyes zene. ♦ 22.45 Tánczene.

WARSAWA (1304 m). 18.50 Korjus és Groh lemezei. ♦ 19.00 Népdalok. ♦ 21.05 Operettest. ♦ Warszawa II. 22.05 Lemezek. ♦ 23.15 Tánclemezek.

WIEN (506 m). 14.00 Graveur tenor lemezei. ♦ 15.15 Mandolinzenekar. ♦ 16.25 Vegyes lemezek. ♦ 19.30 Az elmúlt hét művészlemezei. ♦ 20.00 Hauttmann: Dunai mese, vidám rádiórevü Riedinger zenei feldolgozásában. ♦ 21.45 Lauridsen tenor dalestje. Gyldmark és Nielsen Károly dalai. ♦ 22.20 Schrammelzene dalokkal 23.30-ig.

DÉLIBÁB

Évadzáró elégia

Írta: Várkonyi Zoltán

Hét óra harminc. Nyári est.
Kiskapu. Férőak, nők, vegyest.
Köztük kiszikkadt alakom.
Únt unalom a falakon,
a színház kihalt szürke teste
nyújtózik. Kétszázhetven este
volt a szezonban. Már várja,
hogy legyen egy üres éjszakája.
Benn ájultan isszák
a csendet a pihenő kulisszák.

Egy pillantással még átfutom
a reggel-este járt úton
a cégtáblát, sok színes plakátot,
a néhány lézengő jóbarátot.
A rikkancsot (lesz-e gazdag ember?),
a túlsó oldalt, az étteremmel,
az ácsorgástól elgyötört
macskabajuszú Beszkár ellenőrt
és általában kétszázhetven napon át
bámult szegényes vagyonát
kíváncsi szememnek.

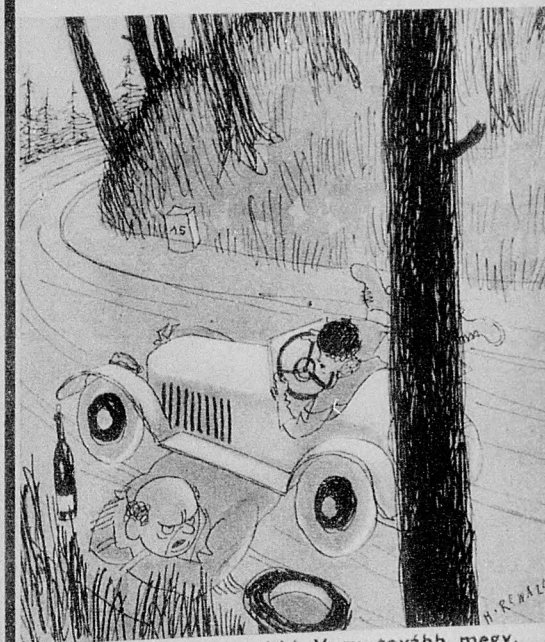
Holnap utazom. Visszavonhatatlan.
A lábam alatt már forr a katlan,
lélek, hogy megfőjt záros
határidőn belül a város,
ha itt nem hagyom.
Fáradt vagyok. Agyon-
hajszoltak a napi gondok,
pénztelenség, vásott
barátok, önámítások,
szóval az elmúlt munkaév,
az elpazarolt drága hév,
flatalságom telégetése
szerepproblémák és e
bűnökkel terhes
csúf szederjes
pletykaszájú társaság.
És minden, minden általában,
amitől ilyenkor már a lábam,
a szívem, a szájam reszket
s amivel szemben

almagerezdek, gyümölcstálak,
illatos sárga szalmaszálak,
csinos és csipkés nyári felhők
a régi, lómódban felnőtt
gondtalan vidám vidéki társak

személyes ismerős parti hársak.
A dúsölli hüvös, tiszta, jó
barátnőm, a gyorsodró folyó
és egyéb örömök állnak.

Én megyek.
Homlokán a nyári szélben még hintáz
az ünnepi zászló. S már zár a színház.
Mennyi sikk volt benne, mennyi kellem,
hlába, ő a nagy szerelmem,
hlába mondom, hogy forr a katlan,
az övé vagyok kimondhatatlan
nagy vonzalommal. És hlába
mondom, hogy megfőjt záros
határidőn belül e kába város,
előre únom a lenti kört
s várom, hogy tőlük elgyötört,
köztük felhízlalt léha testem
örölő és gyilkos drága lázban
megmutathassam a színházban
két hónap mulva, Budapesten.

VIGYÁZAT! KISKOCSI!

Nézzé nagysád! Vagy tovább megy,
vagy felkelek!

NÉGY KÉPESLAP

PACALFÜREDRŐL

IRTA: BODOR PÁL

Megállj Ödön,

te utolsó, ezért még számolunk, hát mit gondolsz tulajdonképpen, hogy én hat hétig itt fogok neked poshadni, ebben a porfészekben? Amikor áprilisban kibérelted, azt hazudtad, hogy kastélyban fogunk lakni, amely egy kétszázholdas árnyas park közepén fekszik — hát tudd meg, hogy a kastély egy üzemen kívül helyezett kecskeól, amelynek éjszaka nem lehet bezárni az ajtaját, mert nincs ajtaja és van itt egy bűdös kutya, egész éjjel úgy ugat, hogy már kétszer kiestem az ágyból és a szúnyogok itt nem csípnek, hanem harapnak, már olyan dagadt a lábam, mint egy kályhacső és a vizet a szomszéd kútból kell hozatni, mert a mienk kiszáradt és egész Pacalfüred egy rothadt, unalmas fészek, már rég itthagytam volna, de az Arpika annyi éretlen barackot zabált, hogy most kólikában fekszik és mindezt neked köszönhetem, te smucig alak, mert mindig

az én bőrömön akarsz spórolni és olyan utolsó közönség nyaral itt, hogy még te is szégyel-néd magad, ha lejönnél, de nem ajánlom, hogy lejöjj, mert kikaparom azt a két buta szemedet, de ha szombaton mégis lejössz, okvetlen hozd le magaddal a pehelypaplano-mat és a nagy paradicsombefőző fazekat és valamit szúnyog ellen, csókoló nő

Szidi.

2.

Édes Micikém,

itt nyaralok pár nap óta Pacalfüreden, mondhatom, el vagyok ragadtatva. Igaz, hogy pár száz pengővel talán többre fog kerülni, mint tavaly Ostende, de tudod, hogy az uram nem garasoskodik, főleg, ha az én kényelmemről van szó. Gyönyörűen lakunk, édesem, egy előkelő főúri kastély összes helyiségeiben egyedül, ötszázholdas díszpark közepén. Arpika máris remekül néz ki. A közönség a lehető legelőkelőbb, a grófok és bárók úgy hemzsegnek, mint a karikacsapás, rémek

A szökőkútnál ...

10

Egystrand-
rajongó
rajzoló-
művész
álma —
több
képben

A kávéházban ...

A korzón ...

DÉCIBÁB

programot bonyolítottok le naponta, szívecském, reggel ritmikus tanárnő jön hozzám, délelőtt tenniszezem, úszom és evezem, délután bridzsezem, pólózom és lovagolom, este pedig itt van egy cuki jampec, a Viktor, a vízben ismerkedtünk össze, ő rálépett a lábamra és én nevetve azt mondtam: pardon. Remekül elszorakoztat, csak kissé nyugtalan vagyok most, mert szombaton lejön Pestről a Zoli is (tudod, az a hosszú, fekete fiú a Hullámból) és félek, hogy murit csinál majd a Viktor miatt, meg talán az uram és az anyósom is lejönnek szombaton, no de majd csak elsimítom a dolgokat valahogy, szívecském, hát ti hogy vagytok, képzelem, hogy izzadtok Pesten, abban a vacak, forró lakástokban, no pá, csókol a viszontlátásig

Szidid.

3.

Zolikám,

kívánságodhoz képest béreltem neked egy szép szobát szombatra, pont az én lakásommal szemben, hogy egész közel legyél, csak hogy kis baj van, mert lehetséges, hogy szombaton a férjem is lejön, tehát mindenestre légy óvatos és ha megérkezel, tégy úgy, mintha nem ismernél és amíg a férjem itt van, nem találkozhatunk, hétfőn a férjem

hazamegy, de azért továbbra is légy óvatos, legjobb lesz, ha végig úgy teszel, mintha nem ismernél. Csókol milliószor a viszontlátásig a te kis

Szidikéd.

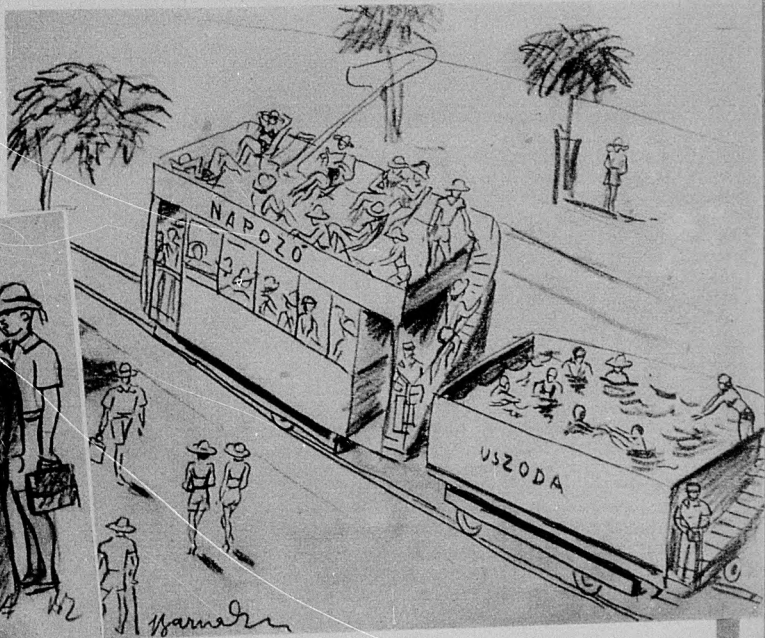
4.

Drága Mama,

férjem írt, hogy szép lenne tőlem, ha idehívnám magát mihozzánk nyaralni, tehát ezennel hívom. Jöjjön mielőbb, nagyon szívesen látjuk és remekül fogja magát érezni, mert igazán gyönyörű hely ez itt, igaz, hogy a koszt ehetetlen, ezért jó lesz, ha hoz magával néhány doboz szardíniát, szalámit, sajtot, libát és egyéb elálló dolgokat, hozhat magával ötven üveg ásványvizet is, igaz, hogy itt kitűnő ivóvíz van, de huszan már tifuszt kaptak tőle, hátha maga is inklinál rá. A lakás nagyon kényelmes, ágy ugyan már nincs, de van egy kitűnő vasalódeszka, két székre rátéve pompásan elhálhat rajta, remekül fog aludni, mert ha hoz egy zsákot és ebbe belebújik, nem fogják megenni a szünyogok és ne felejtse el egy fél kiló vattát is lehozni magával, mert ha azt bedugja a fülébe, talán nem fogja hallani a kutyát, amelyik egész éjjel ugat. Jöjjön mielőbb, már alig várja szerető menyé.

Szidónia.

Villamoson:
Fürödünk még
egy kisszakaszt..

Egy felöltözött ember,
akit a rendőr felír —
közbiztonságért...

(Barna Elek rajzai)

DÉCIBÁB

61

Coco a híres
angol bohóc
hozzákezd
maszkjának
elkészítéséhez

AKIK MEGNEVETTETIK A VILAGOT

Fenn az emelvényen lány keringőt játszik a fúvószenekar. Lenn, az aréna porondján fényesre kefélt szőrű pompás paripák járnak a táncot az ostor pattogó parancsszavára. A közönség csendben figyeli a jól idomított lovak megszokott produkcióját. Aztán véget ér a szám. Udvarias taps. Az idomító hajlong. Tenyeréből kockacukrot ad a hozzádörgölődő, hízelgő lovaknak. A manézs bejáratánál félreugranak a libériás szolgák, hogy utat engedjenek a kirohanó négy lábú művészeknek. A nézők izgatottan feszengenek. Mi jön most? Trapézművész, vagy zsonglór? Szórakoztató bűvészszeneca, vagy hátborzongató halálugrás? És ekkor egyszerre, anélkül hogy bármi is történt volna, nevetés szalad végig a sorokon. Még nem szólt egy szót sem, még nem csinált a világon semmit, csak méteres cipőiben, bugyogóbő nadrágjában, pepitakockás kabátjában, melynek száz zsebe van és mindegyikben valami kópéság lapul, óriási gallérral a nyakán, hatalmas nyakkendőcsokrával, groteszké festett arcával, égőpiros parókájával megjelent ő: a bohóc.

Míndegy, hogy Dummer Augustnak hívják-e vagy Coco-nak, Toncsinak-e vagy Gerardnak. Szerke az őt világrészben ugyanígy harsan fel a nevetés a jöttükre. Már a pusztá megjelenésük elég arra, hogy széles mosolyt

varázsoljon a felnőttek gondterhelt arcára és a gyermekek cirkusznézés-boldogságtól ragyogó ábrázatára egyaránt. Ők azok, akik megnevetetik a világot. A bohócok.

A legszebb hivatás. Megnevetetni az embereket. De nehéz hivatás is. Nem elég furcsa ruhákba öltözve vicceket mondani. Annak a furcsa, jól ismert ruhának a cipőtől, a hosszú, lapos cipőtől, a vastagcsikós harisnyán keresztül a szökökúttal felszerelt vörös parókáig egységes egészet kell alkotni: azt a képzelt, groteszk figurát, akit a bohóc a ruhájával, a fintoraival, esetleg a bukfenccel és a szavaival meg akar eleveníteni.

A rikitószínű vastag festékréteg láthatatlanná teszi a bohóc igazi arcát, mélyen eltitkolja a mögötte rejlő embert. Ki ismerné fel a délelőtti ucca lázas forgatagában, a járókelők ezrei között azt az embert, aki délután, vagy este hangos nevetésre fakasztja a körülötte ülőket? A közönség a bohócnak csak a bohóc-arcát ismeri. A festékből, masztikszból készült különös álarcot, amelyet a bohóc talán hosszú esztendő munkája után alakított olyanná, hogy most már végre valóban kifejezi azt, amit akar. A legkisebb ráncfestéknek, szemöldökgörbülésnek, ruharáncolódásnak megvan a maga jelentősége, szerepe a figura kifejezésében. Vigyáz is rá a bohóc, hogy minden este hajszálpontos egyformaság-

A parókat nagyon
óvatosan kell fel-
tenni

Kész a maszk.
Igy néz ki Coco
a közönség előtt

ban jelenjen meg a közönség előtt. És ha már megjelent, ha már ott áll a porondon, akkor jön csak a nehezebbik rész: a játék és a beszéd. A bohóc játékát nem lehet megtanulni. A bohóc játékára születni kell. Azt az esetlen és mégis hallatlanul ügyes, groteszk és mégis előkelő, félszeg és határozott, csupa ellentétből összeállított mozdulatsorozatot, amivel a bohóc megjátssza a szerepét, nem lehet elsajátítani. Azt csak tudni lehet. Annak belülről kell jönni, az igazi, nevettezésre született clown-művészek lelkéből.

A viccek pedig, a csattanó poénnal végződő (néha a szó legszorosabb értelmében csattanó nyaklevessel végződő) viccek, a hol rekedt, hol siránkozó, hol gúnyos, hol kétségbeesett, hol szemtelen, hol alázatos hangon elhangzó viccek pedig csak éppen kiegészítő a bohóc nehéz, de mindig hálás mutatványának.

Különös, szájalmas, félszeg, kimázolt groteszk figurák. Ott ugrálnak, bukfencznek, pofozkodnak a cirkusz frissen gereblyézett porondján, dalolnak, tréfálnak, kifestett arcuk ezer torz ráncba szökken és minden mozdulatukra, minden szavukra felharsan a nézőtér nevetésvihara: az ő mutatványuk legszébb jutalma. Bohócok. Akik megnevettek a világot.

Fenyő Pál

DÉCIBAB

»A modern Ámor«

Irta: TERSÁNSZKY J. JENŐ

„A Modern Ámor“ egy népszerű hangú orvosi könyv volt. Mikor a szerzője a világot boldogította vele, ötödik vagy hatodik gimnáziumba jártam és csak természetes, hogy „A Modern Ámor“ fővonzóereje számomra és pajtásaim számára azokban a válogatott és kiírt dísznóságokban rejtett, amikkel ez a remekmű tele volt.

Mikor megvettem, ép akkor vitték tanári konferencia elé egyik osztálytársamat, akinél meglelte az osztályfőnökünk ezt „A Modern Ámor“-t.

Ez azért nem tartott vissza attól, hogy aznap, mikor „A Modern Ámor“-t megvásároltam, elő ne vegyem a latin óra alatt.

A padban szomszédom egy Kanizsay Ferkó nevű fiú volt. Akkoriban éppen haragban voltunk és nem beszéltünk egymással.

Kanizsay a kérdéses latin óra alatt ugyanabban utazott, amiben én. A padfiókban „A Modern Ámor“-t olvasta.

Hát egyszerre rettentő hangra riadt föl.

A latin tanár feláll a katedrában és ezt rivallja:

Vadevezősök könyve

A vízi turistasport hasznos tudnivalóit és szokásait tárgyalja ez a pompás, 128 oldalas kis kézikönyv. Ne szálljon vízre enélkül, mert ez minden szabadevezős kiskátéja. Ára bérmentve 50 fillér. Megrendelhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

— Kanizsay! mivel szórakozik maga ottan a pad alatt?

Azzal a latin tanár leszáll a dobogóról és közeledik a padunk felé.

Kanizsay persze hirtelen belökte „A Modern Ámor“-t a padfiókba és vörösen hebegi:

— Semmit! Semmit!

De a latin tanár már ott állt a pad előtt, belenyúlt a padfiókba és a következő pillanatban magasra tartotta kezében „A Modern Ámor“-t.

— Hát ez mi? — kérdezi Kanizsaytól. — Maga „A Modern Ámor“-t olvassa az óra alatt. Na majd lesz gondom magára! — ment vissza baljóslatú pózban latin nyelvtanárunk a katedrára.

Eddig rendben lett volna a dolog. Én közben saját „A Modern Ámor“-omat gyorsan a könyvem alá csempészttem a padfiókba és igyekeztem részvétet érezni a Kanizsay pechie iránt. Ámde a latin professzor nem érte be aztán vesztjőslő nyilatkozatával. A katedrán, miután „A Modern Ámor“-t belökte a fiókjába, így fordult újra padunk felé:

— Hát nem sül le a képe magának Kanizsay? Tegnap kapta meg a latinból a rővécédulát és ma egy ilyen szennyes fércművet találok a kezében az óra alatt. Nem tud példát venni a szomszédjáról, Nagy Ferencről, akit azért ültettem maga mellé, hogy ragadjon magára egy kis iparkodás és becsületérzés?

Tyű! Ez a dícséret aztán szörnyen rosszkor jött a számomra. Egyszerre én is olyan sápadt lettem rá, mint mellettem Kanizsay.

Mondom, haragban voltunk Kanizsayval. Tehát joggal rémülhettem meg, hogy Kanizsay most bosszút állhat rajtam és följelenthet, hogy az én könyvem alatt is ott van „A Modern Ámor“.

Szerencsére Kanizsay jellemesebb volt. Egy mukkot nem szólt a latin tanár prédikációjára.

Nem tudtam, hogyan legyek hálás ezért Kanizsaynak? Először is félretettem a haragot és én szólítottam meg őt először:

— Ne félj semmit! — súgtam neki. — A másik is csak dorgálást kapott a dírítól, akitől „A Modern Ámor“-t elvették. Az semmi.

— Bánom is én! — súgta vissza dacosan

Kanizsai. — Legföljebb kimaradok. Csak azt sajnálom, hogy az előszót olvashattam el ebből a könyvből.

— Nem baj. Majd én odaadom neked, ha kiolvastam — sűgtam vissza Kanizsainak, örülve, hogy viszonzozhatom ezzel a becsületességet.

Na, hát rendben van. Csak azt kötöttem ki Kanizsainak, hogy ha odaadom neki, mikor kiolvastam „A Modern Ámor“-t, hát nem olvassa aztán az osztályban.

Azzal letelik a latin óra. Csöngetnek. A latin tanár megy kifelé az osztályból. Én pedig húzom kifelé a könyvem alól „A Modern Ámor“-t.

Hát mikor kinyitom a könyvet és az első oldalra pillantok, elhűlök.

Én „A Modern Ámor“ első üres lapjára aznap reggel a következő szavakat írtam:

— Marha! Tedd le ezt a könyvet! Ez a könyv a Nagy Ferenc V. gimn. oszt. tanulóé.

Urísten! Légy velem! Ha ez a beírás nincs ebben a könyvben, akkor ez a „A Modern Ámor“ példány, amit a kezemben tartok, nem az én, hanem a Kanizsai példánya. A latin tanár az én példányomat kapta ki a padból, ahogy Kanizsai ijedtében az enyémen túl-lökte a padfőökben. És most az én „A Modern Ámor“ példányomat viszi a latin tanár a tanári szoba felé azzal a beírással, hogy: „Marha! Tedd le ezt a könyvet. Ez a könyv a Nagy Ferenc V. gimn. oszt. tanulóé.“ Tes-sék! És engem az osztály előtt a latin tanár példának állít Kanizsai elé. Urísten! Mi lesz most?

Az lett, hogy egyszerre csak riadalom támad a tanterem ajtajánál.

— Helyre, helyre! — kiabálják a fiúk. — Lőn vissza az öreg!

Alig tudtam visszalökni a padba „A Modern Ámor“ második példányát. A latin tanár nyitott vissza az osztályba:

— Nagy Ferenc! — szolt. — Jöjjön csak utánam.

A folyosó kánkánt táncolt velem, mikor ott álltam egy ablakfülkében a latin tanárom előtt.

— Mondhatom, gyönyörű mákvirág maga is, Nagy Ferenc — bólogatott rám a latin tanárom.

— Csak az a szerencséje, hogy nem vittem be ezt a könyvet a tanári szobába, mert véletlen belenéztem és az, hogy eddig becsületes, iparkodó tanulóknak ismertem. Szégyelje

Minden pénzt megér,

mégis csak **6 fillér**

a

ÓRAIUSÁG

magát! Ezt a könyvet be fogom lökni a kályhába. És ha megfogadja...

Stb. Stb.

Dadogás, sápadozás! De ezzel szerencsésen megszabadultam.

Nyilvánvaló, hogy annak köszönhetem, hogy a dícsérete után a latin profeszorom nem akarta blamálni magát az osztály előtt. Vagy talán félt, hogy ezzel a beírással „A Modern Ámor“-ba a tanári szobában kinevetik a tanártársai.

De a legjobb vicc a dologban, hogy ezt a „Marha!“ kezdetű beírást, ami miatt ekkora krédóba kerültem, kénytelen voltam bevezetni a másik „A Modern Ámor“ példányba is.

Tudniillik, ha Kanizsainak köleszöm, hátha esetleg látta, hogy az enyémben benne volt ez a beírás, Kanizsai képes lett volna, mint sajátját, magának követelni ezt „A Modern Ámor“ példányt. Holott ez nem lett volna igazság. Mert utóvégre őt csípte rajta a latin tanár és ez annyi, mintha az ő könyvét vette volna el. Helyes érvelés, nemde?

De egyszóval ilyen különös utakon jutottam el „A Modern Ámor“ útjainak ismeretéhez ötödikes koromban.

● Halljuk, halljuk! ● Irtó: Pajzs Elemér

A vacsora befejeződött. A szódabikarbóna kézzől-kézre jár. A konyhában pokoli edény-csörömpölés: tizenhat vendég szennyesét mossák. A házigazda szivarjai fogynak. Sűrű anghai köd borul a lakásra, csak az ottani nem ilyen dohányszagú.

Miután az üvegajtókat félretolták, a vendégek bevonulnak a szalonba. A szorongást, amelyet éreznek, a körülhordott kávé, az áldott, fekete mérge se tudja megszüntetni. Ijedten pislognak a szalón sarka felé, ahol egy félelmetes háromlábú szörny vicsozgatja a fogait. A szörny egyelőre csendesen viselkedik, csak az arcokon tükröződő rémületből lehet következtetni, hogy támadásra készül. Az állatot, noha nem szerepel a Brehmben, mindenki ismeri. Tudják róla, hogyha nem nyúlnak hozzá, nem bánt senkit, de ha megverik, jaj, ezerszer is jaj azoknak, akik a közelében vannak!

Ezt, sajnos, meg fogják verni. Mégpedig hamarosan.

Régész vendég a prehisztórikus óriás-gyíkokra gondol, amelyek utolsó szálig kivestek és fájdalmasan felsóhajt: — Miért éppen a zongora nem?

Új vendég (aggódva): Nagy műsora van? Régi vendég: Félek, hogy ezt a bizonytalan mértani meghatározást hamarosan kénytelen lesz áttértékeln!

Mozgás. A háziasszony közben átvetkőzött egy még mélyebben kivágott estélyibe és azzal a rettenthetetlen bátorsággal, amelyről városzerte híres, a szalón sarka felé tart. A félelem, mint egy óriási csörgőkőgyő tekereg a vendégek között. Többen behányják a szemüket. Ostobaság! Mintha a végzetet fel lehetne tartóztatni!

Új vendég (egész testében reszketve): Hány számot szokott játszani?

Régi vendég: Ha nyolcat levon belőle, ötöt ad a királynak, hármát bedob a Dunába... (tovább beszél).

Összes vendégek sápadtan maguk elé merednek.

A háziasszony leül a kis kerek székre, egyszerű, ártalmatlan szék, sajnos, nincsen benne áram; leül és teljes erejéből belevág a szörnyetegbe. A zongora följajdul, fo-

gaiba beleáll a fájás. A „művész” gyertyafehér ujjai ott repdesnek a billentyűk felett, gyötrik, piszkálják, nyugtalanítják őket. Közben kíméletlenül beletapos a pedálba, mint hogyha szőlőt taposna.

Inyenc vendég: A kecsége elsőrendű volt! Sok mindent meg lehet érte bocsátani!

Gyomorhajos vendég (fehér tablettát tesz a nyelvére): Maga túlságosan elnéző, Dubovetz!

A „művész” jóformán be se fejezte a számot, máris másikba kezd. Olyan mint a szenvedélyes dohányos, aki egyik cigarettáról a másikra gyújt.

Jószívű vendég (könnyekkel a szemében): Szegény zongora!

Tárgyilagos vendég: A zongorát sajnálja? Mi talán nem vagyunk itt?

A háziak kedvenc drótszörnye bánatosan sétál a perzsaákon. Nem ugat, még csak el se vakkantja magát. A zongora mellett ügyse érvényesülne.

A „művész” közben makacs állhatatossággal ontja, önti, árasztja, zúdítja a hangokat. A hangok kötelességszerűen omlanak, ömlenek, áradnak és zúdulnak, gátakat nem ismerőn, minden akadályt elsöprőn.

A vendégek ijedten néznek a kijárat felé, de csakhamar csüggedten visszakapják a fejüket. A személyzet, nyilván felsőbb utasításra, elállta az ajtókat. Nincs menekvés!

Páholybérlő vendég: Miért csak a színházakat és mulatókat kötelezik rá, hogy vészkijáratokat építsenek?

Inyenc vendég összehasonlításokat tesz a zongorajáték és az éhhalál között. Az éhhalál hosszakkal győz.

Zenekedvelő vendég megfogadja, hogy a következő vacsorákon csak évi pauszösszegért, vagy esetenként és előre fizetendő jelenléti díjért vesz részt.

A tüdők fokozott munkát fejtenek ki, általános fellélegzés: szünet. Bravók és éljenek pergőtüze, szünni nem akaró taps, amely mögött azonban ravasz célzatosság bújjik meg: minden perc, amellyel elhúzzuk a szünetet, tiszta nyereség.

Frissítőket hordanak körül, de a vendé-

gek olyan kimerültek, hogy sehogy se tudnak megfelelni hivatásuknak. Annál nagyobb keletje van a dohánynak, kávénak, alkoholnak. Minden kapóra jön most, ami kábít, elszongít.

A szünetnek vége. Hogy repül az idő! A háziasszony megint helyet foglal a zongoraszéken. Ugy ül rajta, hogy többen gyanakszanak: nincsen-e hozzánőve. A jelenlevő sebesz szívesen vállalkoznék rá, hogy leoperálja.

A fáradhatatlan ujjak ismét rászabadulnak a billentyűkre és földöntúli gyönyörrel püfölik őket. Kétségbeesett panaszok szakadnak fel a zongora melléből, a vendégek résztvevő arccal hallgatják, de nem tudnak rajta segíteni.

Hadviselt vendég vágyakozva gondol viszsa a lövészárookra.

Színésznő vendég irigykedve gondol Hollywoodra, ahol dublőzzel lehet dolgozni.

A háziasszony a türelem végső erőfeszítését igényli a jelenlévőktől.

A személyzet arcan a háziasszony szántsága.

A szobalány belép:

— Iksz doktor urat keresik!

Iksz doktor úr ruganyosan fölemelkedik a fotójból és gyors léptekkel távozik. Zé doktor odasúgja a feleségének: „Mindig veszekedtem a papával, hogy miért jogra iratott be!”

A hangverseny folyik. A jelenlevők között senki nincsen, aki örülne neki, ha Józsuá kilépne az erkélyre és megállítaná a napot. Legfeljebb a háziasszony. Ő biztosan.

Már csak a csodában lehet bízni. Például abban, hogy valaki, akiben túlteng az emberbaráti szeretet, egy időre beállított, pontosan tempórozott pokolgépet rejtett el a zongora belsejében, amely rövidesen felrobban.

Az idő azonban lehűti a bizakodók reményeit. Megérteti velük, amit fellobbanó optimizmusukban kétségbevontak: „Manapság nem történnek csodák!”

A férj végignéz a megnyúlt arcokon és kárörvendően mosolyog.

Limonádé

DÉLIBÁB

Sűrű pipafüst úszkált a levegőben. A kopasz Dicső a borral megöntözött asztalra hajtotta fejét. Nagybajuszú szája éppen beleért egy széles tócsába és álmban is kivetette rá nyelvét, mint az éhes kutya a szalonnaszagra.

Áldomást ittak. A levelesi vásáron egyik vett, a másik eladott, az olasz kupeczek tele bukszából fizették a jószág árát, ropogós bankó vastagodott a félszemű Döme Marci zsebében; nem is győzte adogatni a literes üveget a kistermetű kocsmáros, a Weiler úr kezébe.

— Buktassa meg mégöccör. Nem kérdöm árát, de olyat hozzon bele, hogy a hótt ember is dalolásba kezdjen tőle...

Az asztal alsó végén egyszerre azt mondja a fuvaros Bencze, akinek a két sovány szürkéje most is ott fagyoskodott a kocsmáudvaron.

— Asszondom én, Marci, nem embör az olyan, akinek asszony szava igazítja az akaratát.

A félszemű Döme, aki híres volt a tréfázásáról — hiszen a balszeme elvesztését is annak köszönheti, hogy a kisasszony napi muzsikában virtuosus jókedvében kirántotta a széklet Bakókék gyereke alól, — egyenesen a Pintér Józsi bácsihoz fordult.

— Halli-e Józsi bátyám, asszondja ez a Bencze, hogy nem embör az egy se, akit az asszony kommandéroz...

Itt is, ott is megfakad a bajuszok alatt a nevetés, mert tudja-tudja mindenki, hogy a Pintérék házában a fukar Ruzsa tartja kezében a gyeplőt. Ugy megregulazza az urát, mint az örmester a rossz bakát.

Józsi bácsi százyolevanér adta el a vásárbán a Julcsa tehenet, két félliter világos rizling lefutott már a torkán, hát föl meri tátani a száját.

— Jó szót mond a Bencze. Mert, teszem azt én, én nem félok a Ruzsátú...

— Hát, ha nem fél keed...

A félszemű Döme körülnézett. Figyelő arcok meredtek rá, még a kopasz Dicső is felvetette fejét és borban ázott bajuszáról vastag csöppek hullottak kivarrott elejű ingére.

Olyan csendben mondta a Döme, hogy az ablak közül kihallatszott egy téli légy szomorú dongása.

— Ha nem fél keed, akkor bele mer hasítani a kalapjába...

Azzal már eléje is tette a híres halfarkú zsebkését, amelynek hegye egyszer beleszaladt a Matis Bódog vékonyába.

Misére való új fekete kalap volt a Józsi bácsin, nem csoda, ha olyan ijedten kapott feléje, mintha hirtelen vihar akarná lesodorni a fejbübjéről. Mindenki rája néz, még a Weiler úr is megáll az asztal végében. Ő meg csak fogja két ujjával a misére való kalap szélét és rekedten hangon mondja.

— Néköd csak rájár a szád, te gyerök, a tréfázásra...

— Nem tréfa ez! Ha nem fél keed az asszonytú, hát ott a kés...

Fölharsan a nevetés, a kopasz Dicső olyanokat rikogat, mint az idei kakas, mikor a kukorékolást próbálja, a szeplős Bálint pedig, aki két izben is bíróságot viselt, megböki a könyökével!

— Hát mégis csak félsz a Ruzsátú?

— Nem félok!

Ennyit mond csak, aztán lekopja az új kalapot és belevágja a verekedős Döme halfarkú kését.

Mindenki nevet, csak a Döme pislog csöndesen a vak szemével.

— Kicsit nem fél keed, azt látom. De jobban nem meri belevágni a kést.

— Nem-e? Hát majd megmutatom...

Mutatja is. Mintha birkózásba kezdene, úgy fogja marokra a kést, vágja, hasítja a kalapot, mutatja, részeg fejfel meri mutatni, hogy mennyire nem fél az asszonytól. Anyira nem fél, hogy dirib-darabban foszladozik előtte a misére való kalap. Akkor eszmél csak föl és úgy nézi, mint gyilkos az áldozatát, de — nemhiába a halottat is megdallatja ez a rizling — nevetésre igazodnak arcán a ráncok és túlkiabálja a lármát, dugdossa a literes üveget a kocsmáros felé.

— Töltse meg a legjobbikbú...

Fölharsan a nótázás, éltették Józsi bácsit, aki megmutatta, hogy nem fél az asszonytól, kiürültek a literes üvegek, aztán újratöltődtek, de egyszer csak minden jónak vége szakad. A szeplős Bálint, nemhiába bírótábla volt már a háza falán, kel föl először.

— Ötetés. Időre jár embörök. Elapadt a hordó csapja is, hazamögyünk...

Igen ám, de odakünn megeredt a hó, hideg szél fújt és Józsi bácsi szégyenszemre nem mehet kalap nélkül végig a falun.

Még szerencse, hogy jószívű ember a kocsmáros, meg hát azt se lehetne rámondani, hogy nem értője a tréfázásnak.

— Megálljon, Józsi bácsi, adok én fejrevalót...

Hozza is a kávébarna színű keménykalapot.

— Megbecsülje, Józsi bácsi, mert huszonöt éve ebben esküdtem...

Nyakig esett az uras kalap Józsi bácsi fejébe, de megtámasztotta nagynehezen a két fülével és peckesen indult vele hazafelé. Még nótázott is az úton.

Bezzeg lefonnyadt szájáról a jókedv, amikor benyitotta a szobaajtót. A nagyszájú Ruzsa úgy esett neki, mint méh az érett szőlőnek.

— Hát te?! Te Isten csúfja, te részögös, te senki embör, most van vége a vásárnak?

— Eladtam százyolevanért a tehenet, osztán áldomást ittunk...

— Hát a kalapod? Azt is elittad, te falu bolondja, iaaj, iaaj mennybéli Szűzanyám, ki tött csúffá...?

— A Weiler adta, pedig ebbe esküdött huszonöt esztendeje...

— Hát a te ötpengős, misérevaló kalapod hol van?

Az öreg nyúlkal a dolmánya zsebében és előkotorász egy fekete posztódarabot.

— Ez maradt belüle. Ugy elvitték a többi, mint az akasztott ember kötelit...

— Jaaj, Szüzanyám, tisztára megbolondult! Jaaj, Istenöm, ha már elvitted azt a kis eszit, legalább a maradékát add vissza neki... Hun a tehén ára?

Beszélhetett az emberének. Az csak húzta magáról a csizmát, a nadrágot és készült a lefekvéshez. Közben tisztult agyából a rizlingbor gőze, lehúnyta szemét a tarkahuzatú párnán, de a fukar Ruzsa rázta, mint szél az útszéli jeget.

— Hét pöngőt elittál, te rongy-embör, te Isten csúfja...

Nem szokta a bort Józsi bácsi, forgott vele az ágy, a szoba négy fala megindult feléje, mintha agyon akarná lapítani. Nyögött, jajgatott, mint akinek a torkát szorongatják.

— Végem van, jaj, végem van... Eredj Ruzsa orvosér...

— Oda a misérevaló kalapod, hét pöngőt elittál, fordulj föl, ha beteg vagy, legalább nem ötetsz többet a mérőggel.

Mint a gyilkos a tetemrehívásnál, úgy sóhajtott az öreg a kalap emlegetésére.

— Tisztára elpocskultam, a pántlikája se maradt meg. Hallod Ruzsa, csak szídj, csak mooskulj, mert én vagyok ebbe a faluba, ebbe a járásba, ebbe a megyébe a legnagyobb barom. Két szarv köllene csak a homlokokra... Jaj, talán nem is fájna akkor anynyira a fejem... Hivass orvost, mert nem érom a röggelt...

Kocsi zördült a fagyos úton. Az asszony kinézett a barnuló akonyatba és hirtelen az ajtó felé szaladt, Józsi bácsi szeme leragadt, akkor pillantott csak föl, amikor beszédet hallott.

— Gyűjjék csak, orvos úr, nem sajnálom én a költségöt, ha má éppen errevaló útja vót, csak vizitálja meg.

— Ne sopánkodjon, Ruzsa néni, inkább azt mondja, a ló beteg, vagy a tehén?

— Mentsön Isten! Az embör fájlali fejét, gyomrát...

Józsi bácsi felugrott az ágyon, mintha paraszat dugtak volna a feneké alá.

— Hej, azt a nemjőjét néki, te Ruzsa, baromorvost hívtál?

— Magad száján eresztötted ki a szót, hogy barom vagy, hogy két szarv köllene csak, osztán az orvost is emlőtetted, hát most itt van. Baromhoz baromorvos illik. Igaz-e, orvos úr?...

A pocakos, aranyláncos Megyeri mérgesen morrant, mint a harapós kutya.

— Kikérem magamnak az ilyen viccelődést. Lerángat a kocsirol, hát én majd megmutatom maguknak...

Ruzsa néni egyszeriben meghúnyázkodott, a legszebbik székét törölte meg a kötényével és tolta az állatorvos felé.

— Mentsen Isten, hogy az orvos urat akarnánk megviccelni. Tudunk mink, hogy az úrfajta másféle, nem is mernénk, csakhát, úgy-e a Radó doktor úr harmadik faluba lakik, itt meg jajgat, nyög az emböröm, osztán hogy hallom a kerékcsikordulást, látom az orvos urat, mondok magamba: Szép szóval kéröm, pénzzel fizetöm meg, osztán

receptre ír valami itatót az embörnek. Aki oskolázott, aki azt a tengersok könyvet áttanulta, többet tud, mint magamfajta, aki a kalendáriumban is csak a kisbötűket bírja elolvasni... Meg hát azt se feledtem el, hogy két esztedeje, amikor a lovunkat kiverte a tüzesség, milyen egykettőbe meggyógyította.

— Jól van, Ruzsa néni, eredién, hozza be a kocsiüléslőrl a kisebbik táskát. Lázat mindenesetre mérhetek...

Amikor kettesben maradtak, Józsi bácsi odakapott a kövér Megyeri kezéhez.

— Vélekszik-e rá, orvos úr, hogy az őszkor igen nagyon esengte a kutyafejú faragott botomat? Akkor nem adtam árért, most ajándékba kínálom, csak annyit mondjon az asszonynak, ha már ilyen csúfot tött velem ez a szegventelen, annyit mondjon csak, hogy nem érom a röggelt...

Ruzsa néni hozta a kis táskát, a pocakos Megyeri odahajolt az ágy fölé, tapogatta Józsi bácsi fejét, aztán kimondta a szentenciát.

— Nagyobb a baj, mint gondoltam. Kár is volna fárasztania a lovakat a Radó doktorért. Szegény Pintér bácsi aligha éri a reggelt.

Az asszony olyan jajsztót ütött, olyan fennszóval sírt, mintha már a hantot dobnák az ura koporsójára.

— Jaajajaj, mi lösz énvelem bús özvegy-ségemben? Ki mondja neköm, hogy „kedves párom”, ki nyomogatja meg a fájós derekamat, kinek főzök én tojásoskajdinát...

Józsi bácsi olyan ájtatosan mondta, mintha már a mennyek magasságából hallatná hangját:

— Öleget szídtál, mindég lábad alatt vótam, ládafiát bezártad elülem, a tojásoskajdinába meg sok lisztöt, kevés zsírt kevertél. Jobb is neköm, ha meghalok...

— Ne halj meg, ne hagyj itt magányos özvegy-ségbe...

Mintha erejének utolsó morzsáját szedgetné össze, úgy nyögte az öreg:

— Fejem fölött lóg a Szent Teréz képe. Esküdj meg előtte, hogy nem fukarkodsz többet, nem ötetsz fenével, nem kajátozol, nem szídsz: dógozónapon három deci, vasárnap félliter borra elmöhettek a kocsmába, ha úgy fordítaná sorsomat a nagyhatalmú NagyúrIsten, hogy mégis kilábalnék.

Hogyne esküdtt volna, a Szent Teréz glóriás képe alatt esküdtt.

— Mindön úgy lösz, csak ne halj meg.

Józsi bácsi mellére horgadt feje kiegyenesedett, mint vízben a hervadó virág. Szava érces lett és már rúgta is magáról a kékszáraos dunyhát.

— Használt az esküvés, vagy talán a baromorvos tenyere. Meggyógyultam! Add ide a nadrágotam, megycök az istállóba ötetni. Minek haljak meg, amikor ezután mennyország lesz neköm ez a föld is. Zsíros kajdina, jó szó, három deci bor, félliter bor, na asszony, ki a barom?

Ruzsa néni a régi hangosságra akarta tátani száját, de az ura rámutatott a fekete-rámás képre:

— Úrá esküdtél!

Szent Teréz csodát tett: a nagyszájú, fukar Ruzsa hallgatott.

Bátori Mortimer

Írta: POLCER ANDRÁS

A jólöltözött férfi Avignonban szállt föl a Riviera expresszre. Kis kékításkáját feldobta a csomaghálóba, aztán belesüppedt a puha fotőjülésbe.

Odakünn már világosodott az ég, a luxusvonat egy órát késett.

Az újonnan felszállt utas pillanatnyilag egyedül ült a fülkében, azonban a hálóban elhelyezett csomagokból láthatta, hogy mégis lesz útítársa. A pamlagon hanyagul odavetett köpeny feküdt, mellette nyitott neccszer, tele illattal. Csak nő lehet e holmik tulajdonosa — futott át a férfi fején és pillantását várakozóan az ajtóra függesztette.

Mihelyt a vonat megindult, valóban be is lépett a nő. Údító kölnivíz-illatfelhő párolgott körülötte és megtöltötte a kocsit.

A fiatalember egész keveset meghajtott a fejét, mormogott valami köszönésként, aztán az ablakon keresztül a vonat mellett elfutó tájat bámulta. Mikor később visszafordult, észrevette, hogy útítársnője lehúnyta a szeméit.

Az asszony még egészen fiatal volt, legfeljebb a huszas évek közepén. Az idegen pillantása végigkutatta a szép arcot, a szőke hajtól az elegáns útiruháig, a férfi megállapította, hogy nemcsak az arca szép az alvónak, de a teste is karcsú és nyulánk.

Mialatt még ez a vizsgálat tartott, a nő hirtelen kinyitotta szemét és elnézett a férfi mellett. Akkor az engedélyt kért a dohányzásra.

Barátságosan bólintott és keskeny tárcá-

ból ő maga is elővett egy cigarettát. Aztán kékításkájában keresgélt s végülis segítségkérő mosolyra húzódott az arca. Látszólag a fiatalember is hiába kutatózott zsebeiben. Mikor végre megtalálta a gyufát és meggyújtott egy szálat, a társalgás már megindult közöttük. A férfi bemutatkozott, a neve angolosan hangzott, de beszédjében mégsem volt semmi az idegenek különös hangsúlyából. A hölgy egyelőre még őrizte inkognitóját. Hamarosan kiderült azonban, hogy mindketten Nizzába utaznak, ezzel a társalgás újabb támaszt kapott.

A férfi jó társalgó volt, meglátszott a beszédéből, hogy sokat járt a világban s hogy a legjobb körökben forgott. Érdekes történeteket mesélt ismert személyiségekről, felületesen megemlítette, hogy a tavaszt egy normandiai főúri kastélyban töltötte s ez a kastély az övé is lehetett volna. Beszélt azonkívül azokról az izgalmas kártyacsatákról, melyek ezen a nyáron a deauvillei kaszinóban játszódtak le.

A hölgy tartózkodóan viselkedett, a férfinak mégsem lehetett kétsége afelől, hogy ő is a nagyvilági társasághoz tartozik, pontosan értesülve volt mindenről, ami a párizsi társaságban történik.

Marseille után együtt mentek át az étkezőkocsiba, megreggeliztek s mikor visszatértek a fülkébe, báró Mortimer — így nevezte magát az idegen férfi, — közvetlenül bájos útítársnője mellé ült a pamlagra. Most már mint bizalmas barátok beszélgettek s mikor a férfi keze véletlenül hozzáért az övéhez, nem húzta vissza a magáét. Aztán Toulon következett, majd Toulon és St. Raphael között több alagút. Még mindig kettesben ültek a szakaszban és hasonló esetben a fiatalok, akármilyen előkelő osztályból származnak, éppen olyanok, mint a fiatal kereskedősegéd és a kis midinett, akik a harmadik osztály padján ülnek, szorosban egymás mellett.

DR. MIKES LAJOS

Angol nyelviana

az anyanyelvnek az angol nyelvvel való összehasonlítása alapulvétele mellett biztosan és öntudatosan tanítja meg mester nélkül az angol nyelvre. Ára bérmentve az összeg előzetes beküldése mellett 70 fillér, utánvétellel 75 fillérrel drágább. Megrendelhető: a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, Dohány u. 12

Mielőtt még Nizzába érkeztek volna, megegyeztek egy közeli viszontlátásban Monte Carlóban, vagy Mentonban. Nizzában magában nem akartak találkozni, mert Madame De Brill — az asszony most már fölfedte a báró előtt nevét, — nagyon félt féltékeny természetű férjétől. Mortimernek is kellemesebbnek tetszett, ha Nizzán kívül találkoznak.

*

Lady Hutton már tíz napja Nizzában tartózkodott és még mindig nem talált megfelelő komornát. Az előkelő hölgy egy gyönyörű villában lakott férjével együtt és valósággal szerencsétlennek érezte magát női segítség nélkül. Végül is levelet írt egy párizsi barátnőjének és megkérte, hogy az első vonattal küldjön egy megfelelő komornát.

A komorna negyedórával előbb érkezett

és lady Hutton éppen nagy megkönnyebbüléssel szemlélte a fiatal lány csinos arcát, mikor kopogtak az ajtón.

Inas lépett be és jelentette, hogy Hutton lord kéri a Myladit, fáradna át hozzá néhány percre.

Lady Hutton csodálkozva nézett fel az inasra.

— Maga máris visszaérkezett anyja betegágyától?

Meg sem várta a választ, eltávozott.

Komorna és inas megrökönyödve bámultak egymásra.

Először a férfi tért magához.

— Madame állandóan luxusvonattal utazik? — kérdezte gúnyosan.

A lány mosolygott, huncutul összehúzta szemét.

— Ugyanazt akartam én is kérdezni kedves Mortimer báró.

Kiderült, hogy mind a ketten Nizzába utaznak... (Forrai Zoltán rajza)

Sas Ferenc
könyvtárszobájában
(Amatőr felv.)

A középeurópai futball- válogatott hőse

Sas Ferencnek minden vágya
egy „biztos állás“

Nem régen tartották meg — az egész világ érdeklődése mellett — Amszterdamban a Közép- és Nyugat-Európa közötti válogatott mérkőzést. Ennek eredménye, mint ismeretes, Közép-Európa 3:1 arányú győzelme volt. Magyarország három játékos képviselte s közülük Sas Ferenc volt a mezőny legjobb játékosa. Két góljával „egyedül megverte“ Nyugat-Európát. Az alig huszonnégy éves fiú egyszerre világhírű lett. A legfantasztikusabb ajánlatokkal halmozzák el mindenfelől, ő azonban inkább itthon marad...

— Itthon van a Feri, a szobájában olvas — fogad édesanyja Csáky-uccai lakásuk előszobájában. Két lépés és már itt is van az első meglepetés. Szobájában a padlótól a mennyezetig épített hatalmas könyvszekrény. Bármelyik írónknak sem válna szegényére. Az asztalon nyitott könyv. Hogy őszinte legyenek, kellemes a meglepetés. Nem így képzeltem el egy világhírű futballista otthonát. A beszélgetésből azután egyre izmosabban kialakul Sas Ferenc portréja. Intellektuel, a szónak legszigorúbb értelmében. Irodalmi, világnézeti problémák kerülnek megvitatásra. Kérdésekre azután elkezdí „visszaemlékezéseit“. (Ha lehet ilyesmiről huszonnégy éves korban beszélni.)

— Ott kell kezdenem, hogy nem ismertem

édesapámat. Ő már a fronton volt, mikor én születtem... és nem is tért többé soha vissza... Ez az élmény kihatással volt életemre. Mint fiatal gyermek emberkerülő és magamba zárkózott voltam. Később, a gimnáziumban engedett fel ez az érzés. Itt kezdtem el sportolni. Eleinte atlétikai sikereim voltak. A negyedik gimnáziumban kedveltem meg a futballt. A Zápolya uccában csapatot alakítottunk és déltől estig csatáztunk rongylabdával a környező uccacsapatokkal. Itt meglátott azután az Elektromos intézője és leigazolt klubjához. Hamarosan ifjúsági válogatott lettem. Két év után bekerültem az első csapatba. Innen vitt el azután a Hungária. Senkey fedezett fel és ő nevelt belőlem játékost... Közben szorgalmasan tanultam és 1933-ban leérettségiztem a Munkácsy uccai gimnáziumban. A profiszerződés az utolsó „huszonnégyórában“ jött... Özvegy édesanyámat kellett eltartanom... Amikor már rendesen megéltem a futballból be akartam iratkozni az egyetemre... nem vettek fel... Közben egymásután jöttek a futballsikerem... A Hungáriával egész Európát bejártam. 1935 őszén öltöttem fel először a válogatott trikót. Bécsben 5:3-ra győztünk. Szegény Meisi Hugó meccs után bejött az öltözőbe és gratulált. — Nagy játékos leszel fiam — mondta.

Én igyekeztem, hogy méltóvá váljak az osztrák sportvezér kritikájára. Schaffer tanított meg azután arra, hogy a játékhoz nem elég a technika. Erő, lendület, keménység, mind fontos kellékei ennek. Sok válogatott siker következett ezután... míg most Amszterdam...

Itt szerényen elhallgat Sas Feri.

— Milyen érzés világhírűnek lenni?

— Nem mondom, kellemes dolog, de én tudom azt, hogy mindez csak addig van, amíg megy a dolog... azután nagyon rövid idő alatt elfelejtik az embert... (Sóhajt.) De ez a fejlődés örök törvénye... Azért nem kell tehát rosszra néven venni a játékostól, hogy azalatt a néhány év alatt — amíg ragyog a csillaga — szeretné az életét szilárdabb alapra helyezni, mert ez nagyon bizonytalan kenyér. Valami biztos állásban szeretnék elhelyezkedni. Bármilyen egyszerű, de biztos jövőt... S ne higgyék azt, hogy csak azért, mert futballista vagyok. Ezt a munkánál teljesen kikapcsolom. Az irodában csak tisztviselő vagyok. Külföldről a legelőnyösebb ajánlatokat kapom. Néhány év alatt nagyon sok pénzt szerezhetnék... De... Látja, ez a kis otthon mindennél jobban visszatart...

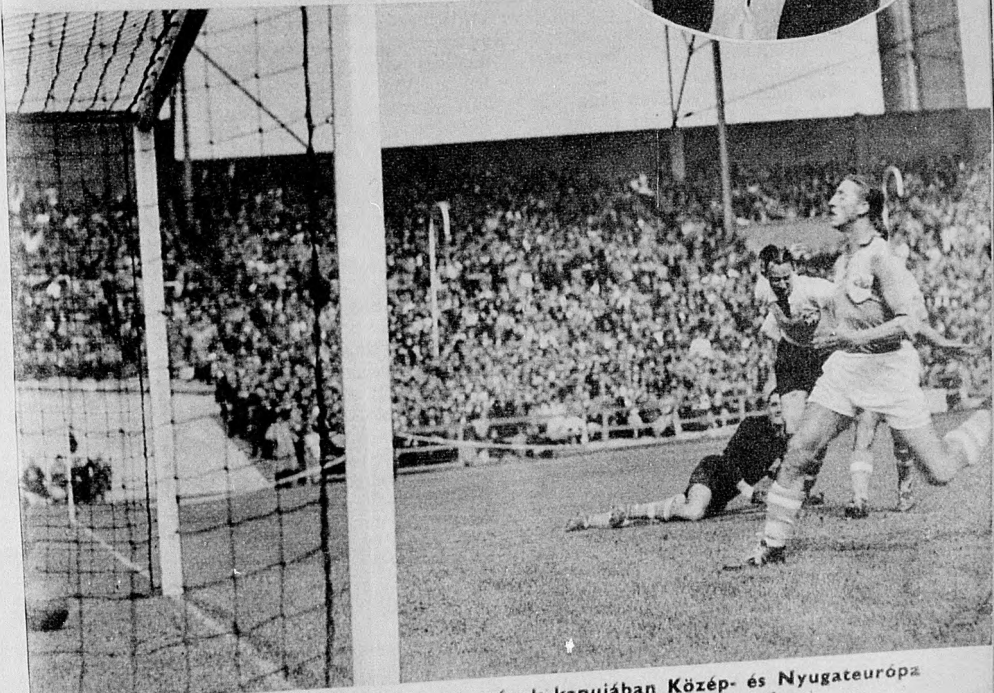
Életcélom? Sok-sok sikeres szereplés és egy kis családi házat szeretnék építtetni valahol Budán... Édesanyámnak mindig ez volt a vágya...

Sas Feri szeretettel néz édesanyjára, aki

Sas Ferenc (Sonya foto)

észemben hallgatja beszélgetésünket. Az anya szemében visszatükrözni látom azt a boldogságot, melyet egyetlen fia jelent ennek a sok szomorúságot átélt úriasszonynak. Büszke is lehet Ferire, akinek egész egyéniségét azok figyelmébe ajánljuk, akik a „futballista” gyűjtőfogalom alatt egy alacsonyrendű és gondolkodású embert képzelnek el. Igen, Sas Ferit ajánljuk ezek figyelmébe, ezt a huszonkét éves fiút, akinek nevét az egész világon ismerik s akinek minden életcélja és vágya egy kis családi ház valahol Budán... és az, hogy édesanyját boldognak lássa... Ő az igazi „futballista”.

Sugar Andor

Az egyetlen gól Középeurópa csapatának kapujában Közép- és Nyugateurópa amszterdami mérkőzésén (Foto Vereengde, Amszterdam)

Akinek Rotschild két fonttal adós maradt

Mit tudunk a pincéerekről? Valljuk be: bizony nem sokat. Legfeljebb keresztnévüket, s úgy hozzávetőleg életkorukat. Ott futkosnak körülöttünk törzskávéházunkban, figyelmeselek, előzékenyek, szinte gyengédek velünk, s számunkra mégis idegenek.

Ők azonban tudnak rólunk jóformán mindent. Ismerik nevünket, tudják szokásainkat, az étlapválogatásból megismerik gyomrukat, lapkívérségainkból ízlésünket és nyelvtudásunkat. Sőt azt is tudják, hogy ha telefonhoz hívnak bennünket, kiknek kell azt mondani, hogy „ép most mentünk el“.

Milyen lehet egy pincér magánélete? Milyenek lehetnek impressziói az emberekről, s azokról a hírességekről, akikkel dolguk akad? Kit nem foglalkoztattak már e kérdések?

Most feleletet kaphatunk e kérdésekre, tömnyen, szinte összesűrítve.

Él Bécsben egy főpincér, Gustav Fruhmann, aki negyven éve működik e pályán, mint pincér bejárta a fél világot, Ausztriában, Németországban, Amerikában, Egyiptomban, Kanaadában, Dél-Afrikában, Jeruzsálemben, Konstantinápolyban, Párizsban és Londonban dolgozott és most számol be élményeiről.

Egy irakk és egy kemény ingmell, ez volt Fruhmann uniformisa, aki oly elegáns, mint amikor egy nagyon finom színész pincért alakít, s oly fölüeny mosolyú, mint egy diplomata.

„Egy jó pincér olyan, mint egy orvos. Ismeri az emberek gyengéit, bajait és alkalmazkodik hozzájuk — írja Fruhmann, — amelyik pincér nem tud mosolyogni, jobban tette volna, ha vendégnek születik.“

Erre a böles fölünyre valóban joga van Gustav Fruhmannak. A gyomrukat át ismert meg nem kisebb embereket, mint II. Vilmos császár, VII. Edvard király, Theodor Roosevelt. És írók és színészek egész serege „evett a keze alatt“. Emlékkönyvét pedig ugyancsak megirigyelhetnék a legraffináltabb autogramgyűjtők. Furtwängler, Mascagni, Richard Strauss, Puccini, Gerhart Hauptmann, Emil Jannings irták be nevüket ebbe a könyvbe.

Mindegyikről tud valami érdekeset és jellemzőt a bécsi főpincér.

Ő talán az egyetlen ember a világon, akinek a párizsi Rothschild két fonttal adós maradt.

Ez az eset a konstantinápolyi Pera Palace szálló éttermében történt. Itt ebédelt Rothschild. Bőséges, nagy ebédet rendelt. Amikor aztán fizetésre került a sor, túl magasaknak találta az árakat s a számla összegéből önkényesen levont két fontot s így szólt:

— Ha nem tetszik, pereljen be!

Gustav Fruhmann természetesen nem perelt.

— Igazi úr volt — jegyzi meg Rothschildről emlékirataiban, — csak a parvenük szórják megfontolás nélkül a pénzt.

Newyorkban két évig Mark Twaint, a nagy humoristát szolgálta ki „Guszt“.

Mark Twain az egyik legnagyobb newyorki

szállóban lakott és mindig az ágyban ebédelt. Szobájába kellett felhordani az egész menüt. A nagy humorista fektett az ágyban s miközben a pincér tevékenykedtek körülötte, ő halálosan szomorú arccal írta pompás humoreszkjeit.

Richard Mansfield, Amerika egyik híres drámai színésze nem volt a pincérek kedvencének mondható. III. Richárd nagyszerű alakítója ugyanis rendkívül ideges volt és nem tűrt el pontatlanságot. A szobájában ebédelt s mindig órával a kézben várta a pincért. És jaj volt, ha az egy perccel is később jött! Ilyenkor Mansfield a pincérhez rohant, kikapta a tálcat a kezéből és mindenestől a földhöz vágta. De ugyanígy cselekedett, ha a pincér a megadott időnél egy perccel előbb érkezett. Végül már nem akadt ember, aki a kiszolgálására vállalkozott volna, úgyhogy a szálloda igazgatósága kénytelen volt annak a pincérnek, akit balsorsa az ideges színész mellé rendelt, heti két dollár pótlékot adni.

Annál nagyobb elragadtatással ír Fruhmann Emil Janningsról. Amikor megismerte a nagy filmszínészt, az még egész fiatal, kezdő színész volt, de máris az étterem kedvence. Jannings rendkívül sokat és gyakran evett, s ha valamelyik étel nagyon megnyerzte a tetszését, akkor abból rendelt egy adagot az őt kiszolgáló pincérnek is.

Egy nyáron át Marienbadban dolgozott „Guszt“. Legjelentősebb emléke erről a nyárról Lehár Ferenczel való találkozása. A nagy zeneszerző abban az étteremben ebédelt, ahol az öreg főpincér szolgált ki. Egyszer itt az ebédnél felkereste egy angol színházi ügynök, aki a „Víg özvegy“-et Londonban és Párizsban akarta előadni. Lehár azonban nagyon gyengén tudott angolul. Így az egész tárgyalást Fruhmann tolmácsolta, s az üzletet rövidesen megkötötték...

— Itt, Marienbadban talákoztam életem legfiuresább vendégével — folytatja Gustav Fruhmann. — Egy berlini úr jött be az étterembe és amikor megkérdeztem tőle, mit parancsol, így felelt:

— Előbb talán a fiatalurat szolgálják ki.

— Körülnéztem, de nem láttam sehoh „fiatal urat“. Aztán derült ki, hogy berlini vendégem kis foxikutyját nevezte így. A „fiatal úr“ ott evett naponta az asztalánál. Egy magas gyerekszékre ültették és tányért raktunk elébe. A kis foxi étlap szerint étkezett. Odaálltunk elébe, s elkezdtük a menükártyát felolvasni. Amelyik ételmél a kutyus a farkát kezdte csóválni, azt kapta ebédre. Elképzelhető, hogy milyen lassan s mennyi komplikációval járt e művelet. A többi vendég nem egyszer fordult panasszal az igazgatósághoz. De a berlini úr nem tágitott.

Sok mindenkiről tud sok mindent Gustav Fruhmann. Visszaemlékezéseiből látszik, hogy nyitott szemmel járt-kelt a világban. De amint az egy jó pincérhez illik, tapintatos és diszkrét. Sok-sok jót ír nagy vendégeiről és nagyon kevés rosszat.

PESTI TÖRTÉNETEK

1.

A platinaszőke kis színész nő arról nevezetes, hogy aránylag rövid időn belül — háromszor ment férjhez.

Barátnői kiszámították, hogy ha ebben a tempóban folytatja, rövidesen még Pola *Negrít* is túlszárnyalja, aki pedig világrekorder ezen a téren.

A kulisszák mögött sokat beszélnek a művésznő rövidlejáratú házasságairól s a jobb sorsra méltó férjekről, akik az idők folyamán eltűntek a művésztársaságból. Egyik este, előadás közben, *Muráti Lili* meg is kérdezte az örök exfeleségtől:

— Mondd csak, drágám . . . ki is volt a te férjed tavalyelőtt?

Mire a kérdezett könnyed mosolylyal így szólt:

— Fiacskám, ez előadás és nem emlékpróba . . .

2.

A híres drámai művész rendkívüli képességein kívül arról is nevezetes, hogy meglehetősen összeférhetetlen természetű. Sok viharos afférját emlegetik színházi körökben. Többnyire a színigazgatójával szokott összekülönbözni s a többször előfordult, hogy ilyen esetben szó nélkül otthagya a színházat.

Róla beszélgettek egyik délután a törzskávéházban. Valaki nagyon dicsérte legutóbbi alakítását az új vigjátékban.

— Hiába, az egy kiváló színész — jegyezte meg elismeréssel valaki.

Mire *Kabos* így szólt:

— Igen, már több társulattól kivált . . .

3.

Jenő barátunk, a művészvilág kedvelt pincére, időnként igen talpraesett válaszokkal szokta meglepni vendégeit. Született humorista, sőt filozófus a férge Jenő, akinek legutóbbi kedves ötlete megéri, hogy feljegyezzük. Valamelyik délután *Gárdonyi* Lajost szolgálta ki, aki a következő szavakkal adta fel a rendelést:

— Jenő, hozzon nekem egy kapucsinert, de olyan sötét legyen, mint egy pesti pincér lelkiismerete . . .

Jenő szó nélkül meghajolt és elvult a konyha irányába. Néhány perc múlva pedig *Gárdonyi* asztalára tett... Mit gondolnak mit?

Egy pohár tejet . . .

4.

A tizianvörös hajú színész nő, akinek tehetsége fordított arányban áll toalett-számláinak nagyságával, egyik dél-előtt találkozott egykori direktorával a korzón. Barátságosan üdvözölték egymást s a művésznő, némi rezignációval a hangjában, megjegyezte:

— Én azt hiszem, a direktor urnak már nincs rólam olyan jó véleménye, mint azelőtt . . .

— Ezt miből következteti? — kérdezte a direktor.

— Emlékszem, mikor első ízben felleptem igazgató úrnál, a premier után együtt mentünk haza. Ön hangosan kiabált, hogy: nahát ez szinte példátlan, hogy én milyen tehetséges vagyok! . . .

A direktor egy pillanatig gondolkodott, azután csöndesen így szólt:

— Bizony, bizony, elkiabáltam . . .

5.

A fiatal író szenvedélyes hive a fekete-kávének. Naponta három-négy csésze feketét iszik különböző kávéházakban. Azt állítja, hogy képtelen egyetlen sort leírni, ha nem érzi a koffein hatását. Barátai már többször próbálták a lelkére beszélni, de sikertelenül. Maradt a régi helyzet. Az író keresetének tekintélyes része a főpincér zsebébe vándorolt.

Egyik este éppen a harmadik pohár feketénél tartott, amikor az egyik kávéházi vendég átszólt az asztalához:

— Mire jó az a sok fekete? Fülösleges pénzkiadás. Én tudnék egy sokkal jobb megoldást magának.

— Halljuk.

— Járjon fel lányos házakhoz. Ott mindig szívesen látnák feketére. Itt meg csak költi a pénzt.

Az író felemelte a mutatóját.

— De legalább *nem kell elvennem a főpincért . . .*

Kálmán László

75

A GRÓSZI

Tréfa. Irta: ego

A darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV., Bécsi uca 1, szerzhető meg. Copyright 1933. by dr. Alexander Marton, Budapest

(Régimódi polgári ebédlő. Jómód. Két ajtó.)

Grószí (harisnyát stoppol. Kezdetben öszhajú, kontyos, pápaszemes, igazi finom öregasszony földigérő fehérpettyes fekete háziruhában. Talán még nincs is hatvanéves, de „elhagyja magát”. Szóval: stoppol és néha belenéz az asztalon levő könyvbe).

Zsuzsi (berohan, kalap nélkül, új, kockás, bő átmeneti kabátban): Grószikám, tessék nézni, milyen jó az új őszi kabátom! Úgy-e, örült síkkes? Délután majd mindig ebben szaladgálok, nem is abban a vacak matrózban! Ez a szoknyám ép elég rövid hozzá...

Grószí (feltolja szemüvegét): Nem finom viscelet, szívem, ez a kurta szoknya, bő kabát! Nekem ugyan nem tetszik...

Zsuzsi (a nyakába borul, megcsókolja): Jaj, Grószikám, ki törődik ma azzal a finomsággal? Az a fő, hogy síkkes legyen az ember, hogy nevesse minden férfit, aki az emberre néz! A mai kalapok direkt röhögtetők! Az kell ennek a búsuló, nyavalyás világnak! (Ledobja kabátját, odaáll nagyanyja elé.) Grószikám, egy kis ösztinteséget kérek! Maguk — izé — annakidején hogy csinálták? Ha tetszeni akartak... A láb nem volt fontos? Az ilyen hosszú szoknyában, nem is tudom elképzelni...

Grószí (huncut mosollyal): Ne félj, kedves, tudtuk mi is a módját... Kicsit meglibentettük a szoknyánkat, így (mutatja), esős időben raffoltuk, fölstedtük, így, de finoman csináltuk, Zsuzsikám, finoman...

Zsuzsi (nevetve utánozza): Finoman, Grószikám, finoman... No látom, maguk is értették a esziót, kicsit jobban affektáltak, mint mi. Jaj, hiszen ez az én kölcsönkönyvem... Ez igazán nem nagyanyáknak való...

Grószí (szégyenkezve): Csak úgy belenéztem... Hogy mit olvass most, az érettséged előtt! Anyád rám bízott...

Zsuzsi (elkeseredetten): Igen, hogy ne legyen otthon, mert túlságosan öreg vagyok; senki sem hiszi el anyunak, hogy huszonnégy éves, aki engem meglát... Mert ha huszonnégyből kivonunk tizenötöt, akkor mi marad? Első elemista... Ezért kellett Pestre jönnöm, az únot, cinikus fiúk közé, a nők férfiak közé, mikor otthon olyan jól mulathattam volna

régi pajtásaimmal... (Nagyanyja nyakába borul.) Grószikám, ha maga nem volna olyan édes, okos, megértő, modern nagyanyó, akkor már régen a Dunának mentem volna... De maga úgy megérti az embert, maga olyan vicces francia dalokat zümmög, ha fáj a torkom és azt hiszi, hogy alszom, feketepöttyös ruhás Grószikám, maga az én igazi anyám... (Hízelegve.) De úgy-e, mi nem vagyunk szentimentálisak, Grószikám? Úgy-e elénekli nekem titokban — most senki sem hallja — a Lisont? Naa... Legalább az elejét...

Grószí (beleegyezően int a fejével. Előbb ülve énekel, de aztán feláll és megjátssza a dalt): Ezt az Yvette-től tanultam:

Lison revenait au village
(C'était le soir)
Elle apercut sur son passage
(Il faisait noir)
Accourir le jeune Syivandre
(Lison eut peur);
Elle ne voulut pas l'attendre —
(C'est un malheur.)
C'était le soir — il faisait noir —
Lison eut peur — c'est un malheur.

(Zsuzsi közben elragadtatással utánozza gesztusait. Közben azonban bejön a szobába nagyapó.)

Nagyapó (megáll, fejét csóválva nézi feleségét): Régen volt, mama, amikor az ilyesmihez értettél!

Grószí (elkeseredetten): Úgy? (Dühösen, gyorsan visszaül az asztalhoz, foltozza a harisnyákat.)

Zsuzsi: Nahát, nagyapó, ezt nem hittem volna... Grószikában még ma is több a báj és a kedvesség, mint az én egész nyolcadikos osztályomban! Azért, mert Grószika nem kozmetikázik, nem játssza meg a fiatal, mint más, idősebb asszonyok? Ha akarná, neki is lehetne piros haja, felpoekelt arca és...

Nagyapó: Ugyan, maradj már veszteg! Az embert úgyis csupa kellemetlenség éri...

Grószí (felgyűlé): Na, mi lette már megint?

Nagyapó (dühösen): Mi... Mi... Hazajövök a klubból, mit találok az ír-asztalomon? Megint valami új adó az egyik budai kis házra... Új ucca kell nekik! Én solhase megyek arra, a harmadik kerületet egy évig se látom és nekik új ucca kell! Majd megmutatom én nekik! Eladom azt az egész putrit...

Grószli (feltolja szemüvegét homlokára): De-hogy is adja el, szépen hoz magának az az ócska kis ház... A lakásokba beesik az eső... Hiszen sohasem tataroztat...

Zsuzsi (hadarva): És egyáltalában: oda öt-emeletes házat kell építtetni, mert van egy fiú a kompániánkban és az megmagyarázta nekem a földértékadót, a georgeizmust és Pikler J. Gyulát...

Nagyapó (rácsap az asztalra): Bolond beszéd! Majd adok én neked földértékadót! De azért az a fiú elfogadná hozományának azt a házat, úgy-e? Szép társaság... Most telefonálhatok az ügyvédnek, hogy holnap intézze el nekem ezt az adó-ügyet... Legalább száz pengőt számít majd fel érte... (Fel-alá jár a szobában.) Persze, a Kovácsnak, a klubban, annak jó! Elvett egy nőt, aki harminc évvel fiatalabb nála, az mindent, de mindent elintéz neki: adót, minisztériumot, újságokat, mindent! A Kovács ül és szivarozik vagy kártyázik egész nap, a nő pedig folyton autózik neki, telefonál, szép, fiatal neki, annak jó! Két nagy bérlháza van, de még szegénységi bizonyítványt is szerez neki az a nő, vagy mit tudom én, milyen kincset, az aztán jól nőült!

Grószli (hirtelen elhatározással felugrik): Apó, ha ad ötven pengőt, elintézem magának azt az ügyet...

Nagyapó (nevet): Kevés az az ötven pengő, anyuskám... Mit tudsz te elintézni, szegénykém... Maradj nyugodtan ülve, stoppold szépen!

Grószli (erélyesen): Adjon nekem azonnal ötven pengőt, különben megyek a bankba és felveszek százat a folyószámlánkról!

Nagyapó (elöszedi a pénztárcáját): No itt van, adok ötvenet... De megmondom előre: sírva jössz haza, kedves, sírva! Most majd meglátod, hogy mennyire megöregedtél! Nem mindenki olyan jó és tapintatos ember, mint én...

Grószli (erélyesen): Kérem azt az írást! Azonnal!

Nagyapó: Tessék... Csak ne kiabálj...

Grószli (felkapja Zsuzsi kabátját és megy az ajtó felé): Szervusztok. Autón megyek, hamar itt leszek... (Grószli elmegy.)

Zsuzsi (nevetve): Grószlika sem kapott volna ötven pengőt és kimenőt, ha nekem most majd nem lenne algebraóráim! Egy óráig voltál a borbélynál, úgy-e, nagyapó? De szép is vagy! Még a szemöldököt is befeketítette!

Nagyapó (dühösen): Maradsz nyugton, te ördög? Istenem, micsoda romlatlan, naiv lélek volt azelőtt egy tizenhét éves leánygyermek! Az ember csaknem leborult előtte!

Zsuzsi: Istenem, micsoda fehérbajú, mesemondó tisztá, lélek volt azelőtt egy öreg nagyapó! Az ember csaknem leborult előtte! (Elébe áll.) Fogjunk kezét, nagyapó! Mind a ketten alaposan megrömlöttünk! (Elkapja és megrázza nagyapja kezét.)

(Kopognak és bejön Irén.)

Irén: Jó napot kívánok! Szervusz, Zsuzsi.

Nagyapó (örömmel, szorongatja Irén kezét):

Pá, pá, drága gyermek... Hozta Isten...

Irén (kényszeredetten nevet): A nagyságos asszony nincs itthon? Érdekes, mindig itthon szokott lenni... No, Zsuzsi, mi lesz? Tanulunk?

Zsuzsi (ránevet): Rögtön hozom a könyveimet, kisasszony... (Zsuzsi elmegy.)

Nagyapó: Boldog vagyok, hogy egyszer négyszemközt beszélhetek magával, drága kis Irénke... Ha tudná, hogy szeretem ezt a finom, szelíd, édes ifjúságát, ezt az imádatos egyszerűségét, ezt az odaadó nőiességét... Minden áldozatot meghoznék magáért...

Irén (egy percig gondolkodik): És ha egy kis szobakonyhás, összkomfortos lakást kérnék valamelyik házában?

Nagyapó (előbb meglepődte, aztán örömmel): Azt is kaphat, drága, hogyne, még két-szobásat is...

Irén (szégyenkezve): Ó nem, az drága volna... Egyszobásat szeretnék...

Zsuzsi (benyit): Itt vagyok! (Leccapja a könyveket az asztalra.) Itt a tudomány! Kezdhetjük...

Irén: Igen... (Leül az asztalhoz.)

Nagyapó (elgondolkozva néz maga elé. Aztán az ajtóhoz megy): Hozok valamit... (Nagyapó elmegy.)

Zsuzsi: Udvarolt neked nagyapó, hogy úgy megzavarodtatok mind a ketten?

Irén: Úgy szégyenlem... Kihasználtam a helyzetet: lakást kértem tőle...

Zsuzsi: Megmondtad az igazat? Hogy mire kell neked a lakás?

Irén: Nem... Most majd megmondom...

Zsuzsi: Várj... Diplomatikusan kell eljárunk. Vagy nő az ember, vagy nem nő... Ha nő, akkor...

Nagyapó (visszajön, Gerbeaud-dobozzal): No, hoztam valamit a szorgalmas lányoknak... Tessék... A számom a tanárnőnek...

Irén (ijedten): De Zsuzsi is egyen belőle... (Letépi a barna papirost.) Egyél, Zsuzsi, egyél... Mohai úr, kérem, igazán számíthatok egy kis olcsóbéru lakásra? Ne keressék tovább?

Nagyapó: Dehogy keressen! Megígértem! A fehérváriúti házamban kap egy kis garzónlakást, teakonyhával, fürdőszobával, havi negyven pengőért! Jó lesz?

Irén: Jaj, hogyne... Olyan boldog vagyok... Nem is merem elhinni...

Nagyapó: Kis bizalmatlan... No és ha írásban adom? (Névjegyére ír.) Itt a cím, ezt adja oda a házmesternek...

Zsuzsi: Látod, milyen jó ember az én nagyapám? Ha megkérjük, vajszerűre festeti a falakat, átlakoztatja az ajtókat, úgy-e, nagyapóka?

Nagyapó (Hogyne! Irénke mondja meg a házfelügyelőnek, mit akar... Minden kívánságát teljesítjük... Itt a kezem...

Irén (kezet fog vele, ránéz, szégyenkezve): Hálásan köszönöm...

Zsuzsi: Nahát, hogy megőrül majd a Gyuszó!

Nagyapó (felriad boldog álmodozásából): Kicsoda? Ki örül meg? Gyuszó? Ki az a Gyuszó?

Zsuzsi: Jaaa? Hogy ki a Gyuszó? Hát ő az Irénke férje!

Nagyapó: Férjee? Irénke: nem lány? Neem?

Zsuzsi: Nem. Asszony. Már öt hónap óta. Ismerem az urát. Az is tanár és regényeket fordít. A Gyuszó. Nagyon édes ember; kicsit komoly. Ketten együtt megkeresnek annyit, amennyi az én zsebpénzem.

Nagyapó (ül és a fejét fogja).

Irén (felbátorodva): És tetszik tudni, eddig egy kis olcsó penzióban laktunk — de most úgy alakulnak nálunk a körülmények, hogy inkább lakást veszünk...

Nagyapó (elkeseredetten, gúnyosan): Ugy... És azért kellett az öregembert becsapni... Azért kellett neki hízlelni minden alkalommal — ilyen fiatal, olyan fiatal a Nagyapóka! — hogy lakást adjon! Azt hittem: finom kis úrilány... Szépen öszszejátszottatok ti ketten: Zsuzsi és az Irénke, a fiatal tanárnő és az ő tanítványa... Hé te, Zsuzsi? Te még nem vagy férjnél? Mi? Neked nem kell lakás? (Dobant a lábával.) Azt a keserves mindent

ennek a mai cifra érettségizett világnak — ti akartok engem becsapni, éhes kis félhártnépség — ti? Egy-kettő, menjetelek tanulni, meg ne lássalak többé benneteket idebent! (Irén és Zsuzsi gyorsan összeszedik a könyveket, a cukrot és a szomszéd szobába menekülnek.)

Nagyapó (fel-alá járkál, dühösen — aztán beül a karosszékekbe).

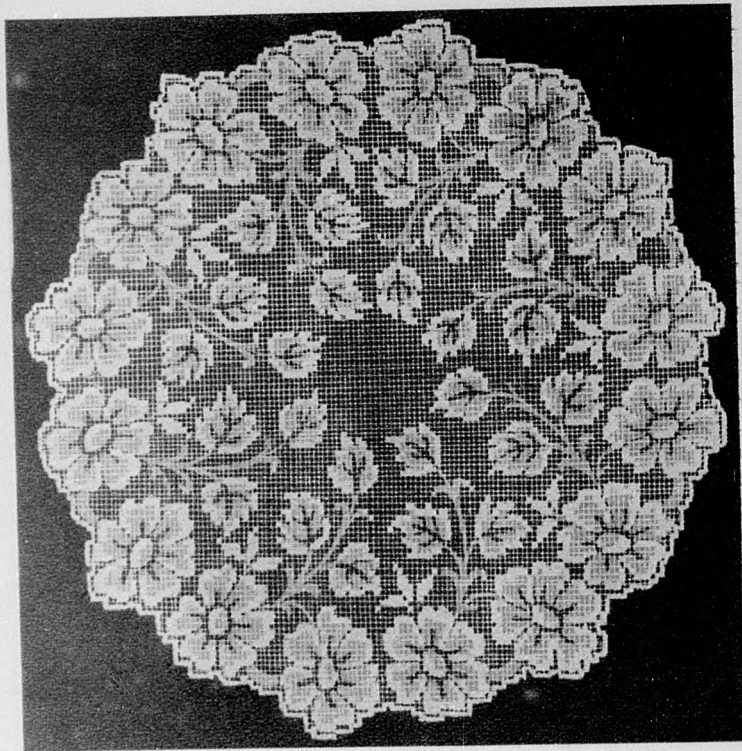
Most esetleg szünet — de úgyis lehet, hogy nyílik az előszobaaajtó és bejön Grószí és a tanácsos úr

Grószí (belibben az ajtón): Jöjjön csak, kedves tanácsos úr, majd megőrül az uram...

Nagyapó: Csak bámul Grószíra... (Grószí Zsuzsi kockás kabátját viseli, alig térdig érő szoknyát, füstszíni harisnyát, magas-sarkú cipőt. Nagy ezüstróka, ferde fáttyolos sapkakalap; platinaszőke frizura, rózsás arc. A kabátot ledobja: ujjatlan, de magasnyakú fekete selyemruhát visel, Kifogástalan megjelenés.)

A tanácsos úr: Szervusz, öregem, nem emlékszel már rám? Vadassy — ott voltam az esküvődön, pár évvel ezelőtt... (Monokli-játék.)

Mutatvány a PÁRISI DIVAT kézimunkarajzaiból

Az itt bemutatott kézimunka rajzát a PÁRISI DIVAT kiadóhivatala szállítja. A PÁRISI DIVAT előfizetési ára negyedévre 1 pengő 80 fillér. Példányonként minden újságárusnál megvehető 60 fillérért. Mutatványszámot 20 fillér beküldése ellenében küld a kiadóhivatal Budapest, VII, Dohány uca 12. Kérjük, rendelésnél okvetlen hivatkozzék erre a hirdetésre!

Kerek receterítő. A bájós levél- és virágkoszorúmintát antik- és szövőöltéssel varrjuk a 200 x 200 szemből álló alapba. Ha 7 mm-es lyukakat recézünk, akkor mérete 140—140 cm, 5 mm-es lyukakkal recézett alapon 100 x 100 cm nagyságú területet kapunk. Leszámolható minta rendeléssz. 640, ára bérmentve az összeg előzetes beküldése mellett 68 fillér. Utánvéttel 70 fillérrel drágább.

Receterítő: recézéséhez MEZ-horgolót, töméséhez MEZ-gyöngyfonalat használunk.

Meridian

SELYMES SZINTARTÓ

monogrammhímző
Mee R.T.

Nagyapó (hajlong): Hogyne emlékeznék rád, méltóságos uram, szoktalak látni a Centralban... Gratulálok karrieredhez...

A tanácsos úr: Kérlek, te meg közben házakat szereztél. Nem tudom, ha cserélnék: ki járna jobban. Hanem te sem lettél fiatalabb, velem együtt, mi? Ha fekete is a bajuszunk... (Egymásra nevetnek.) De a feleséged milyen fiatal! Nem akartam a szememnek hinni, amikor a minisztérium lépcsőjén megláttam...

Grószli (közben likórt, cigarettát tesz eléjük, fiatalosan sűrög-forog): Képzeld, apa, ez a drága jó Vadasdy Pista azonnal visszament velem az illetékes ügyosztályba és öt perc alatt kedvezően elintézték az aktánkat! Aztán kíváncsi volt magára — hát felhoztam!

A tanácsos úr: Még mindig a régi bájos Zsuzsa, akiért mindnyájan bolondultunk odahaza! Mondja, énekel még néha?

Grószli: Dehogyan... Az uram csak a rádiót szereti...

A tanácsos úr: Mondja, néha nem muzsikálhatnánk együtt?

Grószli (Nagyapóra néz).

Nagyapó (féltekenyen, dühösen): Csak tessék! Csak tessék!

Grószli (a két férfi között ül, cigarettázik, mosolyog).

Zsuzsi (bejön az előszoba felől, megáll és bámul): A tanácsos úr felugrik.

Grószli (könnyedén): A kis unokám... Zsuzsi, ez Vadasdy tanácsos úr...

Zsuzsi (kezet fog vele): Maga milyen tanácsos? Miniszteri, műszaki, vagy kereskedelmi?

A tanácsos úr: Miniszteri...

Zsuzsi: Az már teszi. (Cigarettáját meggyújtja Vadasdyén.) Maga is nagyapa?

A tanácsos úr: Agglegény maradtam...

Zsuzsi: Attól ugyan lehet nagyapa... Sőt...

A tanácsos úr (mosolyog): Nna... Maga is olyan muzikális, mint a — nagymamája?

Zsuzsi: Nem — de tudok egy szép új tangót... (Zsuzsi és a tanácsos a zongorához mennek.)

Nagyapó (Grószlihoz): Mondd, ezt a szenzációs haját honnét szedted?

Grószli (durcásan): Nőtt... És mit törődik vele? Elintéztem az aktáját, vagy nem? (Berúszozza a száját.)

Nagyapó (szerelmesen): Elintézted, el, aranyom... Adok még ötven pengőt... Szombaton elviszlek a klubvacsoránkra... No, nagyot néz majd a Kovács... Mi az ő felesége hozzád képest? Te elegáns is vagy, modern is vagy, nagymama is vagy és az én hűséges feleségem is vagy... Ez a haj, ez gyönyörű... Te, este kabarába megyünk...

Grószli (főlényesen): Vadasdy, eljön velünk ma este kabarába?

A tanácsos úr: Szívesen, kezitsókolom...

Zsuzsi: Grószli, kölcsön adom neked az új pepita selyemruhám... (Halkan, míg a férfiak beszélgetnek.) Nagyanyó, hogy te kicsoda tehetséges nő vagy! Most mind a ketten bolondulnak érted... Taníts...

Grószli (jól a fejébe nyomja parókáját): Haj, haj... Késő, fiam, késő... (Kezével legyint.) Ez már mind nem ér semmit! Haj, haj... Te csak hallgass...

(GENERAL PRESS)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szülő levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Csak bátran fel a fejvel és előre. (212.) Sajnos, nem Ön az egyedüli, aki nem fér meg anyósával, ez már igen régi dolog és sok családban okoz vizzályt. Igyekezzék szelíd lenni és ne vegye tudomásul anyósa durva viselkedését, akkor valószínűleg ő is belátja, hogy ártatlanul szidta Önt és talán helyreáll a béke. Ami második kérdését illeti, jobbnak találjuk, ha német könyveket olvas, ezzel inkább gyakorolja magát. Verse bizony nem a legjobb, de mindenesetre kedves és közvetlen.

Juckó előfizető. (294.) Ne gondolja, hogy páratlan esettel áll szemben. Gyakori az olyan ember, aki valósággal megretten, ha az életkörülményei felől kérdezősködnék. Ezek közé tartozik az Ön rejtélyeskedő fiúismerőse is. Már hónapok óta ismerték egymást, naponta együtt voltak, de még az Ön sürgető kérdéseire sem árult el semmit önmagáról, sőt gorbombán kikelt a személyét érintő legáltalánosabb érdeklődés elől is. Sokféle oka lehet annak, ha valaki ennyire a titkolódzás palástjába burkolózik. Csak egyet említünk, de azt hisszük, közel járunk az igazsághoz: merjük állítani, hogy udvarlója fél Öntől. Abban az értelemben, hogy Önök kérőt láthatnak benne. Azért ijedt meg, mikor Ön meghívta az otthonukba és ezért utasította ridegen vissza a meghívást. S azért írta Önnek azt a szörnyű levelet, mikor a hivatalában érdeklődött felőle. Kötelezettség nélkül, felelőtlenül, bizonyára bármédig is szívesen udvarolt volna Önnek, de ezt mégsem merte. Mert felismerte Önből a tetőtől-talpig úrinőt, a komoly disztíngált úrilányt, aki sosem lesz játékszere egy férfinak. Végül azt kérdeztőlünk, hogy azt a bizonyos levelet, amelyben ez a fiatalember azt merészeli írni Ön-

nek, hogy az Ön édesapját fogja megkérni, hogy szabadítsa meg őt Öntől, megbocsáthatja-e, elfelejtheti-e neki? Nem. Ha csak a fiatalember viselkedése gyökeresen meg nem változik. De addig még a köszönését se fogadják az uccán. Ha ugyan fog köszönni. És... fel a fejvel. Ha csillapodni fog az elhúnyt édesanyja utáni fájdalom, akkor ezt az ügyet sem fogja olyan tragikusnak látni. Azt pedig ne képzelje, hogy a harminc esztendejével már öreg. Még nagyon is fiatal. És különben is: ma már csak az a nő öregszik meg, aki akar.

Ny. Gyula előfizető. (26.) Az illető művész nő családi állapotáról, tartózkodási helyéről, sajnos, nem tudunk közelebbit.

Szeretném ha szeretné. (214.) 18 éves dolgozó önálló nőnek nevezi magát és megírja, hogy mint ért véget a barátság udvarlójával. Ön nem hitte el a fiúnak, hogy a munka elfoglalja, úgyhogy ő hazudni volt kénytelen és végül teljesen elhidegedett Öntől. Nem ajánljuk, hogy továbbra is telefonáljon neki, azt sem, hogy írjon, inkább egy ideig ne jelentkezzen és talán akkor ő fogja felkeresni Önt. Ha nem, akkor is jobb ez így, mert az a szerelem, amely egyszer elhidegült, nehezen lobban újra lángra. Törődjön bele ebbe, annál is inkább, mert fiatal és bizonyosan hamarosan akad más, aki boldog lesz, ha társaságában töltheti idejét.

B. G. (216.) Versei tetszetősek, de, sajnos, nem közzülhetők.

Ilona asszony. (296.) Eddig még csak kíséreti férje azt az asszonyt közös munkahelyüktől, a gyártól hazáig. Eddig még csöppet sem veszélyes a dolog. De azzá lehet, ha Asszonyom elmérgesíti a helyzetet. Férje most még csak kineveti Önt, ha a kíséretetek miatt szemrehányást tesz neki. De ha Ön a szemrehányásokat folytonosan megismétli, félő, hogy már csak dachból is komolyabbra fordítja az ügyet. Leghelyesebb volna, ha egy ideig szóba sem hozná azt az asszonyt, még akkor sem, ha a kapuban az Ön szemeláttára vesznek búcsút egymástól. Tudjuk, nem könnyű megfogadni tanácsunkat. De úgy-e, Asszonyom, szenvedélyes szavakkal ritkán lehet célt érni? De józan megfontolással annál inkább. Ez pedig acélos idegeket és hideg agyat kíván. De emellett küzdjön az okosságával is, a csinoságával, a fiatalosságával: a nőknek ezek az örök fegyverei mindig a leghathatósabbnak bizonyulnak.

E.-né. (256.) A hirdetésben megadott párizsi címre tessék magyarul írni, válaszbélyegre lehet egy nemzetközi postakaput mellékelni. A lapból kivágott hirdetést is csatolni kell. A cikkekre nézve mi nem tudunk felvilágosítást adni.

Nem tudlak elfeledni. (218.) Mi a Délbáb című színházi hetilap vagyunk, tehát nem rendelkezünk más lapok hasábjával. Éppen ezért ajánljuk, hogy verseit a levélben jelzett laphoz küldje be, ha azt szeretné, hogy leközzöljenek. Ami pedig filmtémáját illeti — mint már többször megjegyeztük szerkesztői üzenetünkben, — mi semmitéle közvetítésre nem vállalkozunk, így ezt sem tudjuk tovább-

bítani. Meggyőződésünk, hogy Bolváry Géza filmrendezőnek eddig nem volt alkalma az Őn filmtémáját elolvasni, mert olyan nagy az Ő elfoglaltsága, hogy ezen csodálkozni nem is szabad. Várjon türelemmel. Mindenesetre sok szerencsét kívánunk Önnek.

Ladd. (204.) Fiatalon, 18 éves korában ment férjhez és bár eleinte nagyon szűkös viszonyok között éltek, ma főbérleti lakásban laknak, két gyermekük van és az egyik szobát férje barátjának albérlébe kiadták. Férje goromba, csapodár természetű, aki Önnel igen rosszul bánik és a helyzet most még rosszabbodott, amikor bevallotta férjének, hogy rossz bánásmódi miatt elhidegült tőle és barátjához húzódik. Tanácsot kér tőlünk, visszajemen-e férjéhez, vagy pedig váljon el. Amikor Ön tanácsot kér, akkor már nem biztos a saját dolgában. Nem biztos a másik férfi állhatatosságában és éppen ezért mi jobbnak látunk, ha megfontolná, mielőtt ilyen végzetes lépésre határozná el magát. A válasz nagyon komoly dolog, különösen akkor, amikor két gyermek van, mert ne feledje el, ezek sínylik meg leginkább az Önök civódásait. Igyekeztek talán férjét rábírní arra, hogy megváltozzék és ki tudja, talán sikerül.

Dr L. J. Metafizika. (342.) A beküldött kéziratot, sajnos, nem használhatjuk, mert az nem illik lapunk keretébe.

Beborul az ég. (297.) Képzeli el, hová jutna a családi élet, ha minden fiatalasszony úgy gondolkodna, mint Ön? Ha rögtön csalódásról, keserves kiábrándulásról beszélné, válást emlegetne, amikor az első nézeteltérés, az első kis zivatar támad a házastársak között. Ön azt panaszolja, hogy férje, úgylátszik, csak a nászúton volt gyöngéd, figyelmes. Mert itthon már az első ebédhez mogorván, rosszkedvűen tért haza a hivatalból, beletemetkezett az újságba és nem volt hajlandó udvarló módjára csevegni Önnel. Az ilyen és ehhez hasonló panaszokra már számtalan esetben kifejtettük nézetünket és abban reménykedtünk, hogy más csacska fiatal asszonykák is okulnak belőle. Tehát újból Önnek is figyelmébe ajánljuk, hogy férje pillanatnyi rossz kedvét ne azzal fogadja, hogy duzzogva a másik szobába vonul, hanem egészen „régimódiisan” kedvesen, ösztönös asszonyi tapintattal igyekezzen a kedvében járni. Ön lánykorában az irodából mindig vidáman csicseregve érkezett haza az ebédloasztalhoz? Otthon, a környezetével sosem érezte a délelőtti bajait, kellemetlenségeit? Merné ezt állítani kedves, családott Asszonyka? Reméljük, hogy így már könnyebben megéri a férjét.

13. hú hallgatójuk. (208.) Azt írja, hogy egy évig is várhatnak és csupán az az akadály az egész ismeretségüknek, hogy édesanyja nem szereti azt a fiatalembert. Hogyan is szerethetné, hiszen nem is ismeri? Találjon alkalmat, hogy bemutassa neki, de ne mondja meg, hogy ő az illető, talán így ismeretlenül, minden előzmény nélkül, sikerül édesanyja rokonszenvét megnyernie.

Egy szenvedő férfi. (210.) Minden vágya, hogy valamelyik bankban állást kapjon és

nem tudja mily módon juthatna ehhez. A mai nehéz viszonyok között bizony soknak ez az egyetlen vágya és éppen ezért nem is látjuk célszerűnek azt, hogy állandóan kérvényleveleket írjon. Inkább figyelje az apróhirdetés és állást jelző rovatokat, hirdetéseket és ha valahol azt olvassa, hogy olyan munkakerőre van szükség, mint Ön, akkor siessen oda. Ha megjelenése tényleg olyan jó, mint írja, akkor nem kell ajánlólevél. Meggyőződésünk, hogy előbb-utóbb, ha nem is bankban, de máshol megfelelő állást fog találni.

K. G. (220.) A kért akció természetesen működik. A címe Vár, Kabinetiroda. Itt mindennemű ajándékot szívesen átvesznek és azt legsürgősebben a legmegfelelőbb helyre juttatják el.

Jugoszlávia 20. VI. A kért cím: Nemzeti Múzeum.

Hetedik gimnazista. (299.) Egyedül valóban nem nyaralhat egy alig tizenhét éves úrilány. Ez azonban még nem ok arra, hogy itt maradjon Pesten. Ugyanis nem Ön az egyetlen fiatal lány, akire ez a szabály vonatkozik. A megoldás tehát kézenfekvő: barátkozzon meg néhány olyan lánykával, akik szintén nyaralni szeretnének, s akik lehetőleg idősebbek Önnel. Mert ha együtt nyaralnak ketten, hárman, sőt ha együtt is laknak, ilyenképpen a legszigorúbb erkölcsbíró sem találhat kivételt.

Szeleburdi asszony. (335.) Sose röstelkedjék a levele miatt, kedves fiatal Asszonyka. Mert ha nem is látjuk be, hogy valóban oka van a féltékenységre, azért megpróbálunk tanácsot adni. Sürgősen szabadulni óhajt csinos barátnőjétől, akit — mint írja — egy

A múlt számban megjelent keresztrejtvény megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Históriai ének. 13. Arion. 14. Szövesi. 15. Nem. 16. Tek. 18. Remek. 19. Gnóm. 20. Tok. 22. Ido. 23. Len. 24. Kelepelés. 26. Talál. 27. Beka. 28. Mén. 30. Kager. 31. Emír. 34. Pad. 35. Sa (as). 36. Zenebohócok. 40. Emile Zola. 41. Alá. 43. Kukorica János.

Függőleges sorok: 1. Hanglemezek. 2. Irene. 3. Simon. 4. To. 5. Ont. 6. Iskolák. 7. Az. 8. Sör. 9. Éve. 10. Némileg. 11. Esedékes. 12. Kikosarazás. 17. Etel. 21. Kel. 24. Kaliber. 25. Ebadó. 29. Némik. 30. Kaca. 32. Meló. 33. Rozi. 34. Póla. 37. Emu. 38. Hoc. 39. Kan. 42. Ló.

Jutalmazott megfejtők

Helyszűke miatt csak a jutalmazottak teljes nevét és a helység kezdőbetűjét közöljük.

A keresztrejtvény megfejtői közül Pártos Imre, D. nyakkendőt, Weinrb Mancsi, Bp. púderkompaktot, Sáros Jolán, Sz. bakelit szalvétatartókat, Nagy György, Bp. levelezőlapalbumot kaptak, az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Székely Liza, Bp. Kolozs Vilma, K. Madaras Paula, Bp. Grünhut Adi, D. Schenk László, V. Méter Rózsa, Bp. Szirmai Valéria, R. Pataki Boldizsár, O. Róna Istvánné, G. Arányi Ernő, V.

könnyelmű pillanatában egész nyárra meghívott Magukhoz, falura. A kislány megérkezett s Önnök csupa nyugtalanság az élete. Mert barátnője sokkal előnyösebben öltözködik, mint Ön, akinek a ruháit falusi szabónő varrta. S megfigyelte, hogy a férje nagyon is észreveszi a különbséget, mert folytonosan bókokkal halmozza el a lányt. S Önnök az sem tetszik, hogy a társaságuk túlságosan is felkarolta a „pesti lányt”. Eddig Maga volt a társaság központja és most háttérbe szorul a barátnője miatt. Egyszóval: szeretné neki felmondani a vendégszeretetet, de nem tudja, hogy milyen elfogadható ügyes kifogással, nehogy a kislány megsértődjön. Mosolyogva olvastuk el levelét és megállapítottuk, hogy inkább a hiúság beszél Magácskából, mint a féltékenység. Mert belátja, úgy-e, hogy az a néhány bók még nem ok a féltékenységre, elvégre férje a házigazda, aki szeretné, ha vendégük jól éreznék magát. De azért megpróbálunk segíteni Magácskán. Levelében említette, hogy az édes anyja egy másik városban lakik. Nos, az édesanyja írjon Önnök egy levelet, amelyben valamilyen fontos okból az Ön sürgős odautazását kéri. Ha erre hivatkozik, barátnője nem sértődhet meg, hogy neki is félbe kell szakítani a nyaralást, mert természetesen nem maradhat olyan helyen, ahol a háziasszony távol van. A jövőben pedig vessen számot a hiúságával, mielőtt csinos barátnőket hív meg a házába.

Tisztviselő. (301.) Menyasszonya hivatalba jár és állását esküvőjük után is meg akarja tartani. Ön azt írja, sajnós, nincsen olyan helyzetben, hogy erről lebeszélhetné, mert háztartásuk rá lesz utalva felesége keresetére is. A bákkenő csupán az, hogy menyasszonya beosztása folytán felekkel érintkezik, s hozzá túlnyomórészt férfiakkal. Ön megjegyzi, hogy nem féltékeny, de minden percét megkeseríti az a tudat, hogy feleségére különböző férfiak naphosszat szemet vetnek. Kedves Uram, engedje meg, hogy többrendbeli ellenvetést tegyünk. A csinos hölgyekre nemcsak a hivatalban, hanem mindenütt másutt, uccán, villamoson, színházban szemet vetnek. De azért még egy férjnek sem jutott eszébe, hogy a feleségét ne engedje ki az uccára, ne engedje felülni a villamosra. További ellenvetéseink egész sorát átugorva, csupán arra utalunk, hogy mindenfajta féltékenység alapjánvéve a gyöngesség jele. A féltékeny férfi, vagy önmagát tartja gyöngének (esetlennék, ostobának) a többi férfiakhoz képest, vagy pedig az asszonyát tartja gyöngének ahhoz, hogy a hűség mezején szilárdan álljon. Reméljük, hogy sem Ön, sem a menyasszonya nem tartoznak a gyöngé emberek közé.

Csalódott anya. (303.) Nagyon sajnáljuk asszonyom, de nem adhatunk igazat Önnök. Mint írja, abban a reményben járult hozzá a fia házasságához, hogy a menyasszony bátyja idővel feleségül veszi az Ön lányát. Ön ezt a reményét még a házasságkötés előtt hangoztatta, s menyének családja csak helyeselte ezt a tervet. Fiának házassága megtörtént, de most, amikor itt volna az

ideje, hogy a másik család beváltsa ígérését, hallani sem akarnak róla. Ön emiatt meg is szakította velük az összeköttetést. Alláspontunk ebben a kérdésben az, hogy egy házasság nem lehet alkú tárgya. Maga a kikötés sem volt ildomos, még kevésbé ildomos most a kikötésre hivatkozva sürgetni a másik házasságot. Ha hozományt szokás is adni és elfogadni, de emberek lekötöttségét semmi esetre sem. Egy házasságnak mégsem lehet a hozománya — egy másik házasság.

R. Katalin. (331.) Nem is reméli, hogy valaki megkéri a kezét és feleségül veszi. Hozománya nincs, írja, és ma már az a helyzet, hogy a fiatal emberek különben is alig szánják rá magukat a házasságra. Lehet, hogy ezt így tudja, mert így hallja mindenütt az emberektől. Mi azonban másképpen tudjuk, mert mi nem a szóbeszédre hallgatunk, hanem arra a statisztikára, amely a házasságkötések számát tünteti fel. Nos, ez a statisztika arról szól, hogy a házasságkötések száma semmivel sem marad alatta az elmúlt évek és az elmúlt évtizedek házasságkötéseinek. Olvassa el tehát Maga is a vonatkozó statisztikát és mingyárt rózsaszínűbbnek fogja látni a világot.

Egyedül! (327.) Már 23 éves és eddig még nem akadt fiatal ember, aki iránt fel tudott volna melegedni. Amint írja, nem is hiányzik Önnök túlságosan a fiatal emberek udvarlása, csak az az ostoba szokás keseríti meg az életét, hogy vannak helyek, ahová lány egyedül, férfikíséré nélkül nem járhat. Kávéházra utal, ahol szívesen üldögélné, hogy a képes magazinokat átnézze. De gondol színházra is, kabaréra, egy-egy nyári vendéglő árnyas kertjére, s azt írja, hogy mindezek a helyeken feltűnést kelt egy magányos lány. Keserű levelét azzal fejezi be, hogy még egy budai sétára sem szívesen vállalkozik egyedül. Kétféle kell osztani az Ön ügyét, kedves egyedülálló lány. Színházba például egyedül is elmehet, kabaréra pedig egy másik hölgy társaságában, anélkül, hogy feltűnést keltenének. Más helyekre pedig, mint például egy budai vendéglő, nem kell okvetlenül éppen az udvarlójával megjelenni. Keressen Magának egy olyan fiatal embert, aki, ha udvarlónak nem is alkalmas, de akivel, mint partnerek, megértik egymást.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:
TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
14—23—39 és 14—23—50

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten nyakkendőket, púderkompaktokat, bakelit szalvétatartókat, levelezőlapalbumokat és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.

Megfejtési határidő július 8. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

1	2	3	4	5	6	7		8	9	10	11	12
13								14				
15									16			
17								18		19		
		20						21		22		
23	24			25				26				
27						28					29	
30				31				32		33		
34			35									
36					37		38	39	40			
41												

Beküldendő: vízszintes 1, 41, függőleges 1, 6, 12

Vízszintes sorok: 1. Az „Eltévedt báránycák” szerzője. 13. Idő előtt megöregedett. 14. Finom kalapanyag. 15. Alexandriai teológus (185–254) bibliamagyarázó (a hetedik betűn felesleges ékezet). 16. Osztrák tüzértiszt és matematikus, a logaritmustáblák összeállítója. 17. A gyapjú mosásánál visszamaradt zsiradék, megtisztítva kenőcs. 19. Maupassant keresztneve. 20. Több á. 21. Egyletekben, kaszinókban rendezik egyesek tagtársaik részére. 23. Vissza: francia város a Pireneusok lábánál. 25. Csont, száj — latinul. 26. Olasz buzdító szó. 27. A képzőművészet egyik ága. 29. Kuvaszban van. 30. Ének. 31. Török katonatiszt. 32. Álhír. 34. Efféle is. 36. De. 37. Tolsztoj-regény hősnője. 41. A népdalköltészet egyik csoportja.

Függőleges sorok: 1. Millőcker régi híres

operettje. 2. Ibsen drámája. 3. Európai török város. 4. A szavakhoz fűzzük. 5. A növények egyik csoportja. 6. Fű- és leánykanév kötőszóval. 7. Vissza: nőrokon. 8. Öreg szalonában van. 9. Pénztári napló és folyókában olvasható rövidítés. 10. Megfelelő mennyiségben. 11. Az első római császár. 12. A Nemzeti Színház férfitagja. 18. Háziallatok. 21. Vissza: lócsemege. 22. Részlet — közismert latin szóval. 24. Gyümölcs (névelő van előtte). 25. Algír nyugati kerülete, az azonos nevű fővárossal. 28. A budai hegyvidék egyik része. 33. A 100 méteres gyorsúszás olimpiai bajnoka. 35. Győri futballklub. 38. Egyiptomi napisten. 39. Távolodást fejez ki. 40. Buzdítás.

A jutalmazott megfejtők névsorát a 31. oldalon közöljük.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

Öt hatalmas kötetből áll

TOLNAI

ORVOS A CSALÁDBAN

című könyvsorozata, amelyből ezideig négy kötet jelent meg.

Az első kötet az emberi test felépítését és életműködését tárgyalja. Néhány cím az első kötet tartalmából: *Az egészséges test felépítése, A helyes láplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészség-tana, Gyermekápolás*, stb. A második kötetben veszi kezdetét a népszerű *Orvosi Lexikon*, mely több ezer címszó alatt sorolja fel az emberi szervezetet fenyegető betegségeket és ismerteti az egyéb közkeletű orvosi szakkifejezéseket. A kitűnő papíron nyomott, félbőr-kötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szövegközti kép illusztrálja.

Huszonhárom kiváló orvostudós a munkatársak sorában

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve **Budapesten 40 pengő, vidéken 42 pengő**, mely havi 2 pengős részletekben is fizethető.

Megrendelhető a **DÉLIBÁB** kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12. szám

Külföldi olvasóink figyelmébe!

Romániában: Tolnai „Orvos a családban” c. mű kötetenkénti ára **250 lei**. Beszerezhető: Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Jugoszláviában: Tolnai „Orvos a családban” c. könyvsorozat (öt kötet) ára **430 dinár**, mely havi 40 dináros részletekben is fizethető. Főelárusító: Centralna Knjizara, Subotica Strosmajerova ul. 11.

Csehszlovákiában: Tolnai „Orvos a családban” c. könyvsorozat (öt kötet) ára **294 Ke.**, mely havi 20 Ke. részletekben is fizethető. Főelárusító: „NOVITAS”, Bratislava, Dlha ul. 15.

20 millió

ember halt meg a szörnyű világháborúban,
mely 1914-től 1918-ig lángbaborította egész Európát

80 ezer

ember vette meg eddig

TOLNAI:

A VILÁGHÁBORÚ TÖRTÉNETE

12 remek kötetét.

4000 oldal, több mint 2000 eredeti fénykép, illusztráció, vázlat és térkép. Szerkesztették: olysói és héthársi Gabányi János ny. tábornok és Berényi Imre író.

A teljes mű ára bérmentes szállítás mellett **42.— P**

Havi 2 pengős részletre is kapható!

Megrendelhető: **DÉLIBÁB** kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12. szám